

Statul Major al Forțelor Navale

ALMANAHUL FORTELOR NAVALE 2010

Editura

București - 2010

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE	7
ISTORICUL FORȚELOR NAVALE ROMÂNE	8
ROLUL ȘI MISIUNILE FORȚELOR NAVALE ALE ROMÂNIEI	23
DOCTRINA FORȚELOR NAVALE ROMÂNE	25
INSTRUIREA FORȚELOR NAVALE ROMÂNE	31
TRADIȚIILE ȘI VALORILE SPECIFICE FORȚELOR NAVALE ROMÂNE	33
SIMBOLURILE MARINĂREȘTI, VALORILE SPECIFICE FORȚELOR NAVALE ROMÂNE	34
UNIFORME ALE MARINEI ROMÂNE	38
ÎNSEMNE HERALDICE ALE UNITĂȚILOR DE MARINĂ	43
LOGISTICA FORȚELOR NAVALE ROMÂNE	45
PERSPECTIVA DEZVOLTĂRII FORȚELOR NAVALE ROMÂNE	50
STRUCTURA FORȚELOR NAVALE	54
STATUL MAJOR AL FORȚELOR NAVALE	56
COMPONENTA OPERAȚIONALĂ NAVALĂ – CONDUCEREA OPERAȚIILOR FORȚELOR NAVALE ROMÂNE	59
FLOTA	61
COMANDAMENTUL FLOTEI	62
FLOTILA DE FREGATE	63
FREGATA „MĂRĂȘEȘTI”	66
FREGATE TIP 22, „REGELE FERDINAND” și „REGINA MARIA”	67
NAVA ȘCOALĂ DE SUPORT LOGISTIC PENTRU FREGATE „CONSTANȚA”	69
GRUPUL DE ELICOPTERE	70
ELICOPTERUL IAR 330 PUMA NAVAL	72

DIVIZIUNUL DE CORVETE	74
CORVETA - PROIECT 1048	
Amiral Petre Bărbuneanu, Viceamiral Eugeniu Roșca	75
CORVETA - PROIECT 1048 M	
Contraamiral Eustațiu Sebastian, Contraamiral Horia Macellariu	76
VEDETA TORPILOARE „SMEUL”, „VIJELIA”, „VULCANUL”	77
DIVIZIUNUL DE RACHETE NAVALE	78
NAVA PURTĂTOARE DE RACHETE	80
COMPANIA CBRN	81
SECȚIA RACHETE NAVALE	82
INSTALAȚIA MOBILĂ DE LANSARE A RACHETELOR	82
DIVIZIUNUL NAVE MINARE – DEMINARE	83
DRAGORUL MARITIM	84
PUITORUL DE MINE	85
SERVICIUL FLUVIAL	86
DIVIZIUNUL NAVE PURTĂTOARE DE ARTILERIE	88
MONITOR	90
VEDETA BLINDATĂ FLUVIALĂ	91
DIVIZIUNUL VEDETE FLUVIALE	92
VEDETA FLUVIALĂ	94
BATALIONUL DE COMUNICAȚII ȘI INFORMATICĂ	95
CERCUL MILITAR CONSTANȚA	97
CENTRUL DE SCAFANDRI	98
SUBMARINUL „DELFINUL”	101
DIVIZIUNUL NAVE SCAFANDRI	101
SECȚIA SCAFANDRI DE LUPTĂ	102

SECȚIA INTERVENȚIE SALVARE CU SCAFANDRI DE MARE ADÂNCIME	103
REMORCHERUL MARITIM DE SALVARE	
ȘI INTERVENȚIE CU SCAFANDRI „GROZAVUL”	104
NAVA LOGISTICĂ PENTRU SCAFANDRI DE LUPTĂ „MIDIA”	104
NAVA MARITIMĂ PENTRU SCAFANDRI „GRIGORE ANTIPA”	105
VEDEȚĂ RAPIDĂ DE SCAFANDRI	105
VEDETE MARITIME DE SCAFANDRI „VENUS” ȘI „SATURN”	105
ȘALUPĂ REMORCAJ SALVARE ȘI SCAFANDRI 575 ȘI 576	106
RHIB	106
BATALIONUL DE INFANTERIE MARINĂ	107
CENTRUL RADIOELECTRONIC ȘI OBSERVARE „CALLATIS”	110
DIRECȚIA HIDROGRAFICĂ MARITIMĂ ROMÂNĂ	115
SECȚIA HIDROGRAFIE ȘI OCEANOGRAFIE	119
SECȚIA CARTOGRAFIE MARINĂ	119
SECȚIA SEMNALIZARE MARITIMĂ ȘI SIGURANȚA NAVIGAȚIEI	120
SECȚIA METEOROLOGIE MARINĂ	121
NAVA MARITIMĂ HIDROGRAFICĂ	
„CĂPITAN COMANDOR ALEXANDRU CĂTUNEANU”	121
TIPOGRAFIA FORȚELOR NAVALE	122
BAZA LOGISTICĂ NAVALĂ	122
SECȚIA LOGISTICĂ CONSTANȚA CU DEPOZITUL 340 MIXT	124
SECȚIA LOGISTICĂ MANGALIA CU DEPOZITUL 305 MIXT	126
SECȚIA LOGISTICĂ TULCEA CU DEPOZITUL 342 MIXT	
ȘI SECTORUL 278 MIXT SLAVA CERCHEZĂ	128
NAVA FLUVIALĂ DE COMANDAMENT „SIRET”	130
NAVA DE COMANDAMENT „FORTUNA”	130

CEAM FLUVIAL PROPULSAT	130
REMORCHER FLUVIAL	130
CERCUL MILITAR TULCEA	131
SECȚIA LOGISTICĂ BRĂILA	
CU SECTORUL 319 MIXT GALAȚI	133
GRUPUL DE NAVE LOGISTICE	135
NAVA FLUVIALĂ DE COMANDAMENT „MUREȘ”	135
TANCURI FLUVIALE DE 80 ȘI 1000 TONE	135
REMORCHER FLUVIAL (310)	135
CEAM AUTOPROPULSAT (418)	136
ȘALUPĂ FLUVIALĂ RAPIDĂ DE SALVARE (596)	136
NAVĂ FLUVIALĂ DE DEMAGNETIZARE „ELECTRONICA”	136
CENTRUL DE MENTENANȚĂ	136
DIVIZIUNUL NAVE SPECIALE	137
REMORCHER MARITIM – RM 101 „VITEAZUL” (Proiect – MM353A)	137
TANC PETROLIER – TMM 531 (Proiect – 1407)	137
TANC PETROLIER – TMM 532 (Proiect – 406/3)	138
ȘALUPĂ MARITIMĂ DE REMORCAJ – SALVARE	
(SRS 578, SRS 580, SRS 581) (Proiect – 405)	138
NAVĂ MARITIMĂ DE DEMAGNETIZARE – NMD 298 (Proiect – 1376)	138
ȘALUPĂ MARITIMĂ DE COMANDAMENT – „LUCEAFĂRUL”	
(Proiect Nr. 401 Hull tip yacht 53 convertible)	138
ȘALUPĂ MARITIMĂ DE COMANDAMENT – „RÂNDUNICA”	
(Proiect - 287/3)	138
NAVĂ MARITIMĂ DE COMANDAMENT – „EGRETA” (Proiect – 1130)	138

BATALIONUL DE SPRIJIN AL FORȚELOR NAVALE	139
GRUPUL MASS-MEDIA AL FORȚELOR NAVALE	141
MUZICA MILITARĂ	143
MUZEUL MARINEI ROMÂNE	144
CENTRUL DE MEDICINĂ NAVALĂ CONSTANȚA	147
CENTRUL DE INFORMATICĂ	149
CENTRUL DE INSTRUIRE, SIMULARE ȘI EVALUARE	151
ACADEMIA NAVALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN”	157
DIVIZIUNUL DE NAVE ȘCOALĂ INSTRUCȚIE	164
NAVA ȘCOALĂ „MIRCEA”	165
NAVA ȘCOALĂ DE TRANSPORT „ALBATROS”	168
NAVA ȘCOALĂ „MATELOTUL”	168
CUTERE	169
ȘALUPĂ MARITIMĂ PENTRU ȘCOALĂ ȘI ANTRENAMENT	169
ȘCOALA DE APLICAȚIE A FORȚELOR NAVALE	
„VAm. CONSTANTIN BĂLESCU”	170
CENTRUL DE INSTRUIRE AL FORȚELOR NAVALE	173
CERCUL MILITAR MANGALIA	174
ȘCOALA MILITARĂ DE MAÎSTRI A FORȚELOR NAVALE	
„AMIRAL ION MURGESCU”	175

CUVÂNT ÎNAINTE

Navigația s-a asociat dintotdeauna cu voința poporului român de a intra în legătură cu alte popoare, de a participa activ la circuitul internațional de bunuri și valori, cu aspirația de lărgire a orizontului de cunoaștere. Tocmai această deschidere a permis dezvoltarea, de-a lungul anilor, a unei arme moderne și competitive, cum sunt Forțele Navale Române. Sub coordonarea unui Stat Major care a servit întotdeauna cu mare devotament interesul național, Forțele Navale au intrat în conștiința colectivă a neamului ca un reper de stabilitate, demnitate și verticalitate profesională.

Epoca modernă a reprezentat o perioadă istorică în care România și-a ocupat locul firesc în rândul națiunilor independente. Începând cu anul 1990, Forțele Navale au depus eforturi considerabile pentru adaptarea structurilor subordonate și modernizarea navelor atât pentru asigurarea cadrului necesar în vederea îndeplinirii misiunii de apărare a independenței, suveranității și integrității teritoriale, dar și pentru integrarea țării noastre în cadrul Alianței Nord-Atlantice.

În aceste condiții, măsurile luate la nivelul Statului Major al Forțelor Navale au vizat modernizarea tehnicii de luptă, profesionalizarea tuturor ofițerilor, maiștrilor militari, subofițerilor și trupeii, dar și eficientizarea unităților subordonate.

Anul 2004 a reprezentat un moment de cotitură pentru Statul Major al Forțelor Navale odată cu primirea României în cadrul Alianței Atlanticului de Nord, pe de o parte, dar și prin intrarea în serviciu în cadrul Forțelor Navale Române, a două fregate moderne tip T22R de construcție britanică.

Prin transferul cu succes a experienței procedurale din partea unei națiuni maritime puternice, cum este cea a Marii Britanii, prin adoptarea standardelor NATO și prin adaptarea la aquis-ul comunitar al UE, asociate cu reorganizarea și modernizarea structurilor sale, Statul Major al Forțelor Navale a adus la un nivel ridicat eficiența și profesionalismul întregului personal, ceea ce a făcut posibilă îndeplinirea, cu succes, a tuturor misiunilor naționale și internaționale, încredințate.

Este cert că Forțele Navale Române au cu ce se mândri în anul 2010, ținând cont de complexitatea și multitudinea provocărilor cărora le-au făcut față.

Acum, la ceas aniversar, când se împlinesc 150 de ani de la înființarea Forțelor Navale române, inițiativa editării lucrării de față este bine venită prezentând actualitatea din cadrul acestei arme, prin sinteza de date istorice, tactice și tehnice pe care o cuprinde, volumul de față aducând un omagiu tuturor marinarilor militari care slujesc sub pavilionul românesc.

Astfel, acest al doilea almanah al marinarilor militari este un demers publicistic util și necesar, o adevărată carte de vizită a Forțelor Navale Române, pentru care autorii săi merită cu prisosință felicitările și considerația noastră.

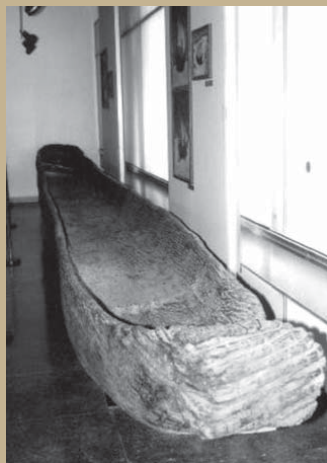
Contraamiral dr. AUREL POPA
Șeful Statului Major al Forțelor Navale

ISTORICUL FORTELOR NAVALE ROMÂNE

Ca și în alte părți ale lumii, și în spațiul geografic românesc, cuprins între Carpați, Dunăre și Marea Neagră, navigația s-a practicat din timpuri străvechi, „toată viața noastră trecută fiind orânduită după ape”, așa cum afirma marele istoric Nicolae Iorga. Încă din antichitate, Dunărea și Marea Neagră au reprezentat o atracție pentru navigatorii îndrăzneți, care au utilizat inițial ambarcațiuni rudimentare și, mai târziu, nave propulsate cu aburi. Pentru a putea naviga atât pe Dunăre cât și pe râurile interioare, dacii au utilizat, alături de plută, trunchiul de copac cioplit, așa-numita monoxilă, care a reprezentat deseori o „armă de luptă”.

Din vechime și până în epoca modernă, pe Dunăre au navigat,

Monoxilă (colecția Muzeului Marinei Române).

rând pe rând, nave feniciene, triere elene, galere romane, dromoane bizantine, caravele venețiene și genoveze, pânzare moldovenești și caice muntenești. Pe țărmul Mării Negre, cele trei colonii înființate de greci în secolele VII-VI î.H. - Histria, Tomis și Callatis au devenit porturi și centre comerciale prospere, ultimele două aflându-se la originea actualelor porturi Constanța și Mangalia.

În urma campaniilor militare ale lui Burebista, aceste colonii au intrat sub stăpânirea marelui rege dac, „cel dintâi și cel mai puternic rege din Tracia”, cum era denumit în Decretul lui Acomion din Dionisopolis. În acest mod, litoralul maritim al regatului dac, care în vremea lui Burebista a atins limitele sale maxime sub aspect teritorial, era cuprins între Olbia, localitate de la gura Bugului și Apolonia (localitatea Sozopol de pe actualul teritoriu al Bulgariei). În secolul I d.H., intențiile expansioniste ale Imperiului Roman spre stânga Dunării s-au materializat sub domnia împăratului Traian, prin cele două războaie daco-romane. În timpul acestora, confruntările dintre dacii aflați sub comanda marelui rege Decebal și trupele romane s-au desfășurat nu numai pe uscat, ci și pe Dunăre și Marea Neagră.

După cucerirea Daciei și transformarea acesteia în provincie romană, apărarea limesului danubian și maritim a revenit flotelor romane staționate pe teritoriul provinciei Dacia: Classis Flavia Moesica, flota militară romană de pe Dunăre și Classis Pontica, flota militară romană de la țărmul mării.

Basorelief – Columna lui Traian.

Scene de luptă navală – Columna lui Traian.

Câteva secole mai târziu, în apele Dunării și ale Mării Negre s-au impus navele flotei bizantine, care dispuneau și de puncte fortificate, destinate limesului danubian, adevărate baze navale, precum cea din Insula „Păciul lui Soare”, ridicată în secolul al X-lea.

După formarea, în secolul al XIV-lea, a statelor feudale românești, domnitorii acestora au acordat o atenție deosebită Dunării de Jos, gurilor Dunării și țărmului Mării Negre (de la nord de brațul Chilia până dincolo de Varna), unde au fost create structuri militare adecvate. Astfel, Mircea cel Bătrân, domnitorul Țării Românești, a unit pentru prima dată Dobrogea, inclusiv Silistra, cu Valahia, în 1388-1389, ajungând „domn pe amândouă părțile, pe toată Podunavia până la marea cea mare”, după cum se autointitula în documentele emise, devenind ctitorul flotei noastre maritime.

În anul 1456, voievodul Transilvaniei, lancu de Hunedoara, a condus la rândul său, la marea bătălie navală de la Belgrad, aducându-și astfel contribuția, alături de celelalte forțe creștine, la înfrângerea flotei otomane. În Moldova, organizarea unei flote maritime a început încă din timpul voievozilor Roman I și Alexandru cel Bun care, în actele emise, se autointitulau „domni ai Moldovei de la

munte până la mare”. Continuatorul politiciilor lor navale a fost Ștefan cel Mare care a desăvârșit opera de organizare a Marinei, dotând-o cu corăbii (celebrele pânzare) construite în șantierele navale de la Chilia și Cetatea Albă. Acestea au navigat pe Marea Neagră, Marea Egee și Marea Mediterană, având arborat pavilionul de culoare roșie cu faimosul cap de bour. Preocupat de siguranța navigației, domnitorul Moldovei a zidit un turn – un semnal de veghe, probabil un far, pentru orientarea pe mare, după cum ne informează inscripția de la Mănăstirea Zografu de pe Muntele Athos.

În scopuri militare și în special pentru serviciul de pază pe Dunăre, erau întrebuințate și caicele armate cu tunuri, construite la sfârșitul secolului al XVII-lea - începutul secolului al XVIII-lea, în timpul domniei lui Constantin Brâncoveanu. În epoca fanariotă, sub domnia lui Alexandru Moruzi a fost organizată pentru prima dată în Muntenia o flotă în care navele erau utilizate nu doar ca nave comerciale, ci și în scopuri militare.

Unirea Principatelor Române în 1859 a atras după sine unificarea flotilelor celor două țări surori la 22 octombrie 1860, noua marină purtând denumirea de „Corpul Flotilei”. Prin Decretul semnat de domnitorul Alexandru

Pânzar moldovenesc – machetă aflată în colecția Muzeului Marinei Române.

Corabia Marița.

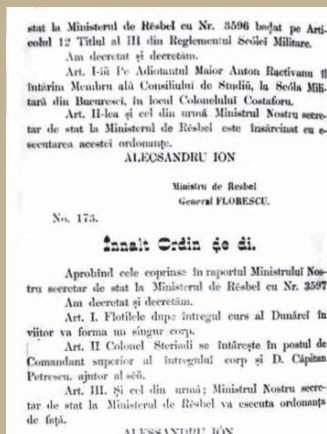
Ioan Cuza care consfințea unirea definitivă a flotelor de pe întregul curs al Dunării, colonelul Nicolae Steriade a fost numit comandant superior al Corpului Flotei. Reședința Flotei a fost stabilită inițial la Ismail, unde urma să funcționeze primul comandament al Flotei române de război, în fază incipientă de organizare. Acesta a luat naștere în baza Legii privitoare la instrucțiunea Armatei Principatelor Unite ale României, promulgată la 13 mai 1860. Odată cu unificarea flotelor, a fost adoptat și un pavilion unic, format din îmbinarea culorilor și însemnelor pavilionelor moldovean și muntean, iar în 1861 a început procesul de modernizare a uniformei Flotei, prin introducerea culorii bleumarin.

Dotarea Marinei cu nave noi a făcut necesară existența unor cadre de marină bine pregătite și instruite. Astfel, prin Decizia Ministerială din 17 noiembrie 1872, a luat ființă la Galați o Școală pentru subofițerii și ofițerii Flotei, prima de acest gen din România. În anul 1873, în serviciul Flotei a intrat canoniera *Fulgerul* pentru Dunăre și Mare, construită la Toulon, prima navă militară cuirasată a României moderne care a purtat pavilionul național la catarg, în Marea Mediterană și în Marea Neagră. Flotila a fost dotată în anul 1875 cu șalupe

torpiloare *Rândunica*, construită în Șantierul Naval „Yarrow” din Londra.

Cu aceste nave, modesta Flotilă română s-a afirmat în timpul Războiului de Independență. Misiunile îndeplinite de marinarii români au fost: participarea împreună cu forțele fluviale rusești la punerea barajelor de la: Reni – gura Prutului și gura Siretului, Gheceț, pe brațul Vâlciiului, în fața insulei Gâsca Mare; atacul navelor turcești de pe canalul Măcin - 12/13 mai 1877; atacul executat de navele *Fulgerul*, *Rândunica* și *Xenia* (8 iunie) asupra navelor inamice din Hârșova; acordarea sprijinului de către marinarii români pentru forțarea Dunării de către trupele ruse (9/10 iunie pe la Brăila-Galați și 14/16 iunie pe la Zimnicea) prin punerea la dispoziție a mijloacelor necesare, apărarea acestor mijloace cu artileria de la mal; marinarii debarcați de pe nave au armat 8 baterii la Calafat, comandate de maiorul N.D. Maican, care au îndeplinit o serie de misiuni în sprijinul trupelor de uscat; construirea și apărarea podului de la Siliștioara-Măgura; punerea barajului de la Nedeia (la 15 km de Rahova); scufundarea monitorului *Podgorița* (7 noiembrie); salvarea navei *Ada* cu echipaj rusesc; executarea de transporturi în folosul frontului.

În urma câștigării independenței și implicit a ieșirii la mare, Marina Română, dotată în 1880 cu o primă

ALEXANDRU ION

Ministru de Război

General FLORESCU.

No. 175.

Înalt Ordin de zi.

Aprobind cele cuprinse în raportul Ministerului Nostru secretar de stat la Ministerul de Război Nr. 3597

Am decretat și decretăm.

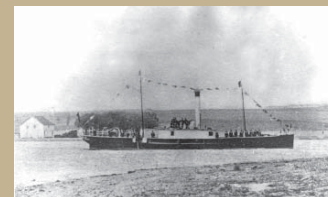
Art. I. Flotilele dintr-un întreg curs al Dunării în viitor va forma un singur corp.

Art. II. Colonel Steriadi se întărește în postul de Comandant superior al întregului corp și D. Căpitan Petrescu, ajutor al său.

Art. III. Și cel din urmă; Ministerul Nostru secretar de stat la Ministerul de Război va executa ordonanța de față.

ALEXANDRU ION.

Decretul de înființare a Corpului Flotei.

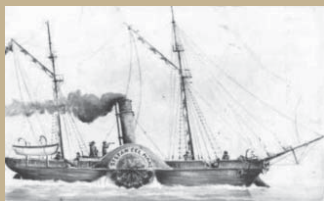
Nava România, 1864.

momentul respectiv, navele comandate în străinătate fiind rechiziționate din cauza izbucnirii Primului Război Mondial, în anul 1914. În urma acestor programe, Marina Română a fost dotată în anul 1881 cu bricul *Mircea*, navă cu vele și vapor, construită la Londra, trei șalupe canoniere, un torpilor de baraj, două torpiloare, șalupe de poliție (în cadrul primului program), un crucișător, trei canoniere fluviale și trei torpiloare pentru fluviu (în cadrul celui de-al doilea program), patru monitoare și opt vedete fluviale (în cel de-al treilea program de dotare).

Dintre aceste nave, un rol primordial în formarea cadrelor Marinei a revenit

Cazarma Flotei - Brăila, 1867.

Nava Ștefan cel Mare.

Canoniera Fulgerul.

Arsenalul Marinei, Galați, 1864.

navei-școală *Mircea* care, prin cele 31 de voiaje de instrucție efectuate (17 în Marea Neagră, 12 în Marea Mediterană și 2 în Oceanul Atlantic), a pregătit aproape 40 de promoții

de ofițeri și maiștri de marină. Un rol însemnat în cadrul flotei maritime l-a avut crucișătorul *Elisabeta*, construit la Newcastle, lansat la apă la 13 decembrie 1887.

În primul deceniu al secolului al XX-lea, au intrat în serviciu cele patru monitoare construite la „Stabilimento Tecnico Triestino” în Imperiul Austro-Ungar, botezate *Lahovari*, *Brătianu*, *Catargiu* și *Kogălniceanu* și cele opt vedete torpiloare, construite în Anglia și botezate cu numele unor eroi ai Războiului de Independență. Acestea au fost bazate la Galați, unde, la 19 septembrie 1907, a avut loc ceremonia botezului modernelor unități navale fluviale.

În anul 1913, evenimentele care au survenit în zona Balcanilor au implicat și Marina Militară Română în cel de-al doilea război balcanic, navele Diviziei de Dunăre demonstrându-și cu această ocazie capacitatea operativă. De altfel, această campanie militară de scurtă durată a constituit o avanpremieră pentru Marina Română, care avea să se confrunte cu situații de mare dificultate în timpul Primului Război Mondial.

În cadrul primei conflagrații mondiale, Marina Română s-a încadrat în efortul general de război, îndeplinind misiuni în cele trei campanii ale războiului. Astfel, în campania anului 1916, Marina a îndeplinit următoarele misiuni: apărarea capului de pod Turtucaia; sprijinul flancului drept al trupelor de uscat; retragerea navelor române pe linia frontului. În campania anului 1917, Marinei i-au revenit ca misiuni: lichidarea artileriei inamice din zona orașului Tulcea, transportul materialelor și lichidarea rezistenței navelor rusești din Delta Dunării.

Unirea în 1918 a tuturor teritoriilor românești într-un singur stat a permis în perioada postbelică dezvoltarea flotei militare, care a fost dotată cu noi tipuri de nave. În primii ani după război, în serviciul Marinei Militare au intrat distrugătoarele tip „M”, *Mărăști* și *Mărășești*, construite în Șantierile Navale din Napoli, canonierele *Ghiclescu*, *Dumitrescu*, *Stihi* și *Lepri*, construite în Șantierile Navale din L'Orient - Franța (primele nave românești care au purtat numele unor eroi ai războiului din 1916-1918), torpiloarele *Vifor*, *Vârtej*, *Vijelia*, *Smeul*, *Sborul* și *Năluca*, cedate României de Marina Austro-Ungară în contul despăgubirilor de război, precum și patru vedete antisubmarine tip „M.A.S.”. Atât distrugătoarele, cât și torpiloarele au fost folosite în procesul de instrucție a echipajelor, în timp ce canonierele și vedetele tip

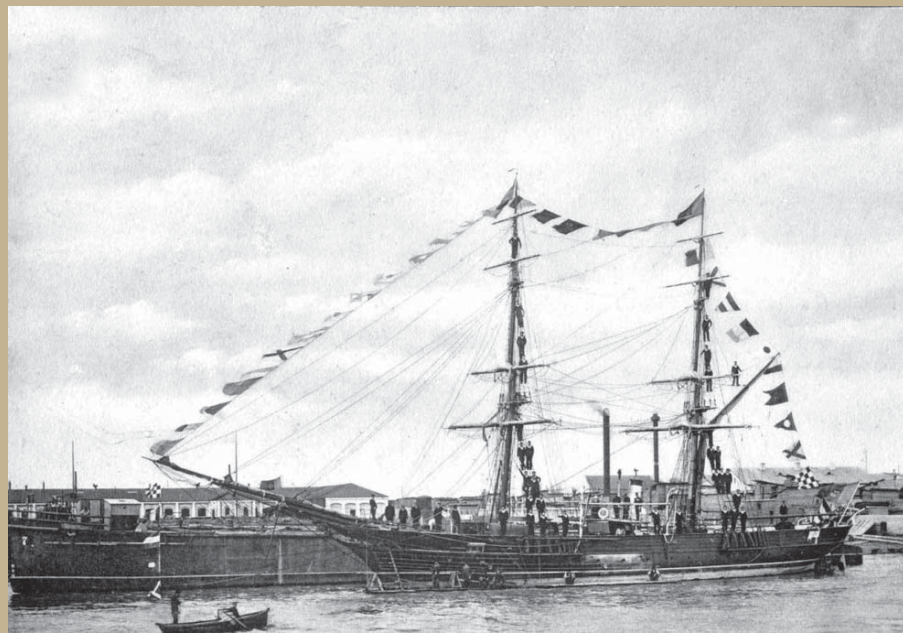
„M.A.S.” au avut ca principală misiune dragajul maritim. Navelor maritime li s-au adăugat în acești ani monitoarele *Ardealul*, *Basarabia* și *Bucovina*, primite ca despăgubiri de război de la fostul Imperiu Austro-Ungar. În acest mod, România a devenit țara cu cel mai puternic potențial combativ fluvial din Europa.

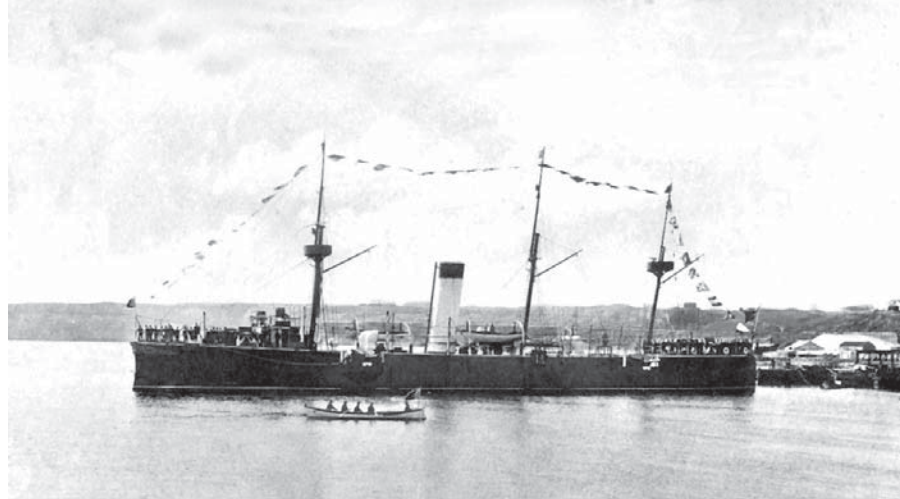
Perioada anilor '30 a fost benefică pentru Marina Militară. Astfel, încă din anul 1930, în dotarea Marinei Regale au mai intrat distrugătoarele tip „R” *Regele*

Canoniera Grivița.

Bricul Mircea, 1881.

Crucișătorul Elisabeta.

Ferdinand și Regina Maria, construite la Napoli, ca și precedesoarele lor tip „M”, iar în 1931 a sosit în țară de la Șantierul Naval italian din Fiume nava-bază pentru submarine *Constanța*. În același șantier din Fiume a fost construit și primul submarin românesc

Delfinul, intrat în serviciu în anul 1936. Operațiunea de renovare și modernizare a monitoarelor, începută în 1936, a fost încheiată în anul 1940, când monitorul *Basarabia*, cu armamentul nou și modernizat integral, putea fi considerat cea mai modernă unitate fluvială din

Cazarma Tiglina, Galați. Sediul Comandamentului Marinei Militare din 31 martie 1901.

lume. În anul 1938, cu suma de 114 milioane lei din bugetul statului, la care s-au adăugat 6 milioane lei, strânși prin subscripția publică inițiată de Liga Navală Română, a fost comandată Șantierului „Blohm und Voss” din Hamburg cea de-a doua navă-școală *Mircea*. Actualul velier a intrat în dotare la 17 mai 1939. În același an, la Galați a fost lansată la apă prima navă militară de construcție românească, puitorul de mine *Amiral Murgescu*.

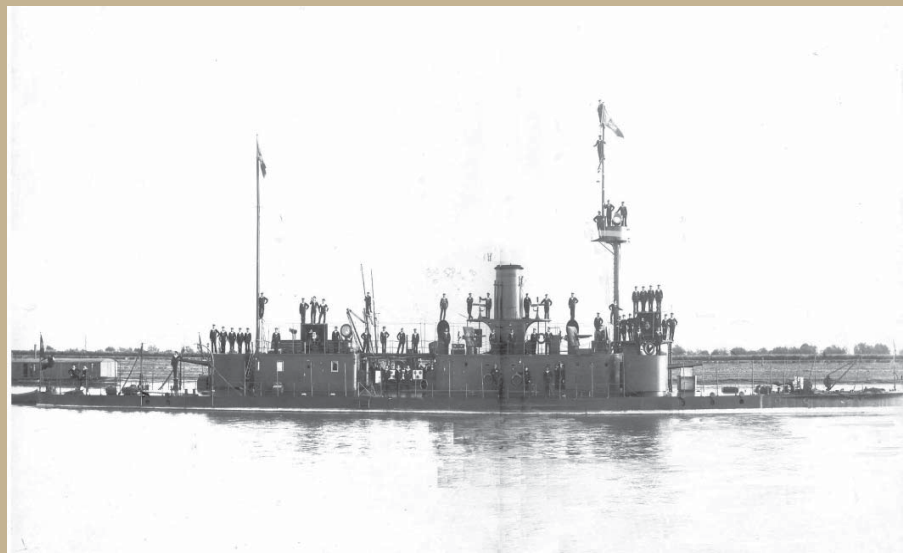
În anul 1940, au intrat în serviciu vedetele torpiloare tip „Vosper” *Vijelia*, *Viforul* și *Viscolul*, construite în Anglia. Împreună cu alte unități achiziționate sau construite după anul 1940, precum cele șase vedete torpiloare tip „Power” cumpărate din Olanda sau cele două submarine *Rechinul* și *Marsuinul*, montate în Șantierul Naval Galați, aceste nave au fost folosite la îndeplinirea misiunilor complexe încredințate Marinei Regale în anii celui de-Al Doilea Război Mondial.

După natura acestor misiuni, distingem șapte etape importante în

războiul naval din timpul celei de-a doua conflagrații mondiale. Prima etapă este reprezentată de perioada 28 iunie 1940 – 22 iunie 1941. În timpul acestei campanii, acțiunile forțelor navale au fost următoarele: retragerea trupelor sovietice din sudul Basarabiei, eliberându-se astfel brațul Chilia, ceea ce a dus la deschiderea navigației pe fluviu; trecerea trupelor române pe malul drept al Dunării; respingerea atacurilor trupelor sovietice din zona de graniță; apărarea porturilor Sulina și Constanța.

A doua etapă este considerată perioada 22 iunie – 4 august 1941. În aceste zile, principalele misiuni ale Marinei Regale au fost: sprijinirea ofensivei trupelor de uscat și asigurarea navigației pe Dunăre, iar la mare, apărarea litoralului și porturilor prin contracararea încercărilor de atac și debarcare a inamicului. În acest sens, este edificatoare operațiunea din 26 iunie 1941, când, în fața orașului Constanța, și-au făcut apariția două distrugătoare sovietice *Moskva* și *Harkov*

Monitorul Lascăr Catargiu.

Replica monitorului Lahovary, construit în anul 1907, în avanportul Mangalia, la Ziuva Marinei Române.

care au deschis focul asupra zonei portuare a orașului. În replică, artileria distrugătoarelor *Mărăști* și *Regina Maria* și bateriile de coastă au început să execute trageri asupra navelor inamice. Respinse, navele sovietice s-au retras, liderul de flotilă *Moskva* fiind scufundat, iar *Harkov* avariat.

A treia etapă cuprinde perioada 4 august 1941 – 28 iulie 1942. În acest interval, forțele navale românești au asigurat, în special, protecția transporturilor pe Coasta de Vest a Mării Negre, între Odessa și Bosfor și au îndeplinit misiuni de minare. Marina Regală a înregistrat succese, prin atingerea obiectivelor propuse, dar și înfrângeri prin pierderea vedetelor *Viforul* și *Vijelia*, a crucișătorului auxiliar *Carol I* și a remorcherului *Stoicescu*.

În decursul celei de-a patra etape - perioada 28 iulie 1942 – 5 aprilie 1944, forțele maritime au executat misiuni de sprijinire a acțiunilor armatei de uscat, transporturi de aprovizionare și au

asigurat noua cale deschisă în sprijinul frontului „Drumul Crimeei”.

În cea de-a cincea etapă, cuprinsă între 5 aprilie – 14 mai 1944, unitățile navale maritime au participat la evacuarea trupelor germane și române din zonele Odessa și Sevastopol, în cadrul celei mai mari operațiuni navale din Marea Neagră, cu numele de cod „Operațiunea 60.000”. Din punct de vedere militar, această operațiune navală a reprezentat unul dintre cele mai dramatice episoade din cel de-Al Doilea Război Mondial. „Operațiunea s-a desfășurat sub presiunea armatei de uscat, a aviației și a submarinelor adverse întâi în port, pe urmă în avanport și apoi direct la coastă”, declara la acea vreme comandantul Forțelor Navale Maritime, contraamiralul Horia Macellariu, care a coordonat activitatea navelor românești în timpul desfășurării acestei operațiuni.

Pe parcursul celei de-a șasea etape, respectiv perioada 14 mai – 23 august

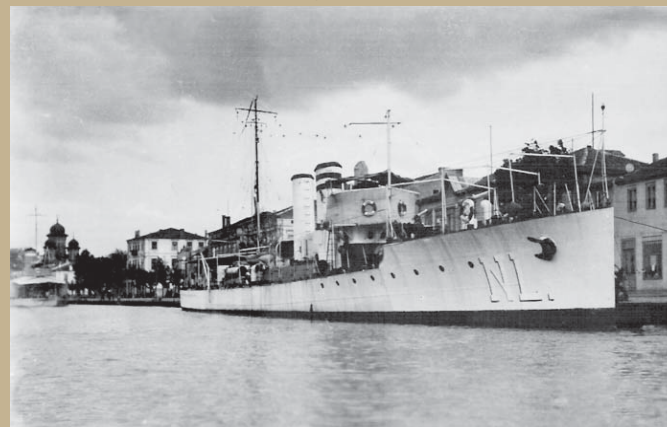
1944, misiunile Forțelor Navale au vizat apărarea litoralului maritim, a Deltei și a porturilor, în colaborare cu trupele de uscat din Dobrogea. Pentru realizarea lor, unele nave ale Serviciului Maritim Român și ale unor companii particulare de navigație au fost rechiziționate, transformate și trecute în subordinea Comandamentului Marinei Militare.

A șaptea etapă cuprinde perioada 23 august – 5 septembrie 1944, în care forțele fluviale au executat misiuni de capturare a navelor germane aflate în retragere pe Dunăre și acțiuni de dragaj pe fluviu, până la redarea navigației în siguranță pe fluviu. Perioada 23 august – 5 septembrie 1944 a avut consecințe dramatice pentru Marina Regală Română, din cauza asaltului atât al forțelor germane la această dată inamice, dar și al forțelor aliate sovietice și dezarmării navelor de război; portul Constanța, împreună cu navele și instalațiile de război, a rămas exclusiv sub controlul Comandamentului Naval Sovietic.

Astfel, din cadrul flotei militare au fost capturate abuziv și dislocate în porturile caucaziene cinci monitoare (*Brătianu*, *Lahovari*, *Ardealul*, *Basarabia* și *Bucovina*), șase vedete, două vase de comandament, două remorchere, 38 de șalupe, 15 șleperi, 12 tancuri, iar de la mare distrugătoarele (*Regina Maria*, *Regele Ferdinand*, *Mărășești* și *Mărăști*), două torpiloare (*Sborul* și *Smeul*), trei canoniere (*Ghiculescu*, *Dumitrescu* și *Stihi*), puitorul de mine *Amiral Murgescu*, trei submarine (*Delfinul*, *Rechinul*, și *Marsuinul*), nava-bază pentru submarine *Constanța*, șapte vedete torpiloare, șase șalupe, trei vânătoare de submarine, un remorcher, nava-școală *Mircea* și 11 vase auxiliare. Parcul de nave al Marinei Comerciale, care număra 608 nave de transport pe Dunăre și cinci unități la mare, a fost pus la dispoziția Comandamentului Sovietic.

România a fost lipsită, în primii ani postbelici, de flotă maritimă și

Torpilorul Năluca.

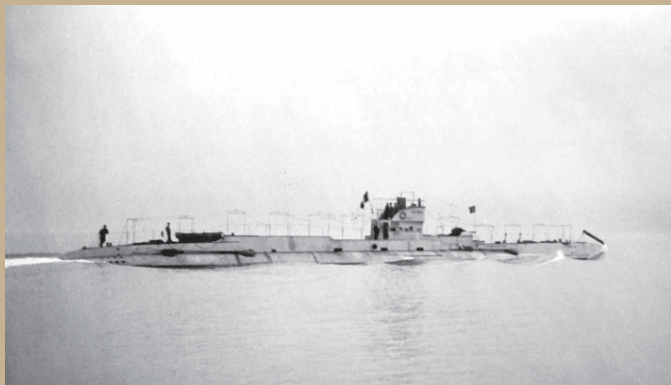
Distrugătorul Regele Ferdinand.

N.S. Mircea.

Într-o mare măsură și de cea fluvială, din cauza includerii samavolnice a navelor românești în flota Uniunii Sovietice, iar prin înființarea Societății mixte SOVROMTRANSPORT, a fost controlată și lipsită de importante venituri. După semnarea Convenției de Armistițiu, 32 de remorchere, 332 șleperi și două vase de mare au fost

Submarinul Delfinul.

lăsate României, iar în urma semnării, la 11 septembrie 1945, a Convenției de retrocedare a navelor comerciale și militare românești, guvernul sovietic a restituit 18 nave maritime de război și 23 de nave comerciale. Astfel, un prim lot de nave, alcătuit din distrugătoarele *Mărășești* și *Mărăști*, canonierele *Ghiclescu* și *Știhi*, torpiloarele *Sborul* și *Smeul* și submarinul *Delfinul* a ajuns în țară la 12 octombrie 1945. La 27 mai 1946 a fost retrocedată nava-școală *Mircea*, iar cel de-al doilea lot de nave, și ultimul, format din submarinul *Rechinul*, distrugătoarele *Regina Maria* și *Regele Ferdinand* și cele cinci monitoare de Dunăre, a sosit în țară la 21, respectiv 24 iunie 1951. Nu au fost retrocedate Marinei Române canoniera *Dumitrescu*, puiorul de mine *Amiral Murgescu*, nava-bază pentru submarine *Constanța*, crucișătorul auxiliar *Dacia*, submarinul *Marsuinul*, remorcherele dragoare *Maican*, *Basarab*, *Motru*, *Constanța*, nava comercială *Cheile Bicazului*, nava de pasageri *Basarabia*, patru minisubmarine cedate de Marina

Lansarea la apă a puiorului de mine Amiral Murgescu.

Vedeta torpiloare tip Power.

Vedeta torpiloare tip Vosper.

Corveta Contraamiral Horia Macellariu (265) în timpul unei misiuni pe mare.

Nava Școală Mircea în Portul Malaga, Spania, 2008.

Italiană în anul 1943 Marinei Regale și altele.

Odată cu reintrarea în dotare a monitoarelor, a fost constituită Flotila de Dunăre, care din anul 1959, a fost numită Brigada Fluvială. Totodată, în urma modificărilor organizatorice din perioada 1948-1949, gruparea de nave maritime s-a transformat într-o unitate de sine-stătătoare, care a funcționat

până în mai 1951 sub denumirea de Comandamentul Forțelor Maritime.

Din anul 1955, divizioanele cuprinzând navele maritime și Apărările Maritime au fost subordonate Comandamentului Forțelor Maritime Militare. În aceeași perioadă, a început construcția în șantierelor românești a unor noi tipuri de nave militare, precum dragoarele de bază, la Galați și Brăila, până în anul 1954, dragoarele de radă la Galați, iar vedetele dragoare fluviale, la Oltenița, între anii 1956-1959. În paralel, au fost cumpărate din U.R.S.S. o serie de vedete torpiloare, vânătoare de submarine și vedete purtătoare de rachete. În anul 1962 a fost înființată Divizia 42 Maritimă, continuatoarea tradițiilor Diviziei de Mare, mare unitate care practic nu mai exista de la sfârșitul celui de-Al Doilea Război Mondial. În urma casării, în

anii 1960-1961 a distrugătoarelor, submarinelor etc., Divizia 42 Maritimă a fost constituită din nave dragoare, puitoare de mine, nave cu destinație specială, artilerie de coastă, unități de asigurare ș.a.

La sfârșitul anilor '70 și la începutul anilor '80, a fost construită o serie de nave militare maritime în șantierelor navale românești, precum escortoarele *Midia* și *Constanța* (la Șantierul Naval Brăila), crucișătorul ușor *Muntenia*, transformat ulterior în fregată (ex – distrugătorul) *Mărășești* sau fregatele din clasa *Sebastian Eustațiu* (Șantierul Naval Mangalia), clasificate ulterior corvete.

După Revoluția din decembrie 1989, reînviindu-se tradiția apărării fluvial-maritime cu nave de tipul monitoarelor, în compunerea Brigăzii 24 Fluviale Brăila au început să intre, odată cu anul 1993, monitoarele de tip nou,

construite în Șantierul Naval Drobeta-Turnu Severin (*Mihail Kogălniceanu*, *I.C.Brătianu* și *Lascăr Catargiu*). Sub semnul acelorași tradiții marinărești, navele militare au fost botezate cu numele unor personalități și eroi ai Marinei Române. Ca urmare a aprobării în Consiliul Superior de Apărare a Țării a noilor structuri organizatorice din Armata României, în anul 1994, Divizia 42 Maritimă a fost restructurată, fiind

Vedeta blindată *Rovine* (180) în timpul exercițiului de antrenament pe fluviu DUNĂREA 08.

Fregata *Mărășești* (111). Tragerile de artilerie și evaluarea corvetei de către o echipă de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare în vederea participării la BLACKSEAFOR.

înființată Flota Maritimă. Un an mai târziu, la 30 martie 1995, a fost constituit Comandamentul Flotei de Dunăre, cu sediul la Brăila, iar la 15 aprilie 1995 s-a reînființat Flotila de Dunăre. La 31 martie 2003, și-a început activitatea Comandamentul Operațional Naval cu sediul la Constanța, care a încorporat și Componenta Fluvială, devenit, în 2006, Comandamentul Flotei. În noul cadru politico-strategic european de la sfârșitul mileniului doi și începutul celui de-al treilea, România a promovat constant o diplomatie navală activă, axată în principal pe cooperarea și colaborarea cu flotele militare ale altor state, realizarea și dezvoltarea relațiilor bilaterale cu flotele din Marea Neagră și din bazinul mediteranean, precum și pe întărirea și diversificarea acțiunilor internaționale în domeniul militar.

România a fost prima țară care a semnat documentul cadru al Parteneriatului pentru Pace la începutul anului 1994, iar Forțele Navale

Române au constituit prima structură militară care s-a angrenat într-un amplu schimb de acțiuni cu caracter militar și aplicații tactice. Acestea au constituit oportunități și argumente credibile ale unor noi forme de colaborare în plan politic și militar cu țările membre ale Organizației Atlanticului de Nord, a cărei membră cu drepturi depline a devenit și România, la 29 martie 2004.

Poziția geografică a României, stat european continental, stat riveran Mării Negre și unei artere fluviale de importanță europeană – Dunărea – stat cu acces direct spre centrul Europei, i-a conferit țării noastre, de-a lungul istoriei, atât posibilitatea de manifestare plenară a potențialului său politico-militar, cât și dreptul și obligația de a deține, în cadrul sistemului național de apărare, o componentă navală respectabilă și performantă din punct de vedere militar.

Echipajul fregatei *Regele Ferdinand* (F221) la operația ACTIVE ENDEAVOUR 2007.

ROLUL ȘI MISIUNILE FORTELOR NAVALE ALE ROMÂNIEI

Forțele Navale reprezintă un element de bază al puterii maritime al cărei rol vizează realizarea obiectivelor maritime și fluviale de securitate și stabilitate ale țării, asigurarea și garanta-

- de a contribui la realizarea măsurilor de asigurare a stabilității regionale, la apărarea colectivă în sistemele de alianță și coaliție militare, prin participarea la acțiuni în sprijinul

Instantaneu din OPS Room în timpul exercițiului de luptă antismarin desfășurat la fregata *Regele Ferdinand* (F221).

rea suveranității asupra spațiilor maritime și protecția resurselor maritime și fluviale ale României.

Forțele Navale au rolul:

- de a apăra și promova interesele și drepturile suverane ale României, la mare și pe fluviu, independent sau împreună cu alte forțe, în cadrul creat de aderarea la NATO, UE, precum și la alte organizații regionale și internaționale prin ducerea operațiilor în zona de responsabilitate, pe mare și dinspre mare spre uscat, pe Dunăre și în zona lagunară pentru: apărarea și menținerea accesului la mare al României, păstrarea integrității sale teritoriale, menținerea libertății de navigație pe căile maritime de comunicații, obținerea victoriei;

Instantaneu din timpul exercițiului de FAST ROPING în care au fost implicați scufundări de luptă GNFOs și elicopterul IAR 330 Puma Naval.

păcii, la operații maritime de securitate și la inițiative regionale, pentru asumarea de către România a unui rol activ ca factor de securitate regional, de vector dinamic al securității în regiunea Mării Negre și pentru consolidarea rolului României în cadrul NATO și UE;

Misiunile Forțelor Navale Române rezultă din misiunile generale ale Armatei României:

- contribuția la securitatea României în timp de pace;
- participarea la apărarea României și a aliaților săi;

RHIB-ul de pe Fregata Regina Maria (F 222) transportând grupa de boarsdding la Distrugătorul USS Porter (DDG 78), Marea Neagră, 2006.

- promovarea stabilității regionale și globale;
- sprijinul instituțiilor statului și a autorităților locale în caz de urgențe civile.

Acestea se realizează prin următoarele acțiuni militare: reprezentarea navală, asistența umanitară, căutarea și salvarea, intervenția la dezastre și accidente, evacuarea necombatanților, convoierea și transportul de trupe și materiale, sprijinul EOD, prezența navală, desfășurarea navală, demonstrația de forță, embargoul și carantina, controlul armamentelor, sprijinul militar al autorităților civile, combaterea pirateriei și a jafului armat pe mare, reinstaurarea ordinii de drept, combaterea terorismului, interdicția navală, operațiile informaționale, operațiile psihologice, supravegherea și cercetarea, interzicerea/blocarea acțiunii forțelor inamice în zone/raioane și pe alinamente de importanță deosebită pentru stabilirea controlului asupra unei zone sau punct/raion obligat de trecere, blocada navală, acoperirea navală, minarea și deminarea, lovirea obiectivelor la litoral, căutarea și atacul navelor de suprafață și submarinelor, operațiile ambibii, sprijinul cu foc și operații speciale.

PHOTEX în timpul antrenamentului în comun pe mare între Fregata Regele Ferdinand (F 221) și Fregata GÖKSU din Turcia, 2010

DOCTRINA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

Fregata Regele Ferdinand (F221)

Fregata Regele Ferdinand (F 221) în timpul exercitiului de re aprovizionare pe mare cu tancul SPS Marques de la Ensenada, Marea Adriatică, 2007.

Nava Școală Mircea la cheul modernului terminal de pasageri de la Warnemünde, în apropiere de Rostock, Germania, 2008.

Acțiunile Forțelor Navale Române au la bază următoarele coordonate doctrinare:

- România este situată într-un spațiu de interes strategic militar, sensibil la prefacerile și influențele din cele patru spații:
 - central-european (viitor pol de prosperitate regională);
 - sud-est-european (generator de instabilitate);
 - cel al CSI (confruntat cu criza de legitimitate);
 - cel al Mării Negre (de importanță strategică pentru flancul sudic NATO și UE și rută de tranzit pentru sursele energetice din Asia Centrală spre Occident).
- România, din poziția de membru al NATO și al UE, tinde să devină un „vector dinamic” al stabilității și bunăstării în arealul pontic;
- România are posibilități multiple de manifestare în domeniul maritim,

datorită conectării sale la Oceanul Planetar prin Marea Neagră, ca stat riveran și prin „magistrala europeană” Dunăre – Main – Rin – Marea Nordului;

- alături de celelalte elemente ale puterii maritime (marina comercială, infrastructura pentru activitatea maritimă și fluvială și conștiința marinărească), Forțele Navale joacă un rol de prim ordin pentru promovarea și apărarea intereselor pe mare și fluvii ale țării;
- Forțele Navale ale României participă la inițiativele de securitate din regiunea Mării Negre și contribuie la realizarea schimbului de informații cu CC MAR Napoli, prin Sistemul Automat de Identificare – AIS al navelor comerciale, în cadrul Maritime Safety and Security Information System - MSSIS, cât și la realizarea imaginii privind situația maritimă din Marea Neagră și Marea

Mediterană de către Centrul Regional Virtual de Monitorizare a Traficului Maritim/VRMTC de la Roma;

- Forțele Navale ale României participă activ la procesele din cadrul BLACKSEAFOR și CBSM, ca inițiative de creștere a încrederii și interoperabilității între Forțele Navale ale țărilor riverane Mării Negre, contribuie la descurajarea activităților ilegale pe mare prin participarea la operații ca BLACK SEA HARMONY, în zona noastră de responsabilitate din Marea Neagră sau ACTIVE ENDEAVOUR din Marea Mediterană, precum și la realizarea unui schimb de informații oportun și eficient în regiunea Mării Negre și Mediterane.

Forțele Navale Române, alături de celelalte elemente ale puterii maritime, își concentrează efortul pentru realizarea politicii maritime a statului și pentru

apărarea intereselor maritime și fluviale ale României astfel:

- Apărarea intereselor maritime și fluviale fundamentale ale României:
 - păstrarea integrității sale teritoriale în limitele granițelor terestre, maritime și fluviale;
 - păstrarea accesului neîngrădit la fluviu și la mare, a ieșirii pe Dunăre la Marea Neagră prin brațele acesteia;
 - asigurarea libertății de mișcare pe căile de comunicații fluviale și maritime, apărarea infrastructurii din spațiul riveran, respingerea agresiunilor din direcția mării și a fluviului, protecția frontierelor maritime, supravegherea traficului maritim și controlul navigației, asigurarea drepturilor legitime în apele teritoriale, zona contiguă și zona economică exclusivă;
 - menținerea dimensiunilor maxime ale Zonei Economice Exclusive - ZEE și a platoului continental propriu;

Parteneriat româno-american în OPS Room-ul de pe fregata Regina Maria (F222).

asigurarea permanentă a libertății de exploatare a resurselor din apele teritoriale, zona contiguă, zona economică exclusivă și de pe platoul continental;

- asigurarea condițiilor pentru păstrarea și dezvoltarea capacităților economice, de transport și de exploatare a resurselor maritime (de materii prime, energetice, biologice, de hrană ș.a.) în zona maritimă de interes și desfășurarea nestânjenită a activităților economice specifice în aceste spații.

- Apărarea intereselor maritime și fluviale principale ale României:

- existența unor forțe navale al căror grad de instruire și dotare să asigure apărarea în condiții optime a intereselor navale naționale, concomitent cu participarea la misiuni externe, derivate din apartenența la NATO și UE, precum și din alte angajamente externe ale statului;

- existența unei structuri navale eficiente a poliției de frontieră, pentru

desfășurarea acțiunilor polițienești în zona apelor teritoriale și zonei contigue;

- existența unei flote comerciale maritime și fluviale care să corespundă și să răspundă necesităților economiei naționale;

- existența unei flote de pescuit oceanic, a capacităților care să asigure exploatarea resurselor din apele teritoriale, zona contiguă și zona economică exclusivă, a bogățiilor energetice și biologice ale mării;

- dezvoltarea porturilor ca parte a „infrastructurii critice” și asigurarea protecției, pazei și apărării acestora;

- afirmarea României ca factor activ, participant la realizarea unei „regiuni extinse a Mării Negre stabile, democratice cât mai strâns conectată la structurile europene și euroatlantice” prin „constituirea unui spațiu de securitate, stabilitate și prosperitate”, de securitate energetică, pe baza dezvoltării cooperării regionale, politice, economice,

ce, militare și culturale cu țările riverane, cu aliații și partenerii;

- exploatarea eficientă a resurselor Dunării, Deltei Dunării și Mării Negre, valorificarea resurselor energetice din zona Mării Negre;

- asigurarea aplicării măsurilor corespunzătoare de protecție a mediului pe fluviul Dunărea, în Delta Dunării și în Marea Neagră, prevenirea unor catastrofe ecologice; menținerea echilibrului ecologic al ecosistemelor din zona litorală, în zona fluvială și lagunară, pe apă și pe uscat;

- păstrarea și dezvoltarea conștiinței maritime naționale și a culturii marinărești, dezvoltarea și modernizarea învățământului de marină.

- Apărarea intereselor maritime și fluviale secundare ale României:

- modernizarea, amenajarea sau construirea unor canale navigabile, a unor porturi maritime și fluviale, a amenajărilor hidrografice și de navigație;

- dezvoltarea turismului maritim și fluvial;

- dezvoltarea unui sistem eficient de supraveghere a traficului maritim;

- achiziționarea de nave și tehnică militară, dezvoltarea capacităților necesare pentru dotarea forțelor navale și poliției de frontieră;

- dezvoltarea cercetării științifice în domeniile legate de mediul fluvial, lacustru și marin;

- dezvoltarea și perfecționarea activității de proiectare și construcții nave, inclusiv nave militare;

Conferință de presă la bordul fregatei italiene Euro

Elicopterul IAR 330 Puma Naval nr. 141 în timpul unei apurări la nava de desant HNLMS Rotterdam.

Fregata Regina Maria (F222).

- crearea și asigurarea funcționării structurilor de control al navigației;

- dezvoltarea activității autorității naționale în domeniul hidrografic în vederea creșterii aportului României în domeniu pe plan mondial;

- dezvoltarea activității de crewing;

- dezvoltarea activității de pilotaj la mare, pe fluviu și pe Canalul Dunăre-Marea Neagră - siguranța și securitatea navigației maritime și fluviale;

- dezvoltarea interconectării porturilor cu infrastructura rutieră și feroviară;

- perfecționarea procedurilor de containerizare a transportului maritim și fluvial etc.

Manevra de apropiere a fregatei Regina Maria (F222) de o navă suspectă în vederea executării unei inspecții reale (ACTIVE ENDEAVOUR 2007).

INSTRUIREA FORȚELOR NAVALE ROMÂNE

Fregata Regele Ferdinand (F221), Marea Neagră, 2007

Corveta Contraamiral Horia Macellariu (265).

Locotenent-comandorul Silviu Bucur, stânga, explicând membrilor de echipaj ambarcați pe fregata Regele Ferdinand de la alte nave, regulile de utilizare a costumului de „oale” (NOBLE MIDAS 07 în Croația unde fregata Regele Ferdinand a fost evaluată de către NATO pentru nivelul I de interoperabilitate).

Forțele Navale desfășoară activitățile de pregătire pentru luptă și instrucție conform documentelor programatice pentru perioada actuală, în deplină concordanță cu obiectivele prioritare stabilite pe termen mediu și lung.

Trecerea la o armată profesionistă a făcut posibilă adoptarea sistemului NATO de instruire și evaluare operațională, în Forțele Navale.

Procesul de instrucție se concretizează în două domenii de bază:

- Instruirea instituționalizată destinată instruirii individului care se realizează prin două forme de bază:
 - învățământul militar de marină în cadrul școlilor de marină ale Forțelor Navale: ANMB, SMMM a FN și SApl.FN;
 - instrucția individuală destinată pregătirii militarilor pentru și pe funcția în care sunt încadrați.
- Instruirea operațională destinată realizării capacității operaționale, necesară forțelor pentru îndeplinirea misiunilor, aceasta având următoarele forme principale de instrucție: instrucția colectivă, exercițiile și instruirea prin practicare.

Toate structurile Forțelor Navale folosesc ca sistem de planificare „Ciclul de generare/regenerare și

întrebuințare a forțelor”. Pentru unitățile de nave, aceste cicluri se stabilesc pe tipuri de nave, în funcție de:

- ciclul de reparații;
- ciclul de schimbare a echipajului;
- statisticile privind evoluția curbei nivelului capacităților operaționale ale unei nave și echipajului.

Aceste cicluri sunt cuprinse între 1 an și 5 ani, în funcție de clasele și tipurile de nave, fiind împărțite în trei categorii:

- nave mici;
- nave medii;
- nave mari.

În acest sens, ciclul de generare-regenerare și întrebuințare a forțelor la nivelul structurilor și navelor constă în trei etape:

- Etapa de refacere care corespunde executării unor reparații majore la corpul navei și înlocuirii de tehnică, armament, precum și refacere după misiune.
- Etapa Instrucției Operaționale care corespunde executării instrucției de bază, instrucției avansate și evaluării forțelor. În urma acestei etape nava sau structura devine „Gata de Acțiune”.
- Etapa „Gata de Acțiune” în care structura sau nava execută serviciul de luptă și participă la misiuni naționale și internaționale.

**TRADIȚIILE ȘI VALORILE
SPECIFICE FORȚELOR
NAVALE ROMÂNE**

SIMBOLURILE MARINĂREȘTI, VALORILE SPECIFICE FORTELOR NAVALE ROMÂNE

Steagurile sunt foarte importante pe mare unde pot reprezenta diferența dintre viață și moarte și, în mod consecvent, regulile pentru folosirea acestora și a altor pavilioane sunt impuse pretutindeni.

În categoria steagurilor intră *pavilioanele* sau *mărcile*, ele fiind steaguri naționale care sunt arborate la pupa pe o vergă sau pe un capăt de vergă. Pentru unele state, pavilionul destinat marinei comerciale este diferit de cel al marinei de război (Marea Britanie, Germania, Rusia) însă la marea majoritate este același și anume steagul național.

Ele sunt folosite la modul general la ieșirea și intrarea dintr-un port, atunci când navigă în ape străine sau când este somată de o navă de luptă să facă întocmai. Pe navele militare ele sunt arborate între ceremonialul de dimineață al ridicării pavoazului și

cel de seară, precum și atunci când sunt angajate într-o bătălie. În aceste condiții, navele militare arborează mai multe pavilioane naționale, acest obicei datând din vremea corăbiilor. Tradiția menționează că atunci când o navă coboară pavilionul, aceasta înseamnă că este gata să se predea. Pentru că unul din catarge putea fi lovit de un proiectil, pavilioanele fluturau pe mai multe vergi ca nu cumva să se creadă că, unul din acestea căzând odată cu catargul, corabia iese din luptă.

Poziția cea mai privilegiată pe care se poate afla un steag este duneta de la pupa, arborată fie pe un port-stindard, fie pe o vergă a unui arbore aflat la pupa. În zilele noastre, când un vas se află pe mare arborează marca în pupa tribord. Regula care spune că niciun steag nu ar trebui să se afle mai sus decât cel național nu este respectată la bordul multor nave, deoarece orice

Dragorul maritim LT Remus Lepri (24).

steag care este arborat la pupa tribord în multe cazuri este superior oricărei mărci sau pavilion de la bord.

Etichetele navale cer ca o navă comercială să ridice pavilionul propriu atunci când trece pe lângă una militară în semn de salut. La rândul ei, aceasta îi răspunde la salut în același fel.

Geacul este exclusiv un steag național folosit pe orice tip de ambarcațiune începând cu secolul al XVII-lea. Forma acestuia, de obicei, are la bază drapelul statului respectiv cu unele modificări de ordin stilistic. Geacul este arborat la prova și se folosește numai atunci când nava staționează sau la anumite ceremonii sau ocazii speciale.

Marca distinctivă sau *marca de rang* este flamura arborată la catarg de către un ofițer superior pe nava comandant/amiral. Acest semn distinctiv își trage rădăcinile din era de dinaintea radiotelegrafiei și a radiotelecomunicațiilor, când ordinele erau comunicate între nave prin pavilioane. Această marcă desemna nava de la care trebuiau recepționate ordinele. Acest fel de mărci este folosit

Pavilionul Marinei Regale.

chiar și de alte notabilități ale unui stat cum ar fi președintele sau miniștri secretari de stat, când se află la bordul unui vas de război, indicând navelor să mențină o alertă sporită. Astăzi, această marcă are rolul doar de a indica navelor când e momentul să răsplătească nava amiral cu onorurile convenite.

Flamura reprezintă un pavilion triunghiular cu înălțimea foarte mare în raport cu baza. În codul internațional de semnale se disting *Flamura „caracteristică codului”* și *Flamurele numerice*.

Există și *flamura* ridicată pe navele militare comandate de un ofițer, dacă

la bord nu se află un comandant superior care are dreptul la o marcă de comandament.

De asemenea, există și *Flamura de sfârșit de campanie*, foarte lungă, care semnifică întoarcerea acestuia dintr-o călătorie îndelungată.

Pavoazul reprezintă un set de pavilioane folosite pentru omarea festivă a navei.

Micul pavoaz constă din pavilioanele naționale ridicate înainte de luptă la mărul tuturor catargelor.

Marele pavoaz este constituit din *micul pavoaz* și din pavilioane de saulă așezate, pe culori, unul lângă altul, pe câte o singură saulă. În Marina Română pavilioanele sunt dispuse în așa fel încât culorile dominante, de la prova la pupa, să fie roșu, galben și albastru. *Marele pavoaz* se ridică la sărbători naționale, cu ocazia vizitei șefului statului etc. Pe timpul nopții, se ridică *pavilionul electric*.

UNIFORME ALE MARINEI ROMÂNE

SCURT ISTORIC

O primă etapă în domeniul uniformelor a fost cea marcată de două evenimente politice de mare însemnătate din a doua jumătate a secolului al XIX-lea: Unirea Principatelor (1859) și Războiul de Independență (1877-1878). Regulamentul din anul 1873 care stabilea ținuta marinarilor, cu influențe franceze (pomponul roșu al beretei soldaților de marină) și engleze (galoanele de mânecă cu ochiul lui Nelson), după ce primele reglementări au fost decrete în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza (inclusiv introducerea culorii bleumarin pentru uniforma de marină), avea să fie completat prin prevederile unor decrete ulterioare. Emise în 1875 și 1882, aceste decrete au reprezentat afirmarea deplină a uniformelor tradiționale, create în perioada anterioară. Aceste uniforme instituite prin regulamentele și decretele amintite

au rămas în vigoare cu mici modificări, până la sfârșitul secolului al XIX-lea și chiar în primele decenii ale secolului nostru.

După legea de organizare a armatei din 1872, uniformele fiecărei arme sunt ordonate prin regulamente puse în aplicare în 1873, pentru toate armele predominând culoarea bleumarin. În 1875, uniforma flotei, așa cum fusese stabilită anterior, a căpătat unele modificări. Se introduce coafa de pânză albă pentru învelitoarea bonetei. Pentru trupă, spânțurul de ordonanță va fi bleumarin-închis, cu două rânduri de câte patru nasturi cu ancora în relief.

La ofițeri fracul se încheie la două rânduri de câte șapte nasturi ștanțați în relief, cu ancoră încoronată. Pentru distincția gradelor, locotenentul are la guler și manșete câte o ancoră din canel, maiorul are trei ancore. Epoleții, după modelul general, au fondul din

Uniformele Corpului Flotei. Căpitan, în ținută de ceremonie, sublocotenent în ținută de serviciu și soldați în mare ținută, în ținută de vară și în ținută de serviciu.

pânză de fir auriu, cu o ancoră din metal alb și stelele corespunzătoare gradului.

Pantalonii de mare ținută sunt prevăzuți cu un lampas cu ancore, lat

de 35 mm pentru ofițerii inferiori și de 40 mm pentru ofițerii superiori.

La manșetă, gradele se indicau cu galoane din fir auriu, în număr de la unu la cinci, începând cu sublocotenentul, până la locotenent-colonel.

Vesta de mică ținută este din postav bleumarin-închis, la un rând de șapte nasturi mici, ca și cea albă, de mare ținută.

Bicornul este prevăzut cu galon de mătase neagră și cu ciucuri din fir auriu la colțurile borurilor, liberi pentru ofițerii inferiori și strânsi pentru ofițerii superiori. Centionul de mică ținută este ca cel de mare ținută, dar din mătase neagră.

În 1882, se produc noi modificări pentru spânțurul trupei care va fi închis la două rânduri de câte șase nasturi, iar gulerul va fi răsfrânt, în față cu colțurile rotunjite. Gradele inferioare au pentru distincția meritelor un galon de mătase albastră, cusut deasupra semnului de grad. La ofițeri se modifică distincția gradelor de pe manșete,

Statul major al Distrugătorului Mărășești.

Uniforme model 1877 (colecția Muzeului Marinei Române).

ofițerii inferiori având de la unul la trei galoane, iar ofițerii superiori au în plus un galon îngust pentru maior, două pentru locotenent-colonel și trei pentru colonel - grad nou introdus în marina militară.

La bicorn se introduc - pentru comandantul unei „reuniuni de bastimente”, și la comandantul flotei - fulgi albi. La manta, ofițerii poartă trefle, asemenea celorlalți ofițeri ai armatei române.

În anul 1895 un nou regulament stabilește o nouă descriere a uniformelor, aspectul general și culorile rămânând în general neschimbate.

În 1916, pe baza experienței de război și de pe urma faptului că în toate armatele europene s-au introdus simplificări simțitoare la uniforme, ofițerilor și ale trupei, se stabilește un model unic de uniformă pentru toate armele.

În 1921 se modifică uniforma marinei. Ofițerii vor purta tunica scurtă, din postav albastru-marin,

încheiată la două rânduri de câte patru nasturi de marină, cu guler răsfrânt. Pentru indicarea gradului se folosesc galoanele țesute în zigzag, cu adăugarea că ofițerii superiori au denumiri noi: locotenent-comandor; căpitan-comandor și comandor. Amiralii poartă un galon mai lat în țesătură în formă de frunze de stejar, deasupra căruia este cusut un galon din aceeași țesătură mai îngust și apoi galonul de grad, cu țesătura ca la ofițerii inferiori și superiori, un galon pentru contraamiral, două pentru viceamiral și trei pentru amiral. La ofițerii de administrație și guarzii de marină, galoanele sunt din fir argintiu. Ochiul galoanelor rămâne liber, neaplicat pe panglică, ci direct pe manșetă.

Elevii școlii militare de marină au vestonul, tunica de vară, pantalonii, șapca și mantaua ca ofițerii, cu deosebirea că pe mâneca tunicii se află, cusuți orizontal, patru nasturi de marină, iar doi verticali, la cusăturile laterale.

Maiștri militari din Flotila de Fregate pe puntea heliport a fregatei Regina Maria (F 222).

În 1930, pe lângă ținuta zilnică, reapar uniforme tradiționale de ceremonie, specifice fiecărei arme. Ele vor fi abandonate pe timpul războiului, când nu se va mai purta decât uniforma simplă, zilnică și de campanie, cu noua cască de tip olandez.

În 1934, la marină se introduc unele modificări pe fondul stabilit în 1921. Astfel, redingota și sacoul se încheie la două rânduri de câte patru nasturi. Se introduce jachetul din postav bleumarin, cu două rânduri de câte trei nasturi, după forma celor de la regimentele de gardă, cu galoane pe mânecă. Jachetul alb, croit la fel, este facultativ și are contra-epoleți cu galoane ca la bluza de vară. Comandorii și amiralii poartă facultativ frac, după croiala celui civil, prevăzut cu patru nasturi de marină, având pe mâneci galoanele gradului.

Maiștrii militari poartă și ei acum redingote, având cusut pe brațul stâng gradul, iar pe contra-epolet semnul de specialitate, ca și la tunica de iarnă-închisă la un rând de cinci nasturi-la

tunica de vară și la sacou. Meritele distinctive de grad sunt acum din galon cu țesătură în zig-zag, cusute în unghi pe mânecă. La trupă, pe panglica bonetei, vor fi aplicate mai multe inscripții, după unități: Divizia de Mare, pentru cei care aparțin unităților de uscat ale diviziei; Divizia de Dunăre, pentru cei care aparțin unităților de uscat ale diviziei, diferitelor școli, nave de luptă, nave-școală, yachuri.

În 1940, la guarzii de marină apar galoane din fir auriu pe fond de mătase de culoarea armei, iar la centura de piele se poartă emblema armei respective, numai dragonul rămânând din fir argintiu. Infanteria marină va avea uniformă gri-bleu, ca a trupei de aviație, cu semnul distinctiv: ancora din postav albastru. Ținutele de ceremonie, cu tunică bleumarin, dolmenele și ținuta de vară se desființează în 1941. Haina de piele rămâne în dotare numai pentru ofițerii din trupele motorizate, aviație și marină.

Noi simplificări de uniforme au loc după anul 1948, rămânând tradiționale însemnele de armă de pe epoleți, uniforma simplificată fiind un element caracteristic întâlnit de acum înainte la toate armatele din lume.

În anul 1999, prin Ordinul ministrului de stat, ministrul Apărării Naționale M82/12.07.1999 s-a aprobat „L-6 Regulamentul de descriere și port al uniformelor militare”. Prin acest ordin a fost hotărâtă culoarea uniformelor pentru marină, astfel:

- bleumarin și alb pentru ținuta de ceremonie;
- negru, alb și bej.

COMPUNEREA ACTUALĂ A UNIFORMELOR

Uniforma de ceremonie - se poartă la ordinul comandantului și facultativ în oraș în zilele de sărbătoare sau la operă, teatru, vizite, căsătorii, cinematografe, baluri și la alte evenimente deosebite în familie și este compusă din: șapcă albă, veston bleumarin, veston alb, pantalon bleumarin, pantalon alb, pantofi albi, pantofi negri.

Uniforma de oraș - se poartă în toate ocaziile când militarul se deplasează în oraș și este compusă din: șapcă, căciulă (cadre militare, studenți și elevi); bască (pentru studenți și elevi); beretă marină (SGV); costum (cadre militare, studenți și elevi, SGV); cămașă (cadre militare, studenți și elevi); tricou marină (SGV); manta (cadre militare, studenți și elevi); scurtă neagră cu misadă (cadre militare, studenți și elevi); pantofi (cadre militare, studenți și elevi, SGV); ghetete marină (cadre militare, studenți și elevi); centură (SGV); cravată (cadre militare, studenți și elevi); fular alb (cadre militare, studenți și elevi);

Uniforma de instrucție - este uniformă zilnică a cadrelor și se poartă

numai la serviciu, când nu s-a stabilit o altă uniformă și este compusă din: capelă unică de instrucție, costum unic instrucție, scurtă unică de instrucție, cămașă de instrucție, tricou alb marină, bocanci unici, centură, eșarfă albă.

La ținuta unică de instrucție emblemele pentru coifură și semnele de armă vor fi din material plastic de culoare neagră mată, iar însemnele de grad vor fi de culoare neagră.

Semnele distinctive ale gradelor în Forțele Navale sunt următoarele:

- pentru amirali însemnele de grad de pe mânecile vestoanelor sunt țesute din fir metalic aurit, pe trei lățimi 35, 25 și 12 mm, epoleții sunt din galon din fir metalic aurit cu vîșușcă din paspoal negru pe margine având brodate cu fir metalic argintat stele în opt colțuri.

- pentru ofițerii de marină însemnele de grad de pe mânecile vestoanelor sunt țesute din fir metalic aurit, pe două lățimi 25 și 8 mm, însemnele pentru epoleți sunt din galon de mătase galbenă montat pe manșon din paspoal negru.

- pentru maiștrii militari de marină însemnele de grad de pe mânecile vestoanelor sunt compuse din galon din mătase galbenă lat de 12 mm și stele metalice galbene cu anvergura de 15 mm, însemnele pentru epoleți sunt din galon din mătase galbenă montat pe manșon din paspoal negru.

Semnele de școlaritate în Forțele Navale se confecționează astfel:

- din paspoal de culoare roșie pentru studenții Academiei Navale;
- din paspoal de culoare galbenă pentru elevii Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale.

Pe paspoal se aplică semne dreptunghiulare cu laturile de 40 și 8 mm pentru fiecare an de școlaritate.

ÎNSEMNE HERALDICE ALE UNITĂȚILOR DE MARINĂ

NEVOIA DE BLAZON

Pentru instituțiile cu tradiție, care își trag seva din adâncul istoriei, nevoia de blazon răzbate în zilele noastre mai acut ca niciodată. Este nevoia demonstrării apartenenței la tradițiile unei instituții, exprimată simbolic prin însemne heraldice.

De-a lungul istoriei, drapelul a fost simbolul care a reunit sub faldurile sale eforturile de apărare a patriei și a intereselor naționale. Alături de stemă și imn, au constituit, prin puterea lor simbolică, un crez, o lege, un scop.

SCUTUL ILUSTRAT AL ARMATEI

Prin Ordinul ministrului Apărării Naționale M 45 din 08.03.2004 privind organizarea și funcționarea Comisiei de Heraldică și Denumiri a Ministerului Apărării Naționale și prin Normele metodologice privind elaborarea, adoptarea și utilizarea însemnelor heraldice militare, s-a reglementat în armată modul de întocmire, aprobare și utilizare a însemnelor heraldice. De la momentul elaborării acestor acte și până în prezent, parte din instituțiile militare de marină au întocmit însemne care să le reprezinte activitatea, care să le identifice în multitudinea de structuri aflate pe toate nivelele ierarhice.

Însemnul heraldic al Statului Major al Forțelor Navale, împreună cu cele ale Ministerului Apărării Naționale, Statului Major General, Statelor Majore ale Forțelor Terestre și Aeriene, a fost aprobat prin Hotărâre a Guvernului României, publicată în Monitorul Oficial nr. 731 din 13 august 2004.

Toate însemnele heraldice folosite de structuri ale armatei României sunt reprezentate pe un scut, aplicat pe pieptul unei acvile cruciate, cu aripile deschise și capul întors spre dreapta. Aceasta ține în cioc o cruce ortodoxă, iar în gheare fulgerele lui Zeus. Astfel reprezentată, acvila devine un simbol generator de putere și curaj, al siguranței sociale și al apartenenței la creștinism.

Scutul Statului Major al Forțelor Navale este de nivel „armată”, are smalțul de culoare bleu-marin și este mobilat cu o ancoră tip amiralitate, de culoare galbenă.

În general, smalțul scutului însemnelor heraldice ale unităților aflate în subordinea Statului Major

Sigla Statului Major al Forțelor Navale.

Sigla Comandamentului Flotei.

Sigla Centrului de Scafandri.

Sigla Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

al Forțelor Navale este de culoare bleumarin, culoare specifică marinarilor militari.

Începând cu acest an, pe măsură ce au fost aprobate de ministrul Apărării Naționale, însemnele heraldice au fost inscripționate și montate la bordul navelor militare, pentru a conferi acestora identitate simbolică proprie.

STEAGUL DE IDENTIFICARE

De la șarpele cu cap de lup – simbol urmat în luptă până la sacrificiul de daci – și până la drapelele de luptă ale unităților din ziua de astăzi, armatele din spațiul carpato-danubiano-pontic și-au purtat în văltoarea bătlăilor stindardele.

Steagurile de identificare, instituite prin Ordinul M 84 al ministrului Apărării Naționale, promovează spiritul de corp și de apartenență a structurii la un grup militar distinct. Simbolul astfel întocmit are dimensiuni standard, de 60 cm x 90 cm.

Steagul de identificare al Statului Major al Forțelor Navale este albastru și are, pe avers scutul de pe însemnul heraldic al

structurii și denumirea acesteia, iar pe revers reprezentarea Sfintei Fecioare Maria, ocrotitoarea și patroana spirituală a marinarilor militari.

Nevoia instituirii steagurilor de identificare a apărut în urma participării militarilor români la acțiuni în cadrul unor structuri multinaționale, peste hotare. Aceștia au simțit nevoia de a se grupa în jurul unui simbol care să îi reprezinte și de care să poată fi mândri. Tot nevoia de identificare a dus la instituirea fanioanelor care, la dimensiuni de 21 cm x 14 cm, reprezintă în principal steagul de identificare și are în plus, la partea superioară, o bandă roșu-galben-albastră. Obiecte de acest fel, ca și plachetele, sunt des utilizate în cadrul schimburilor de cadouri simbolice pe timpul vizitelor delegațiilor străine în România sau a celor românești în străinătate.

Drapelul Statului Major al Forțelor Navale.

Sigla Bazei Logistice Navale.

Sigla Direcției Hidrografice Maritime.

LOGISTICA FORȚELOR NAVALE ROMÂNE

Logistica este știința planificării și realizării mișcării și întreținerii forțelor. În sensul său cel mai cuprinzător, logistica înglobează acele aspecte ale operațiilor militare care se referă la: proiectarea, dezvoltarea, achiziția, depozitarea, transportul, distribuția, întreținerea, evacuarea materialelor, echipamentelor și tehnicii și scoaterea acestora din uz; transportul personalului; achiziția, construcția, întreținerea, exploatarea clădirilor, elementelor de infrastructură și scoaterea lor din uz; achiziția sau furnizarea de servicii; sprijin medical și asistență pentru sănătate.

Sistemul logistic integrat cuprinde structuri de conducere și de execuție, organizate pe niveluri ierarhice, dimensionate și adaptate permanent la misiunile forțelor pentru care asigură sprijinul specific, precum și relațiile funcționale stabilite între aceste structuri.

Procesul amplu de modernizare a structurilor Forțelor Navale are profunde implicații în tactica și arta operativă a acțiunilor militare planificate și desfășurate, inclusiv în modalitatea de abordare și realizare a sprijinului logistic.

Logistica navală este știința „planificării, proiectiei și mentenanței forțelor care acționează pe mare și în mediile aferente acesteia”. Logistica navală este axată pe susținerea nivelului operațional de pregătire a forței („readiness”) și mai puțin pe pregătirile specifice pentru operații.

Cheia puterii Forțelor Navale este logistica navală și totala integrare a personalului înalt specializat într-o rețea complexă de suport tehnic, facilități, transport materiale și legături informaționale. Succesul în misiunile care susțin rolurile asumate de Forțele Navale depinde de capacitate și credibilitate.

Capabilitatea este determinată de sistemele de armament din dotarea platformelor navale și a forțelor din compunere, instruirea operatorilor și performanțele operațiilor desfășurate de Forțele Navale. Credibilitatea constă în potențialul de susținere efectivă a forțelor la pace și război. Această susținere este coagulată din o multitudine de surse și este un important indicator al nivelului de operativitate al forțelor.

Multitudinea de operații desfășurate de Forțele Navale, în mare deschisă și de-a lungul litoralului, în apele naționale și în lume, impune cerința de a rămâne în aceste arii un timp indefinit. Logistica permite Forțelor Navale să fie expediționare și să desfășoare operații complexe în apele teritoriale, în apele internaționale sau oriunde pe mare, unde o cere interesul național.

Sprijinul logistic efectiv cere echilibrarea cerințelor comandantului forței cu resursele disponibile. În linia mari, logistica navală constă din produsele livrate la utilizatorul final (materiale, echipamente, facilități, servicii și personal instruit) și procesele utilizate pentru livrarea și mentenanța acestor produse (obținerea/procurarea, contractarea, distribuția, instruirea, operarea și mentenanța).

Misiunea principală a logisticii Forțelor Navale este de a asigura și susține nivelul de operativitate al forței și al suportului logistic necesar, în timpul și locul potrivit, pe timp de pace, la criză și la război.

Misiunile specifice logisticii navale sunt: achiziția, depozitarea, mentenanța materialelor și aprovizionarea unităților de nave și a celorlalte structuri ale Forțelor Navale cu toate categoriile de tehnică, materiale și executarea transportului acestora; transportul materialelor și a personalului la nave, în mare sau în porturi; repararea, verificarea, pregătirea pentru utilizarea sistemelor de armament de la bordul navelor sau de la litoral; pregătirea preliminară a munițiilor și transportul lor la punctele de ambarcare; demagnetizarea navelor; repararea navelor și a tehnicii specifice de la bord; determinarea nevoilor logistice viitoare și planificarea acestora; menținerea în stare operațională a danelor de acostare și a instalațiilor portuare din porturile militare, precum și din celelalte porturi (puncte) destinate staționării sau refacerii capacității de luptă a navelor; salvarea și evacuarea răniților și a bolnavilor; salvarea-evacuarea navelor.

Sistemul logistic de bază al Forțelor Navale – este format din ansamblul structurilor și relațiilor dintre acestea, în

Nava fluvială de comandament Siretul și atelierul plutitor al Secției 325 Logistice Tulcea.

Ambarcarea tehnicii pe ceamul Secției 329 Logistice Brăila la finalul exercițiului EUXIN 2006.

procesul de asigurare a suportului necesar generării/regenerării și operaționalizării unităților, divizioanelor de nave și altor structuri navale specifice, generarea/regenerarea surselor și resurselor logistice și disponibilizarea acestora pentru utilizare. Logistica de bază a Forțelor Navale face legătura dintre mediul economic și logistic național și mediul operațional specific, prin generarea resurselor și distribuția acestora spre forțele operaționale.

Rolul unităților, subunităților și formațiunilor de logistică din compunerea Forțelor Navale este de a furniza oportunități de nave și de uscat din compunerea unităților navale, în timp de pace și pe timp de război, în condițiile solicitate, în locurile stabilite și în condiții de anotimp și stare a vremii, tehnica, materialele, produsele, piesele de schimb și serviciile logistice pentru desfășurarea în condiții optime a acțiunilor de luptă.

Structura specifică principală a sistemului logistic de bază a Forțelor Navale este Baza Logistică Navală, aflată

în subordinea Statului Major al Forțelor Navale.

Baza (logistică) Navală/SMFN reprezintă structura de execuție a SMFN, destinată sprijinului logistic, la nivel operativ și tactic, al acțiunilor militare derulate de structurile militare arondate și are următoarele responsabilități: asigurarea sprijinului logistic pentru toate unitățile aparținând Forțelor Navale; derularea procedurilor de achiziție a bunurilor comune, produselor și serviciilor din competența sa; depozitarea stocului operativ de carburanți al Forțelor Navale; păstrarea în condiții de deplină securitate a armamentului, munițiilor, rachetelor, elementelor de muniții, combustibililor speciali, tehnicii comune și specifice de marină, armelor sub apă, materialelor tehnice și de întreținere din rezerva SMFN; asigurarea mentenanței la navele și echipamentele militare aflate în dotarea Forțelor Navale și pregătirea tehnică a munițiilor de marină; realizarea întreținerii și reparării cazarmilor și a

Remorcherul fluvial 328 aparținând Secției 325 Logistica Tulcea.

instalațiilor portuare aflate în zona de responsabilitate; asigurarea securității și sănătății în muncă, protecției mediului, supravegherii tehnice, metrologiei legale și apărării împotriva incendiilor.

Domeniile funcționale ale logisticii navale sunt: managementul materialelor; mișcarea și transportul; sprijinul Națiunii Gazdă (HNS); mentenanța; servicii de sănătate; infrastructura și sprijinul genistic; serviciile de campanie; domenii conexe logisticii.

PRINCIPIILE SPECIFICE LOGISTICII NAVALE

- Reacția sau oportunitatea acțiunii. Furnizarea suportului logistic, la timpul potrivit și în locul potrivit. Acesta este cel mai important principiu al logisticii navale. Asigurarea că resursele adecvate răspund nevoilor operaționale trebuie să fie obiectivul principal al planificării logistice. Reacția este, de asemenea, un produs al disciplinei în acțiune a logisticii. Comandanții și logisticienii care supraestimează cantitățile și prioritățile cerințelor riscă să încetinească capacitatea de răspuns a sistemului logistic.

-Simplitatea sau claritatea în planificare. Evitarea complexității inutile în pregătirea,

planificarea și conducerea operațiilor logistice. Furnizarea suportului logistic nu este niciodată simplă, dar planurile care utilizează sistemul de suport de bază au, de obicei, cele mai bune șanse de succes. Conceptele de misiune orientată pe suportul logistic și standardizarea procedurilor reduc confuzia. Comandantul operațional trebuie să simplifice sarcinile logisticii prin comunicarea clară a priorităților și a cerințelor formulate pe baza unor date reale și corecte.

- Flexibilitatea sau adaptarea. Adaptarea suportului logistic la condițiile schimbătoare ale mediului operațional. Logistica trebuie să fie destul de flexibilă ca să suporte schimbarea misiunilor, evoluția concepției operaționale și situațiile dinamice care caracterizează operațiile navale. În efortul de asigurare a flexibilității, comandanții logisticii iau în considerare factori de planificare alternativă ca: anticiparea, redundanța și utilizarea rezervelor de bunuri. Organizarea pe misiuni a unităților de sprijin logistic este un exemplu de organizare în care resursele de suport logistic se întâlnesc cu cerințele operaționale anticipate.

- Economia sau alocarea limitată. Se referă la întrebuintarea efectivă a bunurilor

suportului logistic. Îndeplinirea misiunilor cere o utilizare economică a resurselor suportului logistic. Bunurile logistice sunt alocate în baza disponibilității acestora și a obiectivelor comandantului. Utilizarea efectivă a forței cere continuu comandantului operațional să decidă care resurse trebuie întrebuintate imediat și care trebuie ținute în rezervă. Utilizarea prudentă a resurselor logistice limitate dă siguranța disponibilității suportului, când și unde este necesar. Fără economia resurselor flexibilitatea logisticii este compromisă.

- Accesibilitatea sau disponibilitatea asigurată. Asigurarea suportului logistic esențial minim pentru începerea operațiilor combatante. Riscul de suport este definit ca diferența dintre nivelul de suport dorit de comandanți și minimul absolut necesar pentru satisfacerea cerințelor misiunii. Comandantul trebuie să determine cerințele minime esențiale și să se asigure că nivelul adecvat de suport logistic a fost atins înainte de a iniția operațiile de luptă.

- Continuitatea sau durata efortului. Asigurarea suportului logistic pe toată durata operațiilor. Susținerea logistică a forțelor angajate în campanii cu durate incerte este cea mai mare provocare a unui logistician. Trebuie luată orice măsură pentru menținerea nivelului minim al materialelor esențiale. Aceasta cere ca planificarea efectivă a suportului să

include principiile economiei, reacției și flexibilității. Continuitatea este influențată, de asemenea, de abilitatea proprie de a proteja navele și avioanele care transportă materialele în și din teatrul de operații.

- Fiabilitatea sau supraviețuirea în condiții ostile. Garantarea funcționării infrastructurii chiar și în condiții de degradare și distrugeri. Unitățile de suport logistic și instalațiile, liniile de comunicații, nodurile transmodale de transport și centrele industriale sunt ținte de valoare care trebuie protejate prin măsuri pasive și active. Dispersarea stocurilor de rezervă, dezvoltarea de surse alternative de aprovizionare și etapizarea suportului logistic, toate contribuie la fiabilitatea și supraviețuirea suportului logistic. Utilizarea bazelor logistice avansate, a serviciilor din alte surse, a suportului logistic multinațional și HNS, de asemenea, pot fi considerate modalități de ridicare a nivelului de fiabilitate a suportului logistic al Forțelor Navale.

- Principiile logistice rareori au o influență egală; de obicei, unul sau două principii sunt dominante în situațiile specifice. Uneori principiile par a introduce cerințe conflictuale, depinzând de situațiile concrete. De exemplu, necesitatea unei reacții prompte cere acțiuni care nu sunt economice. Așa cum o ilustrează istoria conflictelor, principiile logisticii înseamnă un ghid al planificării suportului operațiilor și nu o listă de verificare.

Navele Grupului de Sprijin al Batalionului Infanterie Marină, staționând în Raionul Sfântu Gheorghe.

PERSPECTIVA DEZVOLTĂRII FORTELOR NAVALE ROMÂNE

Fregata Regela Ferdinand (F221)

Submarinul Delfinul.

În contextul evoluției mediului de securitate, puterea maritimă a țării trebuie să fie reconsiderată ca factor de importanță vitală, iar Forțele Navale să-și reconfirme rolul de pilon principal al afirmării acesteia. În calitate de stat riveran Mării Negre, situat în apropierea zonei de insecuritate din Balcani și pe axa principală de transport maritim și fluvial dintre Orientul Mijlociu și Europa occidentală, România trebuie să dispună de o Forță Navală credibilă, bine structurată, cu capacități combative pe măsura responsabilităților ce-i revin la mare și fluviu, cu nave moderne și multifuncționale, interoperabile cu cele ale statelor membre NATO și UE.

Statutul și poziția României de membru NATO și al Uniunii Europene presupun, în afara garantării stabilității și securității naționale, responsabilități în domeniul generării de stabilitate și securitate regională și europeană. În același timp, nimeni nu poate garanta dispariția posibilității apariției unui conflict armat major, constând într-un război convențional bazat pe mijloace cu capacitate mare de manevră, precizie în executarea loviturilor, protecția

multidimensională a forțelor, folosirea mijloacelor de război informațional și electronic. Și în acest caz, România are asumate responsabilități, de apărare colectivă în cadrul Alianței Nord Atlantice, oriunde interesele statelor membre sunt afectate. Fără îndoială și în cadrul participării la structura de securitate europeană este de anticipat o configurare a contribuției naționale care să completeze sarcinile și responsabilitățile asumate în cadrul NATO și UE, prin noi capacități naționale la viitoarele operații.

Pentru a răspunde întregului spectru de riscuri și amenințări la adresa securității naționale, Forțele Navale, vor parcurge în anii următori, alături de celelalte categorii de forțe ale armatei un proces de adaptare a structurilor și capacităților, în așa fel încât să îndeplinească atât misiuni de tip tradițional, specifice conflictelor armate pe mare, cât și misiuni impuse de angajamentele asumate de țara noastră în cadrul NATO și UE, care vor necesita structuri militare reduse, flexibile, rapid dislocabile și capabile să se autosustină în zonele de acțiune.

Primul elicopter IAR 330 Puma Naval nr. 140 intrat în dotarea Forțelor Navale.

Componenta viitoare a Forțelor Navale ale României este determinată de necesitatea de a pune în echilibru cel puțin două cerințe esențiale minime: forțe suficiente pentru a îndeplini misiunile și capacitatea de a susține și menține forțele în starea operațională planificată. Analizând probabilitatea manifestării riscurilor și amenințărilor în regiune și având în vedere posibilitățile susținerii financiare a proceselor de dezvoltare și modernizare, putem aprecia că în condițiile actuale și cele previzibile, înzestrarea și dotarea Forțelor Navale se va desfășura, în mod gradual, începând cu anul 2010, până către orizontul anilor 2020 - 2025.

Componentele esențiale necesare în executarea operațiilor navale, a celor întrunite și combinate, de apărare a teritoriului național, combaterea activităților ilegale pe mare și fluviu și de sprijin vor

fi constituite din următoarele clase și tipuri de nave, genuri de forțe și mijloace: fregate; corvete; submarine; nave dragoare/vânătoare de mine; nave de luptă fluviale; nave de transport, nave de debarcare (amfibii) și de suport logistic; scafandri de luptă; elicoptere multirol îmbarcate; subunități de infanterie marină; elicoptere de sprijin pentru infanteria marină și navele fluviale; sistemul de cercetare și supraveghere a spațiului maritim.

Strategia de dezvoltare și înzestrare a Forțelor Navale pe termen mediu și lung are în componență programe de achiziții și modernizări ale căror finalitate o reprezintă crearea unei structuri echilibrate de capabilități moderne necesare îndeplinirii unui spectru larg de misiuni independente, cât și în cooperare cu alte categorii de forțe.

Instantaneu din OPS Room pe timpul desfășurării exercițiilor în comun de către fregata *Regele Ferdinand* cu navele grupării SNMG-1 (F221).

Dragorul maritim LT Remus Lepri (24)

PHOTEX în timpul antrenamentelor în comun între fregata *Regele Ferdinand* (F221), fregata *Gökkuş* din Turcia, corvetele Viceamiral Eugen Roșca (263) și Contraamiral Horia Macellariu (265), 2010.

Obiectivele asumate de către Forțele Navale respectă principiile de bază privind înzestrarea armatei, astfel:

- înzestrarea cu sisteme de armamente și tehnică performante care să răspundă cerințelor NATO referitoare la precizie, mobilitate, flexibilitate și interoperabilitate și să permită îndeplinirea obiectivelor politicii de apărare;
- modernizarea tehnicii de luptă existente, în scopul creșterii performanțelor acestora și prelungirii perioadei de viață a sistemelor de armamente;
- realizarea unui raport optim între cost și performanță pe ciclul de viață a sistemelor/echipamentelor.
- programele de înzestrare pentru Forțele Navale sunt stabilite pe priorități și au ca finalitate îndeplinirea cerințelor privind :
- modernizarea fregatelor tip 22 pentru capacități de comandă și control, de luptă și escortă și înzestrarea acestora cu elicoptere navalizate;
- modernizarea capabilităților antisubmarin, prin achiziționarea corve-

Corveta Amiral Petre Bărbuneanu (260) îndreptându-se spre raionul de tragere, exercițiul PONTICA 06.

telor multifuncționale cu posibilități de reacție rapidă și combatere a submarinelor;

- modernizarea capabilităților antimine prin achiziționarea vânătoarelor de mine cu posibilități crescute de descoperire și combatere a minelor;
- realizarea unui sistem integrat de comunicații unitar, care să permită conducerea forțelor, folosirea și distribuirea în siguranță a datelor și informațiilor;
- Asigurarea unei componente navale logistice cu posibilități multiple de realizare a suportului logistic, precum și modernizarea infrastructurii.

STRUCTURA FORTELOR NAVALE

Structural, Forțele Navale Române sunt constituite din structura de forțe și din structura de conducere militară.

Structura de conducere militară a Forțelor Navale este reprezentată de Statul Major al Forțelor Navale și comandamentele de mari unități și unități.

Forțele Navale sunt compuse din mari unități și unități (MU/U) de nave dispuse la mare și la fluviu și MU/U de uscat menținute la niveluri diferite ale capacității operaționale, în funcție de bugetul alocat și în măsură să asigure conducerea și executarea operațiilor și acțiunilor militare navale.

În funcție de destinație, forțele pot fi de două tipuri:

- dislocabile - destinate îndeplinirii întregii game de misiuni, conform angajamentelor internaționale în domeniul securității și apărării la care România participă;
- de generare și regenerare - destinate capacității, operaționalizării și sprijinului forțelor și mijloacelor dislocabile, care duc acțiuni de luptă și îndeplinirii unor misiuni pe teritoriul național și/sau în proximitatea acestuia.

În funcție de misiuni, structurile din Forțele Navale se împart în:

- structuri luptătoare - mari unități, unități și subunități, nave maritime și fluviiale, purtătoare de artilerie, rachete și/sau torpile, scafandri, infanterie marină, aviație maritimă, subunități de rachete sol-navă, pentru operații speciale și alte structuri constituite pentru luptă;
- structuri de sprijin de luptă - mari unități, unități și subunități de nave maritime și fluviiale de minare-deminare și nave hidrografice, mari unități, unități și subunități de radiolocație, cercetare, comunicații și informatică, apărare NBC, poliție militară, subunități de artilerie, geniu, rachete, alte structuri de sprijin de luptă;
- structuri pentru operații speciale - componente specializate de intervenție rapidă, instruite și dotate pentru executarea misiunilor specifice, independent sau în cooperare cu forțele pentru operații speciale ale coalițiilor și alianțelor din care România face parte, potrivit legii;
- structuri logistice - baze, mari unități, unități și nave de sprijin logistic, depozite de armament, muniții și materiale, spitale

militare de campanie, unități de mentenanță, alte formațiuni de sprijin logistic;

- structuri de învățământ și instrucție - destinate formării și perfecționării tuturor categoriilor de personal militar în activitate și în rezervă prin învățământ și instrucție individuală (de bază și de specialitate).

Forțele Navale cuprind genuri de forțe, clase și tipuri de nave.

Genurile de forțe sunt destinate îndeplinirii scopurilor militare prin executarea misiunilor specifice, de regulă, independent sau în cooperare, prin acțiuni active, hotărâte, ferme și decisive în funcție de locul și raionul ducerii acțiunii, indiferent de condițiile hidrometeorologice, atât ziua cât și noaptea, prin lovirea puternică și surprinzătoare a inamicului naval, terestru și aerian care duce acțiuni în zona de responsabilitate.

Genurile de forțe sunt:

- navele de suprafață;
- submarinele;
- scafandri de luptă;
- rachetele de coastă;
- infanteria marină;
- aviația maritimă.

Navele de suprafață reprezintă componenta principală a Forțelor Navale și sunt destinate îndeplinirii scopurilor militare prin executarea misiunilor specifice, de regulă în cadrul grupărilor (grupurilor) navale, în cooperare cu celelalte genuri de forțe sau independent, prin lovirea inamicului naval, aerian și terestru în funcție de locul și raionul ducerii acțiunilor militare, exploatând la parametri superiori mijloacele și sistemele din dotare. Acestea pot fi:

- nave de luptă - fregate, corvete, nave purtătoare de artilerie, de torpile și rachete, vedete maritime, vedete fluviiale, monitoare, alte nave;
- nave de sprijin de luptă - nave minare-deminare, dragoare, vânătoare de mine, puitoare de mine, vedete fluviiale, nave hidrografice;
- nave de sprijin logistic - remorchere, șalupe, ceamuri, tancuri de combustibil sau de apă, alte nave logistice;
- nave speciale - nave de comandament, nave și ambarcațiuni pentru scafandri, nave de intervenție rapidă, nave de patrulare;
- nave școală.

STATUL MAJOR AL FORTELOR NAVALE

Conducerea Forțelor Navale Române.

Statul Major al Forțelor Navale este organizat astfel: Echipa de comandă, Componenta Operațională, Modulul Instrucție și Doctrină și Modulul Resurse și în cadrul acestora pe servicii, secții, birouri, compartimente și microstructuri cu funcții independente. Statul Major al Forțelor Navale execută conducerea operațională prin CON și administrativă prin Comandamentul Flotei și Baza Navală a structurii de forțe din subordine, monitorizează, planifică și conduce activitățile, operațiile și acțiunile militare navale ale Forțelor Navale pe timp de pace, în situații de criză și la război exercitându-și competențele în următoarele domenii de activitate: Conducerea operațională; Conducerea administrativă; Planificare operațională și administrativă; Instrucție, doctrină, învățământ și tradiții; Resurse umane, materiale și financiare; Relații publice; Relații internaționale, control și verificare armamente; Juridic și drept umanitar; Asistență religioasă; Asistență medicală; Informații; Operații; Securitatea informațiilor clasificate; Finanțe – contabilitate.

Prin Modulul Instrucție și Doctrină SMFN asigură:

- managementul instrucției forțelor din subordinea Forțelor Navale;

- coordonarea evaluării nivelului instruirii forțelor;
- coordonarea operaționalizării forțelor;
- coordonarea procesului de învățământ, formare și dezvoltare profesională;
- coordonarea implementării cerințelor standardelor NATO în Forțele Navale;
- managementul resurselor de apărare prin monitorizarea obiectivelor forței;
- coordonarea activității de standardizare a instrucției și implementarea lecțiilor învățate;
- realizarea interoperabilității cu structuri NATO și UE;
- elaborarea actelor normative specifice, doctrinelor, manualelor și standardelor;
- coordonarea activității editoriale și tipografice în Forțele Navale;
- coordonarea și promovarea tradițiilor militare, culturii marinărești și educației civice.

Prin Modulul Resurse SMFN asigură:

- realizarea managementului personalului;
- coordonarea activităților privind pregătirea de mobilizare și mobilizarea Statului Major al Forțelor Navale precum și a structurilor subordonate;

- protecția personalului Forțelor Navale;
- paza și apărarea obiectivelor militare;
- pregătirea personalului din Forțele Navale;
- coordonarea logisticii navale;
- planificarea și gestionarea resurselor materiale;
- mentenanța tehnicii și materialelor;
- coordonarea transporturilor militare în zona de responsabilitate;
- informatizarea sistemului logistic;
- organizarea și conducerea sistemului de comunicații al FN;
- elaborarea programelor de modernizare și înzestrare a Forțelor Navale;
- managementul bugetelor de venituri și cheltuieli ale Forțelor Navale;
- proiectarea structurilor;
- coordonarea activităților și programelor de protecția mediului, securitatea muncii și supravegherea tehnică a instalațiilor;
- elaborarea programelor achizițiilor publice pentru Forțele Navale;
- coordonarea activităților de evidență, distribuție și inventariere a bunurilor materiale;

- asigurarea executării controlului intern pe linie financiar-contabilă.

În prezent, SMFN are în subordine:

1. Componenta Operațională Navală;

2. Mari unități și unități:

- Comandamentul Flotei în a cărei subordine intră Flotila de Fregate, Serviciul Fluvial, 5 divizioane de nave și Batalionul Comunicații și Informatică;

- Centrul de Scafandri;

- Batalionul de Infanterie Marină;

- Centrul Radioelectronic și Observare „Callatis”;

- Baza Navală, care are în subordine patru secții logistice, trei depozite mixte, un centrul de mentenanță și două sectoare de depozitare;

- Academia Navală, Școala Militară de Maștri de Marină și Școala de Aplicație a Forțelor Navale;

- alte structuri de sprijin precum Direcția Hidrografică Maritimă, Batalionul de sprijin, Centrul de Informatică, Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare și Centrul de Medicină Navală.

COMPONENTA OPERAȚIONALĂ NAVALĂ - CONDUCEREA OPERAȚIILOR FORȚELOR NAVALE ROMÂNE

Instantaneu din timpul PHOTEX-ului cu fregatele Regina Maria (F222), Regele Ferdinand (F221) și Jean Bart (D615), Marea Neagră, 2006.

ISTORIC

Componenta Operațională Navală a Statului Major al Forțelor Navale își are rădăcinile în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial, când sub comanda contraamiralului Horia Măcellariu se afla Comandamentul Maritim, structură cu atribuții de conducere operațională a forțelor navale și relaționarea cu forțele Axei, din care România făcea parte la acea vreme.

Îndeplinirea programului de aderare a României la structurile Nord-Atlantice a relevat necesitatea realizării unor modificări majore privind conducerea forțelor. Drept urmare, în luna martie a anului 2003 se înființează Comandamentul Operațional Naval, cu dislocare în garnizoana Constanța.

Datorită unor modificări conceptuale privind conducerea operațională a forțelor, în perioada mai 2006 –

iulie 2007, Comandamentul Operațional Naval a fost înlocuit de Centrul Operațional de Conducere a Acțiunilor Navale, structură din organica Flotei, iar începând cu data de 1 iulie 2007 s-a reînființat ca unitate de sine stătătoare în subordinea Statului Major al Forțelor Navale.

Din data de 15 iunie 2008, Comandamentul Operațional Naval a fost transformat în Componenta Operațională Navală a Statului Major al Forțelor Navale, devenind parte integrantă din statul de organizare al acestuia. Componenta Operațională Navală a funcționat în clădirea Comandamentului Flotei, în garnizoana Constanța, până 31 august 2008. Începând cu 1 septembrie 2008, Componenta Operațională Navală își desfășoară activitatea în apropierea localității Ovidiu.

Componenta Operațională Navală este structura specializată a Statului

Ofițeri din Statul Major al CON la exercițiul SIMEX.

Major al Forțelor Navale în domeniul conducerii operaționale a forțelor. Este o unitate de nivel tactic, subordonată operațional Centrului de Conducere Operațională.

Rolul componentei este de a planifica, monitoriza și conduce operațiile navale în zona de responsabilitate a Forțelor Navale pe timp de pace, în situații de criză și la război.

DOMENII DE COMPETENȚĂ - RESPONSABILITĂȚI

Ca structură specializată în conducerea operațională a forțelor, Componenta Operațională Navală planifică și desfășoară activitatea în următoarele domenii de competență:

- Monitorizarea și coordonarea traficului naval;
- Planificarea și conducerea operațiilor navale;
- Conducerea serviciului de luptă în Forțele Navale;

- Conducerea forțelor în teatrele de operații.

Componenta Operațională Navală a planificat, monitorizat și condus activitățile reale de supraveghere a spațiului maritim, fluvial și aerian din zona de responsabilitate a Forțelor Navale pe timpul summitului NATO de la București din aprilie 2008. A condus forțele proprii participante la exerciții și misiuni internaționale cum sunt ACTIVE ENDEAVOUR, BLACKSEAFOR, BLACKSEA PARTNERSHIP, transportul de tehnică din TO IRAK cu NST *Albatros*. Componenta Operațională Navală a participat la exercițiile de comandament cu trupe în teren de nivel național MILREX 07, GETICA 08, LITORAL 09, ROUEX 09 și internațional COOPERATIVE LION 09 unde și-a îndeplinit cu succes misiunea de planificare, conducere și monitorizare a acțiunilor Forțelor Navale.

FLOTA

COMANDAMENTUL FLOTEI

ISTORIC

Comandamentul Forțelor Navale Maritime a fost înființat în 1943, transformându-se în Divizia 42 Maritimă în 1963 și în Flota Maritimă în 1990. A suferit apoi mai multe reorganizări, în anul 2002 transformându-se în Comandamentul Operațional Naval și apoi în Comandamentul Flotei în 2006.

Comandamentul Flotei este subordonat Statului Major al Forțelor Navale și execută conducerea administrativă a forțelor din subordine privind generarea, operaționalizarea și instrucția, precum și asigurarea capacității de acțiune la nivelul cerințelor.

Comandamentul Flotei planifică și conduce generarea – regenerarea forțelor din subordine, planifică și conduce operaționalizarea forțelor din subordine, planifică și conduce instrucția forțelor din subordine. De asemenea, evaluează permanent forțele din subordine.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Misiunile principale ale Comandamentului Flotei sunt pregătirea și evaluare periodică a unităților din subordine pentru executarea misiunilor și de verificare a capacității de reacție imediată a acestora. De asemenea, conduce procesul de operaționalizare a forțelor din subordine în vederea punerii acestora la dispoziția Componentei Operaționale Navale, organizează cercetarea și supravegherea navală în zona de responsabilitate, cooperează cu structurile specializate din Forțele Navale, autoritățile navale civile, structurile cu atribuțiuni din domeniul situațiilor de urgență și poliția de frontieră pentru monitorizarea spațiului maritim și

aplicarea legislației naționale, participă la acțiunile umanitare, de căutare – salvare și evacuare, în situații de urgență. Personalul Comandamentului Flotei planifică, monitorizează și coordonează lucrările de reparații, revizii și întrețineri a navelor și tehnicii și, împreună cu unitățile subordonate, participă la elaborarea doctrinelor, manualelor și standardelor administrative și operaționale.

Comandamentul Flotei întrebunțează forțele avute la dispoziție pentru apărarea comunicațiilor maritime și fluviale proprii din zona de responsabilitate și pentru sprijinirea acțiunilor militare ale altor categorii de forțe de-a lungul litoralului și fluviului. Permanent execută monitorizarea situației navale și supraveghere în zona de responsabilitate, planifică, coordonează și monitorizează lucrările de reparații, revizii și întrețineri ale navelor și tehnicii, organizează completarea deficitelor de personal, echipamente, tehnică de luptă, materiale și muniții pentru toate categoriile de armament cauzate de ducerea acțiunilor navale. În funcție de situație, participă în cooperare cu structurile specializate la combaterea acțiunilor de cercetare – diversiune sau teroriste în zona de responsabilitate și conduce operațiuni de căutare și salvare pe mare.

Comandamentul Flotei are în subordine următoarele structuri:

- Flotila de fregate;
- Divizionul de corvete;
- Divizionul de rachete navale;
- Divizionul nave minare – deminare;
- Serviciul fluvial cu Divizionul de nave purtătoare de artilerie și Divizionul de vedete fluviale;
- Batalionul de comunicații și informatică;
- Cercul militar Constanța.

FLOTILA DE FREGATE

Fregata Regina Maria (F222)

ISTORIC

Modernizarea Marinei Militare a României după Primul Război Mondial s-a concretizat prin achiziționarea, printre altele, și a patru distrugătoare – 2 sosite în țară la 1 iulie 1920 (*Mărăști* și *Mărășești*) și 2 sosite la 7 septembrie 1930 (*Regele Ferdinand* și *Regina Maria*). Aceste nave au format Escadrila de distrugătoare și au constituit cele mai importante forțe navale ale României în cel de-Al Doilea Război Mondial, fiind supranumite „careul de ași” al Marinei Regale.

Începând cu anul 2006, tradiția acestor unități de elită este continuată de Flotila de Fregate. Aceasta are în componență fregatele *Regele Ferdinand*, *Regina Maria* și *Mărășești*, precum și Grupul de Elicoptere și Nava Școală de Suport Logistic pentru Fregate *Constanța*.

PHOTEX cu Flotila de Fregate, 2009. Fregatele *Mărășești* (111), *Regele Ferdinand* (F221), *Regina Maria* (F222) și NSSL Constanța (281)

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Flotilei de Fregate îi revin următoarele misiuni:

- descurajarea acțiunilor ilegale pe mare prin prezența activă în raioane și pe rute cu risc ridicat;
- executarea supravegherii comunicațiilor navale și intervenția în sprijinul autorității naționale pentru combaterea terorismului naval, a pirateriei și interzicerea traficului ilicit de substanțe sau măruri periculoase;
- comanda și controlul unei grupări navale temporar constituite;
- căutarea și salvarea pe mare;
- participarea la acțiuni de asistență umanitară;
- protecția căilor de comunicații, a porturilor și a navelor de transport cu încărcături importante, a platformelor de exploatare petrolieră și a activităților

Fregatele *Regina Maria* (F222) și *Mărășești* (111).

de exploatare a resurselor biologice în zona maritimă economică exclusivă;

- participarea la operațiuni de interdicție maritimă prin monitorizarea și controlul traficului maritim, controlul navelor militare și civile pătrunse în zona de interdicție;

- participarea la misiuni pentru evacuarea pe mare a cetățenilor români din străinătate sau din anumite zone de risc;

- lovirea navelor de suprafață inamice cu rachete;

- căutarea, descoperirea și atacul submarinelor, independent sau în comun cu alte forțe specializate;

- sprijinul forțelor aflate în supraveghe, independent sau în comun cu alte forțe;

- dezorganizarea comunicațiilor maritime inamice, independent sau în comun cu alte forțe;

- sprijinul cu foc al forțelor care acționează la litoral;

- participarea la misiuni internaționale, umanitare și de menținere a păcii.

De la înființare până în prezent au fost îndeplinite obiectivele privind atingerea nivelului de interoperabilitate a fregatelor cu structurile similare NATO, la standardele acestora și operarea elicopterelor IAR 330 Puma Naval de la bordul fregatelor (elicopterele pot fi ambarcate la bord pe termen mediu).

Navele Flotilei de Fregate au participat la mai multe misiuni internaționale din care cele mai semnificative sunt: ACTIVE ENDEAVOUR, COOPERATIVE PARTNER, STRONG RESOLVE 98, COOPERATIVE MAKO 06, BLACKSEAFOR, NIIRIS 07, CERTEX, COOPERATIVE LION 09.

FREGATA „MĂRĂȘEȘTI”

Nava a fost construită în Șantierul Naval Mangalia, după un proiect românesc, între anii 1979-1985 și este cea mai mare navă de război construită vreodată în România. Inițial, a purtat numele *Muntenia*, dar în data de 11.09.1990 a avut loc schimbarea denumirii navei în *Mărășești*, nume atribuit în amintirea distrugătorului *Mărășești* din cadrul Escadrilei de Distrugătoare a Marinei Regale Române.

În cei 25 de ani de serviciu, atât nava cât și echipajul s-au remarcat prin rezultate obținute în activitatea de pregătire, precum și în cadrul misiunilor Programului Parteneriat pentru Pace.

Începând cu anul 1994 nava a desfășurat peste 30 de exerciții bilaterale alături de nave militare din SUA, Marea Britanie, Franța, Turcia, Grecia, Spania,

Portugalia, Italia, Olanda, Ucraina, Rusia, Georgia și Bulgaria.

CARACTERISTICI PRINCIPALE

Deplasament (To): 5000; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 144,6 x 14,8 x 5; Nr punți: 8; Viteza maximă (Noduri): 27; Autonomie: 1500 Mm; Armament: Instalația reactivă P-20 M pentru lansarea rachetelor navă-navă: rachete P-21 și P-22/4 SS-N-2C/D Styx - 4 x 2; Instalații de artilerie: AK – 726 2 x 76 mm binate; Instalație de artilerie: AK - 630M 4 x 30 mm cu 6 țevi; Armament de luptă sub apă: 2 x 3 tuburi lanstorpilor (cal. 533 mm); grenade reactive: 2 x RBU 6000; Propulsie: 4 motoare Diesel tip MAN a 8400 CP; 2 diesel generatoare tip ALCO a 1250 KW; 3 diesel generatoare tip MB a 585 KW.

Fregata Mărășești (111).

FREGATE TIP 22, „REGELE FERDINAND” și „REGINA MARIA”

Fregata *Regele Ferdinand* a intrat în serviciul Forțelor Navale la data de 9 septembrie 2004, când în portul englezesc Portsmouth, în prezența președintelui României, domnul Ion Iliescu, a arborat pentru prima dată la catarg pavilionul național.

De la această dată, până în prezent, nava și echipajul s-au remarcat prin mai multe premii. A obținut acreditările internaționale nivel I (2007) și nivel II (2008) privind interoperabilitatea cu navele Alianței Nord Atlantice, certificare care permite fregatelor tip 22 să participe alături de navele NATO la toate tipurile de misiuni internaționale.

A participat la 3 misiuni ACTIVE ENDEAVOUR (2005, 2007, 2008) și, în 2010 se pregătește pentru a patra

misiune de acest tip – a fost prima navă românească participantă la acest tip de misiune.

În perioada 10-11 noiembrie 2009, în premieră pentru Forțele Navale Române, în cadrul echipajului navei s-a constituit serviciul de luptă aviație, iar fregata F221 a executat un exercițiu de antrenament pe mare având ambarcat la bord elicopterul IAR 330 Puma Naval nr.141. Zborurile executate cu această ocazie au avut ca scop testarea și evaluarea operațională în zbor a elicopterului.

În perioada 14-19 noiembrie 2008 fregata F221 a efectuat o vizită oficială în Israel, portul Haifa, prima vizită a unei nave românești în această țară.

Fregata Regele Ferdinand (F221).

NAVA ȘCOALĂ DE SUPT LOGISTIC PENTRU FREGATE „CONSTANȚA”

A fost lansată la apă, pentru probe, la data de 14 iulie 1980 când a executat primul marș pe Dunăre. La data de 25.10.1980 a primit pavilionul și a intrat în serviciul Forțelor Navale.

În cei 30 de ani de activitate a desfășurat o seamă de misiuni inedite pentru o navă militară. Astfel, în anul 2001 a executat un marș de instrucție și totodată și o misiune culturală în 7 țări și 15 porturi, sub denumirea de ODYSSEE 2001, iar în 2008, în timpul conflictului dintre Rusia și Georgia, a executat transportul de ajutoare umanitare și observatori ONU în orașul Poti – Georgia. În anii 2009 și 2010 a participat la încercările firmei ARCA

de lansare în spațiu a primei rachete spațiale românești, încercări nereușite datorită condițiilor meteo nefavorabile și a unor condiții tehnice.

CARACTERISTICI PRINCIPALE

Deplasament (To): 2858; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 108,1 x 13,2 x 4; Nr punți: 6; Viteză maximă (Noduri): 17; Autonomie: 1900 Mm; Armament: tun calibru 30 mm; 2 instalații artileristice AK 230, calibru 30 mm; 2 instalații artileristice calibru 14,5 mm; 2 instalații pentru rachete navă-aer STRELA; 2 instalații pentru lansare bombe antisubmarine; Propulsie: 2 motoare tip ALCO a 3285 CP; 3 Diesel generatoare tip MB a 180 KW.

Nava Școală și de Suport Logistic pentru Fregate Constanța (281).

Fregata Regina Maria (F222).

La data de 25 noiembrie fregata F221 a primit „Emblema de Onoare a Forțelor Navale” din partea Șefului Statului Major al Forțelor Navale.

La data de 21 aprilie 2005, în portul Portsmouth din Marea Britanie, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul dr. Gheorghe Marin a înmănat comandantului fregatei Regina Maria pavilionul Forțelor Navale Române, iar la 25 iulie 2005, în prezența președintelui României, domnul Traian Băsescu, a avut loc ceremonialul de primire a fregatei Regina Maria în portul Constanța.

Începând cu data de 1 mai 2006 nava a intrat în compunerea Flotei de Fregate și a executat o serie de misiuni, dintre care cele mai importante sunt: exercițiul NATO-PfP COOPERATIVE MAKO 2006 sub comanda SNMG 2, în Marea Mediterană; operația ACTIVE ENDEAVOUR 2006; exercițiul

multinațional NIIRIS-07, Creta, Grecia; SUMMIT-ul NATO organizat în România, 2008 - efectuarea primelor apunări ale elicopterului IAR 330 Puma Naval pe timp de noapte.

CARACTERISTICI PRINCIPALE

Deplasament (To): 4900; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 148,2 x 14,75 x 6,4; Nr punți: 8; Viteză maximă (Noduri): 30; Autonomie: 4500 Mm; Armament: Instalație de artilerie Oto Melara – Tun super-rapid 76 mm; Instalații lansare torpile; Sistem de comandă asistat de calculator; Instalații de bruiaj pasiv TERMA; Sisteme de luptă electronică; 9 sisteme radar; Propulsie: 2 turbine Rolls-Royce tip Olympus a 25000 CP și 2 turbine Rolls-Royce tip TYNE a 4990 CP; Elice cu pas variabil; 3 Diesel generatoare a câte 1 MW la 450 V/60 Hz/3 faze.

GRUPUL DE ELICOPTERE

Pentru creșterea semnificativă a capacității operaționale, Forțele Navale (FN) au introdus în serviciu, începând cu sfârșitul anului 2006, primele elicoptere ambarcate la bordul fregatelor. Soluțiile de conducere, organizatorice, de personal, tehnice și de sprijin logistic sunt fundamentale, urmând să creeze consecințe și precedent pentru o lungă perioadă de dezvoltare ulterioară a Forțelor Navale. Acestea au constituit Grupul de Elicoptere aflat în compunerea Flotei de Fregate.

Forțele Navale Române operează trei elicoptere ambarcate cu capabilități SAR, transport și MEDEVAC, iar după finalizarea procesului de modernizare, elicopterele ambarcate vor fi

operaționale ca aeronave multirol, capabile să îndeplinească misiuni antisubmarin (ASW), antinavă (ASuW), căutare – salvare (SAR), transport, evacuare medicală (MEDEVAC), suportul operațiilor amfibii.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Elicopterul ambarcat constituie un sistem de senzori și arme al navei care are rolul să mărească capacitatea operațională/de luptă a acesteia acționând, de pe navă și în folosul acesteia, pentru executarea, în principiu, a următoarelor misiuni: cercetarea navală și aeriană spațiului maritim, fluvial și de litoral; lupta antisubmarin; lovirea cu rachete a

Elicopterul IAR 330 Puma Naval nr. 141 în timpul unei apunări pe puntea heliport a navei de desant HNLMS Rotterdam.

țintelor de suprafață/de pe litoral; transportul/recuperarea forțelor speciale; transportul și debarcarea echipelor de inspecție la bordul navelor supuse embargoului; căutarea și salvarea personalului navelor/aeranelor aflate

în pericol pe mare; transport aerian de personal și materiale pe mare (VERTREP), precum și în zone de litoral greu accesibile; evacuarea medicală (MEDEVAC); participarea la misiuni în sprijinul Poliției de Frontieră.

Controlorul de zbor (fly deck officer) coordonând apunarea elicopterului Puma Naval IAR 330.

Aspect din timpul exercițiului tactic cu trageri de luptă ROUEX 2009.

ELICOPTERUL IAR 330 PUMA NAVAL

Este varianta modernizată și navalizată a elicopterului IAR 330 L Ro, destinat pentru a acționa, de la bordul navei, pentru îndeplinirea misiunilor specifice, în concordanță cu cerințele operaționale formulate de Statul Major al Forțelor Navale.

Soluțiile tehnice alese permit executarea misiunilor de transport și evacuare medicală, ziua și noaptea, misiuni de căutare și salvare – SAR, ziua și limitat noaptea. Misiunile specifice ASuW și ASW vor fi executate după parcurgerea etapei a doua de dezvoltare, iar nivelul de operativitate va fi determinat în funcție de echipamentele care vor fi instalate la bordul elicopterelor.

Personalul aeronautic: personal aeronavigant; personal tehnico-ingineresc; personal nenavigant.

Personalul aeronavigant este compus din: piloți instructori cu experiență de zbor pe elicopterul IAR 330 și/sau SOCAT, din Forțele Aeriene; piloți proveniți din rândul tinerilor ofițeri de marină; mecanici de bord, instructori din Forțele Aeriene și mecanici de bord selecționați din rândul specialiștilor celulă-motor proveniți din Forțele Navale și pregătiți printr-un curs de specialitate la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Aeriene și la SC IAR SA; operatori de bord, proveniți din rândul maiștrilor de marină pregătiți prin cursuri la Școala

Militară de Maiștri a Forțelor Aeriene și la SC IAR SA; salvatori din rândul scafandrilor fregatelor, pregătiți pentru executarea operațiunilor de salvare de la bordul elicopterului.

Personalul tehnico-ingineresc este destinat executării mentenanței elicopterelor la sol și la bordul navelor. Se compune din: ingineri cu specialitățile celulă-motor și

IEAB proveniți din Forțele Aeriene și Academia Tehnică Militară care vor încadra funcțiile de conducere și de specialitate de la nivelul Flotei și a structurii de elicoptere; maiștri cu specialitățile celulă-motor respectiv IEAB din FA; specialiști, proveniți din rândul maiștrilor de marină, pregătiți prin cursuri de formare și specializare la Școala de Maiștri a Forțelor Aeriene și la SC IAR SA.

Unitatea are încadrați primii piloți militari proveniți din ofițeri de marină, iar în anul 2009, căpitanul Bogdan Curcă a devenit primul ofițer de marină care a obținut calitatea de pilot comandant de elicopter, iar MM4 Mustață Aurel și MM2 Huchitu Cătălin au fost primii mecanici de bord pentru elicoptere acreditați, proveniți din maiștri militari de marină.

Aspect din timpul manifestărilor organizate de Ziua Marinei Române 2008. Elicopterul IAR 330 Puma Naval lansând flare-uri.

Exercițiu demonstrativ de salvare a oamenilor căzuți în apă cu ajutorul elicopterului IAR 330 Puma Naval.

Verificarea tehnică a elicopterului IAR 330 Puma Naval înainte de zbor, pe puntea heliport a fregatei Regele Ferdinand (F221).

DIVIZIUNUL DE CORVETE

ISTORIC

Divizionul de Corvete a fost înființat la data de 10 noiembrie 1955, sub denumirea de Divizionul 1061 Vânătoare Antisubmarine Mari, având ca loc de dislocare permanentă portul Mangalia. La 24 decembrie 1955, primele nave din compunerea divizionului, trei vânătoare de submarine din clasa *Kronstadt*, achiziționate din flota U.R.S.S., au sosit în Portul Mangalia, locul de dislocare permanent, formând nucleul divizionului. În perioada 1986-1990 divizionul a fost redislocat la Sulina.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Corvetele sunt nave de luptă a căror destinație principală o reprezintă lupta antisubmarin. Acestea au la bord ca armament de bază torpile și bombe antisubmarin de diferite tipuri. Ele execută căutarea, descoperirea, urmărirea, identificarea și neutralizarea/nimicirea submarinelor inamice pe comunicațiile proprii, apropiate sau îndepărtate, independent sau în cooperare cu alte forțe.

Navele pot îndeplini și misiuni cum ar fi: siguranța antisubmarin împotriva navelor de suprafață, protecția antiaeriană a convoaielor, porturilor sau altor obiective; asigurarea ieșirii/intrării submarinelor proprii și convoaielor în/din punctele de staționare și pe itinerarele de deplasare ale acestora; cercetarea și supravegherea unor raioane sau aliniamente; dezorganizarea transportului inamicului prin lovirea comunicațiilor acestuia; apărarea comunicațiilor proprii și a altor genuri de forțe care duc acțiuni militare în zona maritimă de responsabilitate a Forțelor Navale; deschiderea unor pase în barajele de mine prin bombardament antisubmarin; căutarea

și salvarea pe mare; reprovizionarea pe mare.

Navele Divizionului au participat la misiuni internaționale din care putem aminti pe cele mai importante: BLACKSEA PARTNERSHIP (1996, 1998, 2004, 1995, 1999, 2000, 2001, 2002, 2007, 2008, 2009); COOPERATIVE PARTNER (1996, 1998, 1997, 2000, 2002, 2002, 2004); misiuni comune cu crucișătorul american *Vorkin* (1994, 1996, 1997, 1998); LIVEX (2001, 2003); STRONG RESOLVE – 1995; IOLKOS – 1995; RESCUE EAGLE (1996, 2000) SEA BREEZE – 1998; COOPERATIVE MAKO – 2006; BLACKSEAFOR (2001, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010); COOPERATIVE LION 2009.

NAVE

Unitatea are în componere patru corvete (*Amiral Petre Bărbuneanu* (260); *Viceamiral Eugeniu Roșca* (263); *Contraamiral Eustațiu Sebastian* (264); *Contraamiral Horia Macellariu* (265) și trei vedete torpiloare *Smeul* (202); *Vijelia* (204); *Vulcanul* (209).

Corveta Contraamiral Horia Macellariu (265).

CORVETA - PROIECT 1048

***Amiral Petre Bărbuneanu,
Viceamiral Eugeniu Roșca***

Corveta Viceamiral Eugeniu Roșca (263).

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 1385 (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 92,335 x 11,41 x 3,16; Propulsie: 4 motoare principale; 4 x 3285 CP; Viteza (Noduri): 23,41;

Armament: Instalații de artilerie AK – 726 2 x 76 mm binate; Instalații de artilerie AK-230 2 x 30 mm binate; Instalații de artilerie MR-4N 2 x 4 x 14,5 mm; Armament de luptă sub apă TLT: II x 2 x 533 mm; Tip torpilă: SET-53M; RL: 2 x 16 RBU-2500.

Corveta Amiral Petre Bărbuneanu (260).

CORVETA - PROIECT 1048 M

*Contraamiral Eustațiu Sebastian,
Contraamiral Horia Macellariu*

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 1385 (încărcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 92,42 x 11,41 x 3,37; Propulsie: 4 motoare principale; 4 x 3285 CP; Viteza (Noduri): 23,41;

Armament: Instalație de artilerie: AK-176 1 x 76,2 m ; Instalații de artilerie: AK-306 2 x 6 x 30 mm; Instalații de artilerie: AK-630 M 2 x 6 x 30 mm; Armament de luptă sub apă: TLT: II x 2 x 533 mm; Tip torpilă: SET-53M, T 53-VA; RL: 2 x 12 RBU-6000.

Corveta Contraamiral Horia Macellariu (265).

Corveta Contraamiral Eustațiu Sebastian (264).

VEDETA TORPILOARE

SMEUL, VIJELIA, VULCANUL

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 190,37 (încărcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 38,8 x 4,05 x 1,88; Propulsie: 3 motoare principale;

3 x 4000 CP; Viteza (Noduri): 26;

Armament: Instalații de artilerie: AK-230 2 x 30 mm binate; Armament de luptă sub apă: TLT: II x 2 x 533 mm; Tip torpilă: T 53-66/ T 53-VA.

Ziua Marinei la Mangalia, august 1997.

Vedetele torpiloare Vijelia (204) și Smeul (202) din componența Divizionului 50 Corvete.

DIVIZIUNUL DE RACHETE NAVALE

ISTORIC

Divizionul de vedete purtătoare de rachete a fost înființat în anul 1964, la început având în componență o singură navă (vedeta purtătoare de rachete, clasa OSA-1, VPR 194), un an mai târziu intrând în componența divizionului încă patru vedete purtătoare de rachete clasa OSA-1 (fabricate în fosta URSS).

În anul 1981 a intrat în componența divizionului prima vedetă purtătoare de rachete clasa OSA-1, fabricată în România.

În perioada 1990 – 1992, Forțele Navale Române au achiziționat trei nave purtătoare de rachete, clasa *Tarantul I*, care au constituit Divizionul de Nave Purtătoare de Rachete.

Procesul de restructurare a continuat prin unificarea, la 15 decembrie 2000, a Divizionului de Nave Purtătoare de Rachete clasa *Tarantul I* cu Divizionul de Vedete Purtătoare de Rachete clasa OSA-1. Noul divizion a fost organizat pe două secții: Secția de

nave purtătoare de rachete cu trei nave purtătoare de rachete clasa *Tarantul I*, NPR *Zborul* (188), NPR *Pescărușul* (189), NPR *Lăstunul* (190) și Secția de vedete purtătoare de rachete, având trei vedete purtătoare de rachete clasa OSA-1, VPR *Șoimul* (194), VPR *Eretele* (198) și VPR *Albatrosul* (199).

În anul 2004 vedetele purtătoare de rachete clasa OSA-1 au fost scoase din funcțiune, iar un an mai târziu unitatea devine Divizionul de Rachete Navale, prin contopirea cu Divizionul de Rachete de Coastă care devine secție a unității. În anul 2009, la data de 1 martie, Compania 585 NBC intră în subordinea Divizionului 150 Rachete Navale cu titulatura de Compania Apărare NBC.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Divizionul de nave purtătoare de rachete are ca principale misiuni:

- prevenirea violării apelor teritoriale române;

- protecția platformelor de foraj marin;
- participarea la operațiuni de căutare și salvare;
- protecția zonei economice exclusive;
- participarea la operațiuni de menținere a păcii și ajutor umanitar;
- monitorizarea NBC în zona de responsabilitate a Forțelor Navale prin acțiunile subunităților de cercetare NBC din componența Sistemului de Avertizare și Raportare NBC în Armata României (SARNBC), corespunzător

„NBC Warning and Reporting System (NBC W&RS)”;

- intervenția cu subunități de cercetare NBC și decontaminare în caz de urgență radiologică și/sau nucleară pe timpul transportului fluvial/maritim sau terestru de surse radioactive, deșeuri și combustibil nuclear în zona de responsabilitate (Zona de Operații de Sud-Est);

- participarea cu Echipa Navale de Experți NBC la acțiuni/operațiuni militare altele decât războiul pentru acordarea asistenței de apărare NBC pe timpul executării operațiilor navale de evacuare a necombatanților/refugiaților.

Navele divizionului au participat la mai multe misiuni internaționale din care cele mai semnificative sunt: BREEZE, Bulgaria - 1994; COOPERATIVE PARTNER, (1995, 1996, 1998, 1999, 2002); STORM, Bulgaria - 2000; BLACKSEAFOR (2001); COOPERATIVE MAKO 06, COOPERATIVE LION 09.

Racheta P-21 la bordul navei purtătoare de rachete *Pescărușul* (189).

Ambarcarea rachetei P-21 la bordul navei purtătoare de rachete *Pescărușul* (189).

Racheta lansată de nava purtătoare de rachete *Lăstunul* (190).

NAVA PURTĂTOARE DE RACHETE

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 420 (încărcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 56,4 x 9,4 x 3,58; Propulsie: 4 turbine DR 76, 2 turbine DR 77; Viteza (Noduri): 43; Armament: Instalația reactivă P-20 M pentru lansarea rachetelor navă-navă: rachete P-21 și P-22/4 SS-N-2C/D Styx - 2 x 2; Instalație de artilerie AK- 176M: 1 x 76,2 mm (ASUW & AAW 1 x 76,2 mm automatic gun); Instalație de artilerie AK- 630M: 2 x 6 x 30 mm (CIWS - 2 x 6 x 30 mm); Instalația de lansare a rachetelor antiaeriene (Strella-3M): FAM-14 (AAW STRELLA missiles).

Navele Divizionului 150 Rachete Navale în Portul militar Mangalia.

Nava purtătoare de rachete Lăstunul (190).

Nava purtătoare de rachete Pescărușul (189).

Nava purtătoare de rachete Zborul (188).

COMPANIA CBRN

Este o entitate distinctă, integrată în cadrul sistemelor de conducere și acționale ale Forțelor Navale, destinată pentru sprijinul oportun al acțiunilor acestora, în condițiile pericolului sau existenței mediului CBRN.

Compania de Apărare NBC are ca rol identificarea surselor de risc NBC pe plan intern și extern și evaluarea posibilelor accidente la obiectivele de risc NBC, monitorizarea CBRN în zona de responsabilitate a Forțelor Navale, Protecția (CBRN) Forței în calitate de Națiune Gazdă în sprijinul forțelor

aliat și organizațiilor NATO care sunt dispuse în/sau sunt în tranzit prin Zona de Operații de Sud-Est sau pe timpul desfășurării exercițiilor multinaționale. De asemenea, Compania este destinată să monitorizeze CBRN în acțiunile de salvare-evacuare, antidrog, combaterea terorismului etc., să sprijine factorii de decizie în situația producerii unor accidente la obiectivele de risc CBRN/EADA, să intervină la dezastre (accidente) de natură CBRN/EADA, să sprijine umanitar în situația producerii unor dezastre (accidente) de natură NBC pe plan intern și extern sau să refacă echilibrul ecologic în zonele afectate CBRN/EADA. În cadrul Companiei NBC se execută instruirea de specialitate a cercetașilor NBC de la bordul navelor militare, se fac antrenamente în comun cu subunitățile de profil din armatele NATO/BLACKSEAFOR pentru realizarea graduală a compatibilității și interoperabilității, iar specialiștii din subunitate participă la experimentarea și omologarea unor noi echipamente de apărare NBC.

Instantanee din procesul de instrucție de la compania Apărare NBC, subordonată Divizionului 150 Rachete Navale.

SECȚIA RACHETE NAVALE

În prezent, divizionul are trei nave purtătoare de rachete clasa *Tarantul I*, NPR *Zborul* (188), NPR *Pescărușul* (189), NPR *Lăstunul* (190). Nava purtătoare de rachete este destinată să ducă lupta, independent sau în cooperare, cu navele purtătoare de rachete, navele torpiloare, navele purtătoare de artilerie, rachetele și artileria de coastă, aviația de vânătoare-bombardament, artileria și rachetele trupelor terestre, împotriva grupărilor de nave de suprafață de luptă, detașamentelor de desant, convoaielor și navelor de transport izolate ale inamicului.

Instalația mobilă de lansare a rachetelor

Este constituită dintr-un autovehicul pe roți. Instalația mobilă dispune de două hangare pentru lansarea de rachete, care sunt identice (tip și caracteristici) cu cele de pe navele de mai sus.

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Lungime: 14 metri; Greutate totală: 40 tone; Înălțime în poziție de luptă: 7 metri.

Instalația mobilă de lansare din componența Divizionului 150 Rachete Navale.

Lansarea IML-ului a reușit

DIVIZIONUL NAVE MINARE - DEMINARE

ISTORIC

Tradițiile de luptă ale navelor dragoare au rădăcini începând cu 1 mai 1951, când a fost înființată prima unitate cu denumirea actuală. Ziua de 1 mai a devenit ulterior ziua unității.

Începând cu data de 1 mai 2001 a luat ființă Divizionul 146 Nave Minare-Deminare, prin contopirea Divizionului 146 Dragoare de Bază și Puitoare de Mine cu Divizionul 176 Dragoare Maritime, având în componere 4 dragoare maritime, 3 dragoare de bază și 2 puitoare de mine. În același an, au ieșit din serviciul Forțelor Navale cele 3 dragoare de bază.

Exercițiul bilateral româno-bulgar MCM POSEIDON 2009. Secvență din timpul exercițiului de dragaj, lansarea drăgilor la apă pentru recuperarea minelor.

Două din navele Divizionului Nave Minare-Deminare, dragorul maritim *Lt. Remus Lepri* (24) și dragorul maritim *Lt. Dimitrie Nicolescu* (29).

Data de 1 mai 2004 aduce o nouă organizare a Divizionului 146 Nave Minare-Deminare în care sunt incluse 4 dragoare maritime (*Dg.M. Lt. Remus Lepri* (24), *Dg.M. Lt. Lupu Dinescu* (25), *Dg. M. Lt. Dimitrie Nicolescu* (29), *Dg.M. Slt. Alexandru Axente* (30)) și un puitor de mine, *P.Mn. VAm. Constantin Bălescu* (274).

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Navele divizionului au participat la misiuni și aplicații internaționale în cadrul Parteneriatului pentru Pace sau a altor acorduri internaționale precum COOPERATIVE PARTNER (1997, 2002, 2003, 2004) și BLACKSEAFOR 2002, TURKISH MINEX 2007, NUSRET 2008, COOPERATIVE LION 2009, MCM POSEIDON 09.

NAVE

În componerea Divizionului se află 4 dragoare maritime - *Lt. Remus Lepri* (24), *Lt. Lupu Dinescu* (25), *Lt. Dimitrie Nicolescu* (29), *Slt. Alexandru Axente* (30) - și puitorul de mine, *VAm. Constantin Bălescu* (274).

DRAGORUL MARITIM

Îndeplinește următoarele misiuni: executarea dragajului de cercetare, distrugere și de siguranță contra minelor în raioanele de larg; recuperarea torpilelor; acțiuni de minare și apărare antisubmarin; apărarea nemijlocită a convoaielor; observarea contra minelor și executarea transportului de trupe și materiale.

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 800 (încărcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 60,8 x 9,54 x 2,7; Propulsie: 2 motoare ALCO V12 Diesel; Viteza (Noduri): 17 Nd; Armament: Instalații de artilerie AK-230 2 x 30 mm

binate; Instalații de artilerie MR 4N 4 x 4 x 14,5 mm; Instalații de lansare a rachetelor antiaeriene (Strella-3M): FAM-14 (AAW STRELLA missiles) - 2; 4 tipuri de drăgi marine: 2 de contact și 2 prin influență; Instalație de lansare a bombelor antisubmarin RL 1000, două rampe.

Dragorul maritim Slt. Alexandru Xenite (30).

Dragorul maritim Lt. Dimitrie Nicosescu (29).

Dragorul maritim Lt. Lupu Dinescu (25).

Dragorul maritim Lt. Remus Lepri (24).

PUITORUL DE MINE

Îndeplinește următoarele misiuni: executarea minărilor de apărare și manevră; executarea cercetării și supravegherii; căutarea, descoperirea și delimitarea barajelor de mine; distrugerea barajelor de mine; lansarea și supravegherea lucrului geamandurilor radiohidroacustice; transportul de personal, tehnică militară și materiale.

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 1451 (încărcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 78,42 x 10,4 x 3; Propulsie: 2 motoare ALCO V12 Diesel; Viteza (Noduri): 16; Armament: Instalații de artilerie AK-230 2 x 30 mm binate; Instalații de artilerie MR 4N 2 x 4 x 14,5 mm; Instalații de lansare a rachetelor antiaeriene (Strella-3M): FAM-14 (AAW STRELLA missiles)- 2 instalații; 3 tipuri de mine marine: de contact, de fund, de protecție a barajelor de mine; Instalație de lansare a bombelor antisubmarin, RL 1000 două rampe.

Puitorul de mine Vam. Constantin Bălescu (274).

Puitorul de mine Vam. Constantin Bălescu (274).

SERVICIUL FLUVIAL

ISTORIC

La 22 octombrie 1860 s-a înființat Corpul Flotilei, prin Înaltul Ordin al domnitorului Alexandru Ioan Cuza, în urma unirii flotilelor Moldovei și Munteniei. De-a lungul existenței lor, Forțele Fluviale – leagănul Marinei Militare Române, au avut diferite denumiri: Corpul Flotilei, Divizia de Dunăre, Flotila de Dunăre și Flotila Fluvială. În 1983 se înființează Brigada 27 Fluvial Maritimă, în 1995 se reînființează Flotila de Dunăre „Mihail Kogălniceanu” care, după mai multe restructurări, devine în anul 2000, Flotila Fluvială „Mihail Kogălniceanu”. În martie 2005, Flotila Fluvială se transformă în Componentă Fluvială, iar un an mai târziu, se transformă în Serviciul Fluvial.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Principalele misiuni ale Serviciului Fluvial sunt de protecție a liniilor de comunicație fluviale, luptă împotriva acțiunilor teroriste, participarea la operațiunile de management al crizelor și la operațiuni de apărare împotriva dezastrelor în zona fluvială.

Începând cu 1995, anul în care se reînființează Flotila de Dunăre „Mihail Kogălniceanu” care avea în subordine două comandamente de brigăzi, unități de vedete blindate de diferite generații, vedete dragoare, nave purtătoare de artilerie, unități logistice (baze logistice, depozite, secții de reparații), unități de transmisiuni și un batalion de infanterie marină, Forțele Fluviale au participat la activități multinaționale prezentate în continuare în ordine cronologică.

Exercițiul DUNĂREA 95 a avut ca temă „Îndeplinirea misiunilor legate de organizarea și protecția unor convoaie fluviale umanitare, acordarea ajutorului navelor avariate și aplicare a măsurilor specifice embargoului în raioanele fluviale.” Exercițiul, la care au participat 14 nave de luptă din Brigăzile 24 și 27 Fluviale și nave auxiliare din Baza 329 Logistică, a fost urmărit de observatori și atașați militari din Austria, Bulgaria, Franța, Olanda, Moldova, Slovacia, SUA, Ungaria și Comandamentul Forțelor Navale din Atlantic, SACLANT.

La Exercițiul DUNĂREA 97, având ca temă operațiuni de transport al ajutoarelor umanitare, de aplicare a măsurilor de embargo și evacuare a necombatanților, navele Forțelor Fluviale (3 V.BI. din Dn. 145 V.BI., 4 V.BI. din Dn. 118 V.BI., 4 V.Dg. din Dn. 88 V.Dg., 1 Mon. din Dn. 67 NPA) un pluton din B 307 IM și nave auxiliare din cadrul Bz. 329 Log. care au acționat în cadrul acestuia, au fost urmărite de personalități din Parlamentul României, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Transporturilor, de observatori militari din Franța și Grecia și de atașați militari din Bulgaria, China, Japonia, Franța, Ucraina, Polonia și Statele Unite ale Americii.

La Exercițiul bilateral cu Bulgaria, BLUE DANUBE 2000 Forțele Fluviale au participat cu nave din compunerea Dn. 145 V.BI., Dn. 94 V.BI., Dn. 92 V.Dg. și cu nave auxiliare din Bz. 317, 325 și 329 Log.

În cadrul Exercițiului NATO/PfP COOPERATIVE PARTNER 2002, având ca temă pregătirea și ducerea

acțiunilor de luptă de către Forțele Fluviale pentru sprijinul Forțelor Terestre aflate în apărare pe direcții fluviale, concomitent cu asigurarea transportului pe fluviu în favoarea acestora, navele fluviale din Dn. 67 NPA (1 Mon., 1 V.BI., 1 C.P.) au participat la organizarea unei acțiuni de evacuare a necombatanților în raionul Sfântul Gheorghe.

În perioada 13.05.2004-01.06.2004, Forțele Fluviale au participat la Exercițiul BLUE ROAD 2004. Exercițiul s-a desfășurat în județul Mehedinți la Sistemul hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier I având ca temă acțiunile Grupării de Forțe comune româno-sârbo-muntenegrene pentru gestionarea unei crize transfrontaliere și anihilarea (capturarea) grupărilor teroriste la un obiectiv strategic. La activitate au participat miniștrii apărării

din celor două state, reprezentanți ai ministerelor, atașați militari, personalități NATO, șefii categoriilor de forțe ale armatei, reprezentanți ai Universității Naționale de Apărare și Academiiilor categoriilor de forțe ale armatei precum și reprezentanți ai mass-media.

În perioada 24.03 -14.04.2009, Forțele Fluviale au participat la exercițiul bilateral româno-olandez COOPERATIVE LION 09, cu 2 NPA/ Mon 47, VBI 178 (70 militari), 1 remorcher fluvial - 302 (10 militari) și 2 ofițeri de legătură, având ca obiective antrenarea navelor fluviale în operații de supraveghere și interdicție pe fluviu în raionul Rasova.

Serviciul Fluvial se compune din comandament și două divizioane de nave fluviale: Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie și Divizionul 88 Vedete Dragoare.

Divizionul 88 Vedete Fluviale de la Brăila.

DIVIZIUNUL NAVE PURTĂTOARE DE ARTILERIE

ISTORIC

Precursorul Divizionului de Nave Purtătoare de Artilerie este considerat Divizionul de Monitoare înființat în anul 1995 când au intrat în serviciu monitoarele proiect 1316 *Mihail Kogălniceanu* (45) și *I.C. Brătianu* (46). În anul 1996 intră în compunerea divizionului monitorul *Lascăr Catargiu* (47).

Ca urmare a restructurării Forțelor Navale, în anul 2000, Divizionul de Monitoare își schimbă denumirea în Divizionul de Nave Purtătoare de Artilerie, în același an intrând în compunerea lui vedetele blindate generația a III-a: *Rahova* (176), *Opanez* (177), *Smârdan* (178), *Posada* (179) și *Rovine* (180).

DOMENII DE COMPETENȚĂ- RESPONSABILITĂȚI

Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie execută misiuni specifice în cadrul operațiilor Componentei Operaționale Navale, independent sau în cooperare cu alte forțe navale, terestre, aeriene și structuri din MAI pentru îndeplinirea obiectivelor în zona de responsabilitate fluvială.

În cadrul contribuției la securitatea României în timp de pace, divizionul urmărește descurajarea acțiunilor ilegale pe fluviu prin supravegherea comunicațiilor fluviale și intervenția în sprijinul autorităților naționale. În cazul producerii dezastrelor sau calamităților naturale îndeplinește misiuni de transport pentru evacuarea

pe fluviu a cetățenilor din zonele de risc ridicat.

Pentru promovarea stabilității, navele purtătoare de artilerie execută operațiuni de căutare și salvare pe fluviu și în deltă, de răspuns la crize, în sprijinul păcii și de asistență umanitară cu misiuni de proiectare a forței.

În cadrul acțiunilor de sprijinire a instituțiilor statului și a autorităților locale în caz de urgențe civile divizionul acționează la limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor sau a altor situații de criză, prin misiuni de supraveghere și transport pentru evacuarea pe fluviu, de protecție a populației și bunurilor materiale.

Navele purtătoare de artilerie sunt întrebuințate, de asemenea, pentru protecția căilor de comunicații fluviale, a porturilor și navelor de transport cu încărcături importante, anihilarea acțiunilor teroriste pe fluviu

și în Delta Dunării și sprijinul cu foc al subunităților din forțele terestre care acționează la litoral sau pe o direcție fluvială.

Unitatea a participat la exerciții și aplicații internaționale în comun cu nave și unități ale țărilor riverane Mării Negre, dintre care amintim exercițiul BLUE DANUBE în 1995 și 1997, aplicația COOPERATIVE PARTNER 2002, exercițiul românobulgaro-sârb DANUBE GUARD 2007 și COOPERATIVE LION 2009.

NAVE

Divizionul de Nave Purtătoare de Artilerie, are în compunere monitoarele *Mihail Kogălniceanu* (45), *I.C.Brătianu* (46), *Lascăr Catargiu* (47) și vedetele blindate generația a III-a: *Rahova* (176), *Opanez* (177), *Smârdan* (178), *Posada* (179) și *Rovine* (180).

Monitorul *Lascăr Catargiu* (47) executând trageri cu A.P.R.N. (instalație de aruncătoare de proiectile reactive).

Navele Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie executând trageri cu A.P.R.N. (instalație de aruncătoare de proiectile reactive).

MONITOR

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 522 (încărcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 52 x 9 x 1,72; Propulsie: 2 motoare principale de 2200 CP; Viteza (km/h): 32; Armament: 2 tunuri cal. 100 mm; 2 tunuri cal. 30 mm cu două țevi navalizate; Instalații de artilerie MR 4N 2 x 4 x 14,5 mm; Instalație de lansare a rachetelor antiaeriene (Strella-2M): 32 rachete; Instalații de aruncătoare de proiectile reactive cu 40 de tuburi - 2 instalații.

O vedetă blindată și un monitor aparținând Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie.

Monitorul Ion C. Brătianu (46).

Monitorul Lascăr Catargiu (47).

Monitorul Mihail Kogălniceanu (45).

VEDETA BLINDATĂ FLUVIALĂ

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 322 (încărcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 44,50 x 8 x 1,30; Propulsie: 3 motoare principale tip 12 Boxer - 165 cu PN = 1200 C.P.; Viteza (km/h): 31; Armament: Tun cal. 100 mm; Tun cal. 30 mm cu două țevi navalizat; Instalații de artilerie TAB-77 2 instalații; Instalații de artilerie MR 4N 2 x 4 x 14,5 mm; Instalații de aruncătoare de proiectile reactive cu 40 de tuburi - 2 instalații.

Vedeta blindată Rahova (176).

Vedeta blindată Rovine (180).

Vedeta blindată Oponez (177).

Tragerile de artilerie ale navelor de la fluviu la mare. Vedeta blindată Smârdan (178) și remorcherul maritim Viteazul (101).

DIVIZIONUL VEDETE FLUVIALE

ISTORIC

Divizionul 88 Vedete Dragoare a fost înființat la Giurgiu pe 1 februarie 1959, având inițial în componere șase nave dragoare pe corp de lemn și un tanc fluvial. În anul 1978, divizionul primește cinci vedete dragoare pe corp de aluminiu, iar în anul 1982 divizionul intră în subordinea Brigăzii 27 Fluvial-Maritimă și se redislocă în garnizoana Tulcea. În cadrul amplului proces de restructurare a Forțelor Navale, în anul 2002 sunt desființate divizioanele de vedete dragoare fluviale și este înființat Divizionul de Vedete Fluviale cu sediul în portul militar Brăila. În prezent, Divizionul 88 Vedete Fluviale, subordonat Comandamentului Flotei

prin Serviciul Fluvial, este dislocat în garnizoanele Brăila (comandamentul și Secția 1) și Tulcea (Secția 2).

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Misiunile executate de Divizionul 88 vedete fluviale sunt: supravegherea și cercetarea unor raioane fluviale sau obiective, sprijinirea Poliției de Frontieră pentru urmărirea, interogarea și controlul navelor suspecte, descurajarea acțiunilor ilegale la fluviu prin prezență activă în raioanele și pe rutele cu risc ridicat, evacuarea și protecția populației și bunurilor materiale pe timpul dezastrelor naturale sau ecologice, căutare și salvare pe fluviu, controlul

traficului fluvial. Pe timp de război sau în situații de criză, navele divizionului pot executa căutarea și nimicirea elementelor diversioniste/teroriste, acțiuni de minare și dragaj, apărarea unor obiective militare și economice pe fluviu, în aria de responsabilitate, interzicerea debarcării desantului maritim și a desantului fluvial inamic, nimicirea navelor și a mijloacelor plutitoare de luptă și de transport fluviale ale inamicului, executarea transporturilor de efective, armament, muniție, tehnică și materiale în folosul forțelor proprii care duc acțiuni militare în raioane adiacente fluviului, siguranța unor transporturi fluviale sau impunerea măsurilor de embargo.

Divizionul a participat, de asemenea, la misiuni cu participare internațională, dintre care amintim DUNĂREA 95, exercițiul bilateral

româno – bulgar BLUE DANUBE 2000 în raioanele Turnu Măgurele - Nicopole și Belene – Cioroiu, exercițiul bilateral Româno – Sârbo–Muntenegrean BLUE ROAD 2004 în raioanele Porțile de Fier, realizarea dispozitivului de supraveghere în raionul Sfântul Gheorghe pentru SUMMIT-ul NATO (2008), exercițiul multinațional ROUSOFEX în raionul Galați și exercițiul bilateral româno – olandez COOPERATIVE LION 2009 pe Brațul Sfântul Gheorghe.

NAVE

În prezent divizionul este compus din vedetele fluviale cu numerele de bordaj: 142, 143, 147, 148, 149, 150, 151, 154, 157, 159, 163 și 165, care au fost construite la Șantierul Naval Drobeta Turnu Severin în perioada 1978-1979.

Două vedete dragoare fluviale aparținând Divizionului 88 Vedete Fluviale de la Brăila, o vedetă blindată și un monitor din componerea Divizionului 67 Nave Purtătoare de Artilerie. În prim plan, vedeta dragoare fluvială 148 aparținând Divizionului 88 Vedete Fluviale de la Brăila.

Vedeta dragoare fluvială 150 aparținând Divizionului 88 Vedete Fluviale de la Brăila.

VEDETA FLUVIALĂ

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 95,1 (încărcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 33,3 x 4,8 x 0,9; Propulsie: 2 motoare M.B. 836DB; Viteza (km/h): 23,77; Armament: Instalație de artilerie MR- 4N - 2 x 4 x 14,5 mm; Tun cal. 30 mm cu două țevi navalizate.

Exercițiu de antrenament pe fluviu al Secției a II-a de la Tulcea a Divizionului 88 Vedete Fluviale, Mahmudia, Brațul Sf. Gheorghe, km. 90, 2008.

Vedeta fluvială 163 din componerea Secției a II-a Vedete Fluviale de la Tulcea a Divizionului 88 Vedete Fluviale.

Vedeta fluvială 143 din componerea Secției a II-a Vedete Fluviale de la Tulcea a Divizionului 88 Vedete Fluviale.

Trei dintre vedetele fluviale din componerea Secției a II-a Vedete Fluviale de la Tulcea a Divizionului 88 Vedete Fluviale.

BATALIONUL DE COMUNICAȚII ȘI INFORMATICĂ

ISTORIC

La 30 aprilie 1962 s-a înființat Regimentul 110 Transmisiuni, sub denumirea Regimentul 110 Radiotehnic și Transmisiuni, având ca subunități de bază: Batalionul 110 Transmisiuni, Batalionul 105 Radiotehnic și Compania 225 Radio, fiind subordonat Diviziei 42 Maritime. La 1 august 1963 unitatea este reorganizată și este înființat Batalionul Radio. La data de 1 decembrie 1963, conform ordinului Marelui Stat Major, unitatea trece din subordinea Diviziei 42 Maritime în subordinea Comandamentului Marinei Militare și își schimbă denumirea în Regimentul 110 Transmisiuni.

În luna august 1965 s-a înființat Batalionul Transmisiuni. În 1974 se schimbă denumirea din Nod de Transmisiuni în Centrul de Transmisiuni al C.M.M.. Începând cu 1 iunie 2004, Regimentul 110 Transmisiuni s-a transformat în Batalionul 110 Transmisiuni.

În data de 12 iulie 1987, în baza decretului prezidențial, pentru merite deosebite obținute în ridicarea capacității de luptă, drapelul de luptă al Regimentului 110 Transmisiuni a fost decorat cu Ordinul „Tudor Vladimirescu clasa a-II-a” cu panglică.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Misiunile principale ale unității sunt: realizarea comunicațiilor pentru conducerea, cooperarea și înștiințarea Forțelor Navale din centrele locale de comunicații și informatică (CLCI) integrate în serviciul operativ; instalarea și exploatarea centrelor mobile de comunicații și informatică pentru realizarea legăturilor necesare conducerii, cooperării și înștiințării Forțelor Navale din punctele de comandă ale Comandamentului Flotei, Componentei Operaționale Navale și Statului Major al Forțelor Navale în cadrul exercițiilor planificate. Batalionul pune în aplicare măsurile de asigurare a acțiunilor și de protecție a forțelor și mijloacelor de comunicații și informatică pe timpul desfășurării activităților specifice privind realizarea, exploatarea și restructurarea sistemului de comunicații și informatic, îmbunătățește nivelul de pregătire profesională al personalului militar și civil corespunzător cerințelor privind asigurarea unor legături oportune, stabile, continue și de calitate și evaluează periodic capacitatea operațională pentru determinarea capabilităților reale ale subsistemului de comunicații și ale

Aspect din timpul exercițiului de antrenament în teren desfășurat de militarii batalionului.

Sediul Batalionului Comunicații și Informatică.

celui informatic, comparativ cu cerințele operaționale, în cadrul alertelor de instrucție. Nu în ultimul rând, unitatea menține în funcțiune centrele radio integrate în Rețeaua Radio Operativă de Nivel Strategic (RRONS) aflate în zona de responsabilitate, realizează comunicațiile cu navele care execută marșuri în ape internaționale sau care participă la misiuni și exerciții internaționale și monitorizează funcționarea la parametri stabiliți a elementelor Rețelei de Transmisiuni Permanente din Rețeaua Militară Națională de Comunicații (RTP/RMNC) în zona de responsabilitate.

În anii 1963-1965, Regimentul 110 Radiotehnic și Transmisiuni a participat la aplicațiile de cooperare ale flotelor aliate din Marea Neagră. Începând cu

Aspect din timpul exercițiului de antrenament în teren desfășurat de militarii batalionului.

anul 1999, unitatea a asigurat legăturile radio cu toate navele Forțelor Navale care au participat la exerciții de tip P.f.P. și COOPERATIVE PARTNER, precum și pe timpul marșurilor de instrucție ale N.S. *Mircea* și fregatei Tip 22, *Regele Ferdinand*.

În perioada 1999-2002, structura a participat la exercițiile multinaționale de comunicații biannuale HERALD HERMES, în care au fost implicate efective și tehnică din: Albania, Bulgaria, Georgia, Grecia. În anul 2003, Regimentul 110 Transmisiuni a participat la exercițiul multinațional SILENT HORSE 2003 care s-a desfășurat în poligonul de la Babadag. În anii 2004, 2005, 2007, 2008, 2009 și 2010, Batalionul 110 Transmisiuni a participat cu efective și tehnică la exercițiile tehnice de specialitate CETATEA organizate de Direcția Comunicații și Informatică din Statul Major General, precum și la exercițiile LITORAL și VECTORUL.

Batalionul 110 CI este alcătuit din Comandament, Grupul 1 Mobil de Comunicații și Informatică, Grupul 2 Centre de Comunicații și Informatică din RMNC și Compania Logistică.

CERCUL MILITAR CONSTANȚA

Cercul Militar Constanța a intrat în subordinea Comandamentului Flotei (marea unitate care asigură conducerea Garnizoanei Constanța) în anul 2009. Sediul instituției beneficiază de o arhitectură unică și oferă personalului militar și civil din armată facilitățile a două săli de spectacole (de 265 și respectiv 110 locuri), cu instalație de sonorizare și aer condiționat, locuri ideale pentru manifestări artistice, cultural științifice, conferințe etc. De asemenea, sala „Cenaclu” găzduiește ședințele de lucru ale Cenaclului literar „Mihail Sadoveanu”, singurul cenaclu literar al unui cerc militar din țară.

În Cercul Militar Constanța își au sediul următoarele ligi, asociații și uniuni: Clubul Amiralilor, Uniunea Cadrelor Militare în Rezervă și Retrageră, Asociația Națională a Veteranilor de Război, Liga Ofițerilor și

Liga Maiștrilor Militari de Marină, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Militari, Biroul Juridic Zonal al M.Ap.N., Asociația Română de Promovare a Istoriei Aeronautice și Asociația Ofițerilor de Transmisiuni în Rezervă.

Clădirea Cercului Militar din Constanța este una de patrimoniu, cu o încărcată istorie pentru urbea tomitană. La 17 august 1903 a fost pusă piatra de temelie a noii clădiri a Palatului administrativ ce urma să găzduiască Prefectura, după ce vechea clădire fusese mistuită de un incendiu. La 1 februarie 1906 a fost făcută recepția definitivă a Palatului administrativ, în care, după anul 1964, a fost utilizat ca sediul Regionalei Dobrogea a P.C.R.

Din momentul preluării de către Ministerul Apărării Naționale, clădirea a fost renovată parțial, după care, în incinta sa a început să funcționeze Cercul Militar Constanța.

Ședința de lucru a Cenaclului literar „Mihail Sadoveanu”.

CENTRUL DE SCAFANDRI

ISTORIC

Centrul de Scafandri a fost înființat la 1 octombrie 1976 prin ordin al ministrului apărării naționale, plecând de la nevoia unui răspuns oportun, eficient și coerent la solicitările generate de conjunctura economico-militară regională.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Având în vedere faptul că dezvoltarea acestui domeniu a fost plasată de la început pe lista obiectivelor de interes național, s-a demarat o activitate susținută de cercetare științifică în domeniul hiperbar, medical și ingineresc, ceea ce a condus la elaborarea și testarea tehnologiilor hiperbare pentru scufundările unitare și în saturație, scufundări ce acoperă tot spectrul de intervenții și game de adâncimi specifice zonei.

În conformitate cu H.G. nr. 350 din 21 iulie 1993 privind pregătirea, antrenarea, perfecționarea pregătirii și brevetarea scafandrilor, Centrul de Scafandri funcționează ca organ unic de brevetare a scafandrilor, de autorizare și inspectare a activităților subacvatice cu scafandri. Astfel, activitatea de pregătire, antrenare, perfecționare a pregătirii și de brevetare a scafandrilor în vederea îndeplinirii misiunilor de apărare a țării și pentru alte nevoi se realizează de Ministerul Apărării Naționale prin Centrul de Scafandri cu sediul în garnizoana Constanța.

Principalele misiuni ale Centrului de Scafandri executate independent sau în cooperare cu alte forțe, sunt:

- descurajarea și combaterea acțiunilor ilegale pe mare și pe fluviu, a terorismului și pirateriei navale, printr-o prezență activă a FOS în raioane și pe rute de risc ridicat;
- apărarea căilor de comunicații maritime și fluviale, a porturilor și protecția navelor de transport;
- apărarea obiectivelor de la litoral, de pe fluviu și din zona economică exclusivă;
- apărarea împotriva unei agresiuni a teritoriului național la litoral, în Delta Dunării și pe fluviu;
- participarea la operații de răspuns la crize, sprijin al păcii și de asistență umanitară, misiuni de interdicție maritimă, transport și protecția liniilor de transport maritim și fluvial, sub egida ONU;
- căutarea și salvarea pe mare în sprijinul acțiunii autorităților maritime

Antrenamentele scafandrilor de mare adâncime desfășurate pe Lacul Vidraru, 2007.

naționale sau ale organismelor internaționale de coordonare;

- limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor naturale, evacuare pe mare și fluviu, protecția populației și bunurilor materiale.

ORGANIZAREA CENTRULUI DE SCAFANDRI

Centrul de Scafandri are în componere următoarele structuri: Laboratorul hiperbar; Laboratorul cercetare pătrundere sub apă; Școala de scafandri; Grupul de scafandri fluviali; Submarinul *Delfinul*; Divizionul Nave Scafandri.

Laboratorul hiperbar este structura care realizează: tratament și intervenție operativă în cazul accidentelor de scufundare; cercetări în vederea realizării de noi tehnologii de scufundare și terapie hiperbară; testări de aparate și tehnică utilizată în activități de scufundare; teste de

aptitudini pentru diferite categorii de scufundare; simulare în mediu uscat și umed.

Activitatea specialiștilor a contribuit atât la dezvoltarea tehnologiilor de pătrundere și lucru sub apă, cât și la realizarea unor performanțe cum ar fi prima scufundare în saturație cu amestecuri heliu-oxigen la 301 m sau recordul național de scufundare în saturație la 500 m.

Laboratorul cercetare pătrundere sub apă

Începând cu anul 1980, laboratorul de cercetări pentru pătrunderea omului sub apă împreună cu specialiști din Universitatea Tehnică de Construcții București, catedra de Hidraulică au conceput, testat, evaluat și introdus în exploatare tehnologii pentru scufundări profunde cu amestecuri de gaze, precum și aparate de scufundare de mare autonomie cu circuit închis și

Aspect din timpul cursului pentru scafandri de mare adâncime categoria A II-a, desfășurat în Laboratorul Hiperbar al Centrului de Scafandri. Pregătirea unei echipe de cursanți pentru antrenamentul de scufundare, 2009.

Antrenamente comune româno-americane cu scafandri de mare adâncime.

semi-închis. Personalul din cercetare este preocupat de introducerea de noi tehnologii, de realizarea de echipamente și instalații necesare lucrului sub apă și de modernizarea echipamentelor existente prin reparametrizarea acestora în conformitate cu standardele privind siguranța și cerințele de interoperabilitate actuale.

Centrul de Scafandri este atestat ca instituție care desfășoară activități de cercetare-dezvoltare, conform deciziei Autorității Naționale pentru Cercetare Științifică, nr. 9669 / 01.06.2009.

Școala de scafandri este structura din cadrul Centrului de Scafandri în măsură să formeze aptitudinile necesare scafandrilor, prin cursuri orientate de specializare. Are capacitatea calificării și brevetării scafandrilor prin organizarea următoarelor cursuri:

curs de brevetare scafandri categoria a-III a, curs de brevetare scafandri categoria a-II a, cursuri de reciclare pentru scafandrii categoria a-II a și a-III a, curs scafandri de luptă, curs scafandri de bord, cursuri de calificare pentru conducerea de la suprafață a scufundărilor, cursuri de calificare pentru executarea lucrărilor sub apă, cursuri pentru folosirea aparatelor de respirat cu circuit închis, semiînchis și cu alimentare de la suprafață.

Grupul de scafandri fluviali este acea entitate din componerea Centrului de Scafandri specializată în intervenția la obiectivele de la fluviu și la cele aflate în apele interioare. Anual și ori de câte ori este nevoie execută misiuni de intervenție și control la nave și în porturile militare de la fluviu, precum și misiuni izolate în Delta Dunării.

SUBMARINUL „DELFINUL”

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasamente (To): la suprafață – 2059; în imersiune – 3055; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 74,25 x 12,90 x 6,7; Propulsie: 1 Motor principal tip SULZER SRD 68; Viteza(Nd) :

la suprafață – 10; în imersiune -17; Adâncimi de imersiune(m): cotă periscopică 17,5; de lucru 240.

A intrat în dotare în anul 1985, face parte din clasa *Kilo* a submarinelor cu propulsie diesel-electrică.

DIVIZIONUL NAVE SCAFANDRI

Are în componere scafandri de luptă (scafandri pentru operații speciale-FOS și scafandri specializați în descoperirea și neutralizarea dispozitivelor explozive - EOD), scafandri de mare adâncime precum și o gamă variată de nave militare speciale, necesare asigurării activităților specifice scafandrilor.

Divizionul Scafandri de Luptă a luat ființă din Grupul 279 Scafandri, înființat conform ordinului Marelui Stat major al Armatei din 16 noiembrie 1967 sub indicativul Unitatea Militară 02145 cu

sediul în orașul Mangalia și subordonat Comandamentului Marinei Militare.

În mai 1976 prin înființarea Centrului de Scafandri, Grupul 279 Scafandri trece din subordinea Comandamentului Marinei Militare în subordinea Centrului de Scafandri, ocazie cu care își mută sediul la Constanța. În anul 1980, prin Ordin al Ministrului Apărării Naționale a luat ființă, din Grupul 279 Scafandri, Divizionul Scafandri de Luptă cu sediul în Constanța, cu indicativul UM 02020, subordonat Centrului de Scafandri.

SECȚIA SCAFANDRI DE LUPTĂ

Grupul Naval al Forței pentru Operații Speciale, GNFOs.

Continuă tradiția luptătorilor divizionului prin îndeplinirea de misiuni cu caracter ridicat de risc ce implică acțiuni în toate mediile: pe mare, la uscat, în aer.

În structura secției se regăsesc două grupuri de scafandri de înaltă specializare ale căror domenii de activitate sunt unice în Forțele Navale:

- Grupul Naval al Forțelor pentru Operații Speciale;
- Grupul de Scafandri E.O.D.

Cele două subunități au parcurs o perioadă lungă de operaționalizare, în prezent având la dispoziție capacități confirmate pentru participarea la misiuni NATO și UE. Personalul grupurilor de scafandri este deservit de Nava Logistică pentru Scafandri de Luptă *Midia*, care pune la dispoziție mijloacele necesare de refacere a capacității de luptă și posibilități de

susținere a sistemului de comandă și control constituind, când este cazul, platforma de transport a capacităților în raionul de acțiune.

Grupul Naval al Forței pentru Operații Speciale, GNFOs
în acțiune la bordul navei *Grigore Antipa*.

SECȚIA INTERVENȚIE SALVARE CU SCAFANDRI DE MARE ADÂNCIME

Scafandri de mare adâncime după scufundarea în Lacul Vidraru, 2008.

Scafandri de mare adâncime în misiunea de la Vidraru, 2008.

Principale misiuni ale secției sunt: lucrări la structurile imerse din mare, lacuri, ape curgătoare (de tăiere, sudură, montaj, filmare, control, recuperare de materiale), specifice scafandrilor de mare adâncime, salvare pe mare, remoraj, stins incendiu și scoaterea apei din nave avariate, acordare de asistență medicală pe mare, recuperare de materiale, elemente de muniție, mine marine, torpile.

Pregătirea scafandrilor de mare adâncime pentru o nouă incursiune în adâncurile Lacului Vidraru, 2008.

REMORCHERUL MARITIM DE SALVARE ȘI INTERVENȚIE CU SCAFANDRI „GROZAVUL”

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 2.700 (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 64,8 x 14,66 x 5,65; Propulsie: 2 motoare diesel – 5.200 CP; Viteza (Noduri): 10; Ambarcațiuni la bord: 2 ambarcațiuni de salvare; 1 ambarcațiune de serviciu; 1 ambarcațiune tip RHIB.

Remorcherul *Grozavul* a participat la mai multe exerciții internaționale dintre care le putem aminti pe cele mai importante: RESCUE EAGLE 1996, 1997, 1998; COOPERATIVE

RMSIS Grozavul în timpul exercițiului de stingere a incendiului, RODELTA 2009.

PARTNER 1998, 1999, 2002; COOPERATIVE ENGAGEMENT 2003; COOPERATIVE MAKO 2006; misiune umanitară – Turcia 1999; misiune reală – 2001 salvarea navei Mesta.

NAVA LOGISTICĂ PENTRU SCAFANDRI DE LUPȚĂ „MIDIA”

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 2850 (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime

x pescaj) (m): 108,1 x 13,5 x 3,85; Propulsie: 2 motoare diesel de 6500 CP (4,8MW); Viteza (Noduri): 17,2.

Nava logistică pentru scafandri de luptă Midia (283), nava de intervenție cu scafandri la mare adâncime Grigore Antipa și submarinul Delfinul.

NAVA MARITIMĂ PENTRU SCAFANDRI „GRIGORE ANTIPA”

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 1500 (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 78,8 x 10,4 x 3,625; Propulsie: 2 motoare diesel de 6500 CP (4,8MW); Viteza (Noduri): 15.

Nava de intervenție cu scafandri la mare adâncime *Grigore Antipa* a fost construită în Șantierul Naval Mangalia și a intrat în înzestrare în anul 1979. Nava dispune de un sistem de scufundare cu turela închisă tip EP 300 și un minisubmarin tip SM 358 care execută operațiuni de observare, scufundare și

Nava de intervenție cu scafandri la mare adâncime Grigore Antipa.

lucru cu scafandri până la adâncimi de 120 m. În perioada 1979 – 2009 nava de intervenție cu scafandri de mare adâncime *Grigore Antipa* a totalizat un număr de 2300 de zile de ieșire pe mare contribuind decisiv la instalarea, întreținerea și repararea platformelor de foraj marin și a instalațiilor aferente.

VEDETĂ RAPIDĂ DE SCAFANDRI

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 128,5; (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 38,7 x 5,4 x 2,02; Propulsie: 2 motoare M.B. 836 DB; Viteza (Noduri): 18 Nd;

Cele trei nave – *Marte*, *Jupiter* și *Uranus* - construite la sfârșitul anilor '70, deservește scafandri de luptă de la intrarea în serviciu, constituind principala platformă de transport și asigurarea activităților de antrenament de scufundare.

VEDETE MARITIME DE SCAFANDRI „VENUS” ȘI „SATURN”

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 128,5; (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 38,7 x 5,4 x 2,02; Propulsie: 2 motoare Diesel tip M.400; Viteza (Noduri): 16 Nd.

Vedeta maritimă de scafandri Venus.

ȘALUPĂ REMORCAJ SALVARE ȘI SCAFANDRI 575 ȘI 576

Este destinată remorcării navelor în mare largă radă și în porturi, putând interveni pentru stingerea incendiilor și salvarea personalului navelor avariate, pentru transportul și evacuarea scafandrilor în și din raioanele de acțiune și transportul de persoane sau materiale, asigură ambarcațiunile cu rame și vele la ieșirea pe mare.

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To): 57,50 (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 22,75 x 4,80 x 1,46; Propulsie: Motoare principale: 2 x 3 tip D6; Viteza (Noduri): 11,21.

RHIB

Delasarea în raion pentru executarea misiunii în cadrul exercițiului ROUSQFEX 2010.

Ambarcațiuni rapide cu chilă rigidă, cu 14 locuri, destinată intervenției GNFOs la obiective de la litoral și executării misiunilor de boarding la țintele navale.

Ambarcațiune rapidă de asalt tip RHIB, Fulgerul, din dotarea GNFOs.

BATALIONUL DE INFANTERIE MARINĂ

Debarcarea infanteriștilor marini pe plaja Vadu, în cadrul exercițiului bilateral româno-olandez COOPERATIVE LION 09.

ISTORIC

Infanteria marină reprezintă un gen de armă specific în toate armatele țărilor cu ieșire la mare sau cu interes în zone geografice de litoral maritim.

În România, primele elemente luptătoare prefigurând misiuni specifice apărării la litoral și Delta Dunării au apărut la începutul deceniului trei al secolului XX, prin înființarea Apărării Fixe Maritime și Fluviale, în subordinea Marinei Regale.

În timpul stării de criză de la începutul celui de-Al Doilea Război Mondial, la 1 aprilie 1940, prin Înalțul Decret nr. 635, se constituie pentru apărarea litoralului, pe lângă Regimentul de Geniu Marină și Divizionul de Artilerie de Coastă, Batalionul de Infanterie Marină-prima unitate de acest fel din armata română.

Începând cu anul 1945, intervenția Comisiei Aliate de Control din ROMÂNIA a determinat diminuarea infanteriei marine la 1000 de militari.

În 1948 se transformă în Grup de Infanterie Marină, iar în 1958 este

desființată, la cererea consilierilor sovietici.

La 29 noiembrie 1971, s-a reînființat Batalionul 307 Infanterie Marină, dislocat în cazarma 2 Mai, Sud-Mangalia. Din această rațiune, aceeași dată a devenit și Ziua Infanteriei Marine în România.

DOMENII DE COMPETENȚĂ- RESPONSABILITĂȚI

După tabelele de instrucție din vara anului 1972-1973, organizate la Babadag, se cristalizează ideea că zona acțiunilor de luptă a Batalionului 307 Infanterie Marină ar trebui să fie Delta

Exercițiu demonstrativ prezentat de militarii plutonului cercetare din cadrul Batalionului Infanterie Marină, 2009.

Trageri cu armamentul individual, în poligonul de la Babadag.

Dunăriei și Complexul Lagunar Razelm-Sinoe. Experiența acumulată pe timpul taberelor de instrucție în teren și la apă a demonstrat necesitatea construirii unei noi cazărmi, a batalionului, la Babadag. Astfel, din 1975, batalionul este redislocat la Babadag, județul Tulcea, într-o zonă extrem de propice desfășurării instrucției specifice și misiunilor încredințate.

Batalionului 307 Infanterie Marină este destinat pentru executarea operațiilor militare în mediul amfibiu riveran și lagunar, securitatea obiectivelor din zona litorală, Deltei Dunării și pentru sprijinul autorităților locale în situații de urgență civilă.

Batalionului 307 Infanterie Marină are ca misiuni: descurajarea și anihilarea acțiunilor teroriste în zona Deltei Dunării, zona lagunară și pe fluviu; supravegherea și protecția căilor de comunicații navale, misiuni de transport, participă la operații în sprijinul păcii (PSO), căutare salvare pe mare, monitorizarea zonei de responsabilitate

prin supraveghere NBC, asistență medicală primară în situații de urgențe civile, limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor sau a altor situații de criză.

ORGANIZAREA BATALIONULUI

În prezent, structura Batalionului 307 Infanterie Marină se fundamentează pe specificul, doctrina, misiunile și cerințele sale operaționale. Batalionul are în componere subunități de infanterie marină (pușcași marini), cercetare, lunetiști, aruncătoare, antiblindate, geniu, comunicații, logistice și subunități de nave de sprijin, Batalionul 307 Infanterie Marină este subordonat Statului Major al Forțelor Navale.

Înzestrarea batalionului include: puști de asalt, puști mitraliere, mitraliere, aruncătoare, ambarcațiuni ușoare de asalt, transportoare amfibii blindate și nave de transport fluvial.

Organizarea, mediul de acțiune și specificul amfibiu al misiunilor Batalionului 307 Infanterie Marină îi conferă acestei structuri a Armatei

Pregătirea tehnicii pentru neutralizarea minelor.

României un caracter de unicitate, atât în Forțele Navale, cât și în Armata României.

Activități, operații și exerciții principale executate în perioada 1990-2009

Deși este reînființat recent, Batalionul 307 Infanterie Marină are o bogată participare, în cadrul misiunilor internaționale; încă din anul 1995, subunități de pușcași marini au participat în cadrul unor exerciții multinaționale comune cu structuri similare de infanterie marină din S.U.A., Olanda, Spania, Portugalia, Italia, atât în țară, cât și în străinătate după cum urmează:

1995 - Exercițiu amfibiu româno-olandez în Poligonul Babadag

1998 - Exercițiul NATO RESCUE EAGLE 98 în Poligonul Babadag

1999 - Exercițiu amfibiu româno-olandez, pe Insula Texell în Olanda

Exercițiul de debarcare a infanteriștilor marini în zona lagunară.

2000 - Exercițiul NATO COOPERATIVE PARTNER 2000 în Ucraina

2000 - Exercițiul NATO LINKED SEAS 2000' în Portugalia

2000 - Exercițiul NATO RESCUE EAGLE 2000 în Poligonul Babadag

2000 - Exercițiu amfibiu cu infanteria marină olandeză, în Poligonul Babadag

2002 - Exercițiul NATO COOPERATIVE PARTNER 2002 în Poligonul Babadag

2002 - Exercițiul NATO STRONG RESOLVE 2002 în Polonia

2005 - Exercițiul româno-american LYMAN TEACHER 2005 în Poligonul Babadag

2005 - Exercițiul româno-american ROMEX 2005 în Poligonul Babadag

2006 - Exercițiu naval multinațional COOPERATIVE MAKO 2006 în Portul Constanța

2009 - Exercițiu amfibiu româno-olandez, COOPERATIVE LION 09 în

Ședința de trageri cu A.G.-7 din timpul misiunii de foc desfășurată în poligonul Babadag.

zona litorală nord Constanța și zona fluvială Rasova, județul Călărași.

În perioadele martie-septembrie 2008, respectiv septembrie 2008-martie 2009, batalionul a participat succesiv, cu 2 companii de infanterie marină (RO FND XVI-XVII), la misiunea Forței Multinaționale de Menținere a Păcii KFOR din Teatrul de Operații Kosovo, în cadrul operației JOINT ENTERPRISE, acționând sub comandă italiană. În cadrul celor 2 mandate, pușcașii marini au executat misiuni în sprijinul păcii (PSO) pentru menținerea stabilității/securității și asigurarea libertății de mișcare: puncte de control trafic fixe/mobile, patrulare de cercetare, patrulare de prezență/securitate, posturi de observare, escorta convoaielor umanitare, paza și securitatea perimetrelor (obiectivelor) vitale.

Pentru nivelul profesional al misiunilor îndeplinite și conduita militară exemplară dovedită pe timpul acestor

misiuni, pușcașilor marini români li s-au conferit distincții și medalii onorifice, de către comandanții forțelor multinaționale, comandanții eșaloanelor superioare din Armata României precum și de Ministrul Apărării Naționale.

Pușcașii marini români au fost evidențiați, în mod constant, pentru maniera profesională în care și-au executat misiunile, atât de ceilalți militari ai forței multinaționale, cât și de populația locală din teatrul de operații Kosovo.

Exercițiul de debarcare a infanteriștilor marini în zona lagunară, de responsabilitate.

CENTRUL RADIOELECTRONIC ȘI OBSERVARE „CALLATIS”

ISTORIC

La data de 1 iunie 1972, prin ordinul șefului Marelui Stat Major, s-a înființat Centrul Radioelectronic și Observare, dislocat în garnizoana Constanța și subordonat Comandamentului Marinei Militare. Acesta s-a constituit prin fuziunea mai multor unități și subunități de transmisiuni, radiotehnice și de bruijaj.

Centrul Radioelectronic și Observare a funcționat, pentru început, în cazarma ocupată de Sectorul Transmisiuni aparținând Direcției Hidrografice Maritime din garnizoana Constanța. O soartă potrivnică și neajunsurile vremii au impus proaspetei structuri

militare o redislocare temporară în cazarma Școlii Superioare de Marină „Mircea cel Bătrân” timp de o lună, în toamna aceluiași an. Problema dislocării definitive s-a rezolvat abia în anul 1980, când a început construcția actualului sediu.

Ulterior, această schemă de organizare se va modifica treptat în funcție de misiunile primite și de nevoile acțiunilor de luptă ale marinei militare astfel:

- în 1973, conform noului stat de organizare, marea unitate dispunea de Stat Major, 2 companii cu specific radioelectronic și informare operativă precum și un Nod Radiotehnic și Observare;

- în 1974, compania cu specific radioelectronic s-a scindat în două companii de luptă electronică;

- începând cu 01.07.1982, conform Ordinului ministrului Apărării Naționale, organigrama marii unități cuprindea: Comanda unității, Statul Major, Batalionul de cercetare și bruijaj radio, Batalionul radiotehnic și observare și Postul informare de luptă;

- în 1986 a intrat în vigoare un nou stat de organizare la pace al Centrului Radioelectronic și Observare conform căruia, din Batalionul cercetare și bruijaj radio se înființează două subunități și anume: Batalionul cercetare radio și Batalionul de război electronic;

- în 1989 ia sfârșit procesul de reorganizare a marii unități, actuala structură fiind consfințită în martie 1990 odată cu primirea ștatului de organizare la pace.

La 01.06.1992, în conformitate cu noile standarde ale evoluției sistemului militar și ca urmare a creșterii ponderii

importantei misiunilor marii unități, Centrul Radioelectronic și Observare se transformă, prin Dispoziția Marelui Stat Major B3 / 01223 și cu aprobarea Ministrului Apărării Naționale, în Brigada Radioelectronică și Observare.

La 14.08.1995, în baza avizului Comisiei de Heraldică și Denumiri a Ministerului Apărării Naționale, se acordă denumirea onorifică „Callatis” Brigăzii Radioelectronică și Observare, iar prin Decretul Prezidențial 299 / 1995 acestea i se acordă Drapelul de Luptă, care a fost înmănat de către șeful Statului Major al Marinei Militare VAm. Gheorghe Anghelescu la data de 1 decembrie 1995.

La data de 1 octombrie 2001, conform Planului Cadru privind desfășurarea procesului de restructurare și modernizare a Armatei României, Brigada Radioelectronică și Observare a fost transformată în Centrul Radioelectronic și Observare (CREO), conform dispoziției Statului

Sediul Centrului Radioelectronic și Observare „Callatis” (CREO).

Major General nr. S.G. 3 / 2410 / 19.07.2001.

Pe fondul rezultatelor meritorii obținute în procesul de instrucție specifică și pentru rezultatele foarte bune obținute în executarea serviciului de luptă „Supravegherea electronică”, la data de 4 iulie 2002, prin Decretul Prezidențial nr. 608, Centrului Radio-electronic și Observare, i-a fost conferit Ordinul Național „Pentru Merit” în grad de Cavalier.

Având în vedere necesitatea modernizării și perfecționării mijloacelor și metodelor de lucru precum și necesitatea implementării standardelor euro-atlantice în activitatea de supraveghere a frontierei de stat a României, în baza Hotărârii de Guvern nr. 324/2007 privind aprobarea „Strategiei naționale de management integrat al frontierei de stat a României în perioada 2007-2010”, CREO este

implicat în realizarea Sistemului integrat pentru securitatea frontierei de stat, sistem care reprezintă principalul instrument de exercitare a managementului integrat al frontierei de stat a României.

Astfel, pentru a putea răspunde amenințărilor și riscurilor se impunea modernizarea CREO și a sistemului de comandă și control (C2), o nouă modelare a structurilor și forțelor existente precum și reorientarea capabilităților și a modului de utilizare a acestora.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Centrul Radioelectronic și Observare (CREO) este structura de sprijin din compunerea Forțelor Navale, de nivel tactic-operativ, subordonată direct Statului Major al Forțelor Navale, destinată pentru ducerea luptei în

spațiul electromagnetic și sprijinul informativ al Statului Major al Forțelor Navale, precum și a altor beneficiari.

CREO are ca misiune principală executarea serviciului de luptă – Supravegherea electronică. Cu forțele la dispoziție execută: acțiuni de război electronic (sprijin, atac); supraveghere radar și vizuală a litoralului românesc al Mării Negre; culegere, centralizare, prelucrare, verificare, analizare și evaluare a datelor și informațiilor; diseminare a informațiilor la beneficiari. Misiunile CREO sunt următoarele:

- supravegherea electronică a zonei de interes operativ-strategic, prin culegerea, prelucrarea, analiza și evaluarea datelor din spațiul electromagnetic și diseminarea informațiilor către beneficiari;
- supravegherea spațiului maritim din zona de responsabilitate;
- atacul electronic;
- crearea Imaginii Maritime Unice din Marea Neagră și punerea acesteia la dispoziția beneficiarilor;
- înștiințarea nemijlocită a Componentei Operaționale Navale (CON) privind situația maritimă din zona Mării Negre.

ORGANIZARE

CREO are în compunere: Comandamentul - structura care asigură exercitarea actului de comandă de către comandant, Centrul de Operații - structura de comandă-control, 2 secții senzori supraveghere electronică cu Posturi senzori supraveghere electronică dislocate pe litoralul Mării Negre ca forțe luptătoare și o companie logistică pentru sprijinul operațional.

Comandamentul este structura CREO destinată exercitării actului de comandă (prevădare, planificare,

organizare, coordonare, control și îndrumare).

Este structurat pe compartimente și poate acționa în totalitatea lui sau numai cu anumite structuri pentru îndeplinirea misiunii primite (deduse).

Centrul de Operații este elementul principal al dispozitivului de luptă al CREO, care asigură continuitatea actului de conducere operativă, în orice condiții, la pace, criză și război.

Centrul de Operații este structura specializată, destinată pentru conducerea forțelor și mijloacelor aflate în dispozitivul de luptă al CREO, centralizarea și integrarea datelor supravegherii radar și electronice, realizarea imaginii maritime unice recunoscute și punerea acestora la dispoziția beneficiarilor.

Centrul de Operații al CREO îndeplinește și funcțiunile de integrare și fuzionare a senzorilor sistemului SCOMAR, realizând toate atribuțiile de comandă-control ale SCOMAR.

Secțiile senzori supraveghere electronică - Forțele luptătoare

Secția Senzori și Supraveghere Electronică este structura specializată din compunerea CREO, de nivel batalion, cu forțele și mijloacele desfășurate în dispozitivul de luptă, destinată ducerii acțiunilor de luptă în spectrul electromagnetic.

Sectorul Senzori și Supraveghere Electronică este structura din componerea secției, de nivel companie, cu forțele și mijloacele desfășurate în dispozitivul de luptă, destinată ducerii acțiunilor de luptă în spectrul electromagnetic.

Postul Senzori și Supraveghere Electronică este structura de bază din componerea sectoarelor, de nivel pluton, având în dotare, în funcție de locul de dispunere, senzori de supraveghere electronică (sisteme de cercetare-interceptare, COMINT US, COMINTVHF/UHF, ELINT etc.), senzori radar, AIS, sisteme de atac electronic comunicații și non-comunicații etc., desfășurate în dispozitivul de luptă și în funcțiune permanent sau la ordin, destinată executării serviciului de luptă – Supravegherea electronică.

OPERAȚII ȘI EXERCIȚII

CREO a participat cu personal specializat în cadrul unor programe de cooperare militară multinaționale dintre

care amintim câteva mai importante: BLACKSEAFOR2002, COOPERATIVE PARTNER 2003, BLACKSEAFOR 2004, BLACKSEA PARTNERSHIP 2004, BLACKSEAFOR 2005, BLACKSEAFOR 2006, BLACKSEA PARTNERSHIP 2006, MAKO 2006, NEWFIP 06, BLACKSEAFOR 2007, BLACKSEAFOR 2008, NEWFIP 08, BLACKSEAFOR 2009, NEWFIP 09.

De asemenea CREO și-a îndeplinit obiectivele de instrucție prin executarea cu succes a misiunilor specifice ordonate în cadrul exercițiilor organizate la nivelul Statului Major al Forțelor Navale și la nivel național: DOBROGEA 2001, BICAZ 2002, LITORAL 03, BICAZ 2004, CETATEA 2005, TRIDENTUL 05, EUXIN 05, PONTICA 06, EUXIN 06, LITORAL 06, CETATEA 2006, LITORAL 07, EUXIN 07, BICAZ 07, GETICA 08, LITORAL 08, VECTORUL 09, LITORAL 09, LITORAL 10.

ISTORIC

La 23 februarie 1926, prin Decizia Ministerială nr. 126, emisă în baza prevederilor Legii de organizare a Marinei din 1898 și ale art. 1 din Regulamentul de funcționare a Marinei Militare din 1912, a fost înființat Serviciul Hidrografic Maritim, cu sediul în clădirea Școlii Navale din Constanța (în prezent clădirea adăpostind Muzeul Marinei Române).

În perioada 1926-1940, Serviciul Hidrografic Maritim a executat numeroase acțiuni specifice dintre care mai importante au fost:

- executarea de măsurători hidrografice la gurile Dunării și măsurarea debitului gurii Chilia;
- determinarea direcției și valorii curenților marimi și a configurației coloanelor litorale formate din bancuri submarine;

- executarea de prospecțiuni pentru extinderea portului Constanța și construirea unui canal navigabil între Cernavodă și lacul Tașaul;

- editarea hărților de navigație la scara 1:50.000 în zona de litoral românesc.

Între anii 1940-1945, Serviciul Hidrografic Maritim a asigurat din punct de vedere hidrografic și hidrometeorologic acțiunile de luptă ale Marinei Militare, plătind tributul său mării, prin pierderea unui număr de 14 militari hidrografi pe timpul executării unei misiuni împreună cu remorcherul *Smârdan* și echipajul acestuia.

La 11 noiembrie 1955, prin Hotărârea Consiliului de Miniștri al R.P.R. nr. 2444, Serviciul Hidrografic Maritim a fost reorganizat în Direcția Hidrografică Maritimă (DHM).

Între 1945 – 1990 Direcția Hidrografică Maritimă a desfășurat unele acțiuni importante:

- a participat la reamenajarea pentru navigație a căilor fluviale și a litoralului;

- au fost editate peste 20 de hărți noi de navigație, la diferite scări, pentru zona de vest a Mării Negre;

- a executat acțiuni de o mare diversitate în folosul navelor românești militare și civile, pentru asigurarea de navigație în zona de responsabilitate a României, dintre care mai importante au fost:

- instalarea bazei de viteze de la Tuzla(1957) și a semnalelor neluminoase de la Chituc și Zaton (1958);

- electrificarea farurilor Tuzla (1957) și Midia (1958);

- construirea și punerea în funcțiune a farului Constanța (1960);

- construirea și punerea în funcțiune a farului nou de la Sf. Gheorghe (1968);

- derularea a două campanii de explorări hidrografice complexe între anii 1957-1970 și 1973-1982;

- mutarea și instalarea farului de la Gura Portiței (1977);

- dotarea Marinei Militare cu sistemul de radionavigație BRAS-GALS (1979);

- editarea „Cărtii Pilot a Mării Negre” și a avizelor pentru navigatori;

- editarea noului set de hărți de navigație naționale și a „Atlasului de semne convenționale”.

- a devenit reprezentanta guvernului României, în calitate de stat Membru al Asociației Internaționale de Semnalizări Maritime (IALA/AISM).

Din anul 1971 și până în prezent, DHM - instituție cu profil unic în țară, principalul expert al României în problemele privind geografia maritimă și delimitările maritime - participă cu specialiști în Comisia Națională Interministerială de negociere privind delimitarea zonei economice exclusive și a platoului continental al Mării Negre.

După anul 1990, instituția a fost reorganizată, s-a mutat în sediul actual și a realizat, printre altele:

- editarea a 40 de hărți de navigație naționale;

- editarea „Cărtii farurilor, semnalelor de ceață și radiofarurilor din Marea Neagră și Marea Marmara”;

- editarea „Tablelor Nautice”;

- preluarea farului Sulina (1996).

Din 1994, în compunerea DHM a intrat și o secție pentru repararea și întreținerea tehnică a aparaturii de navigație de la bordul navelor.

În anul 2002, Guvernul României a adresat Guvernului Principatului de Monaco cererea de aderare la Convenția Organizației Hidrografice Internaționale (OHI), iar din anul 2005 au fost îndeplinite condițiile pentru ca România să devină Stat Membru OHI.

În perioada 2002 – 2003 a fost realizat Sistemul Meteorologic Integrat Național al Forțelor Navale (SIMIN – FN), constituit, în principal, din consola de prognoză de la sediul DHM, 11 terminale de briefing meteo instalate la marile unități, conectate la consola de prognoză și rețeaua de comunicații.

În 2002, DHM a realizat prima Hartă Electronică de Navigație (ENC) din România.

În anul 2004 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 941, Legea nr. 395 privind activitatea hidrografică maritimă, lege ce stabilește și reglementează activitatea Direcției Hidrografice Maritime și care acordă instituției noastre statutul de autoritate națională în domeniul acestei activități.

Din ianuarie 2007, DHM a devenit reprezentanta guvernului României, în calitate de Stat Membru al Organizației Hidrografice Internaționale (OHI).

În perioada 2007 – 2009 a fost realizată și dezvoltată Rețeaua de Supraveghere Meteorologică Maritimă a Forțelor Navale (RSMM – FN), constituită din 7 stații meteorologice automate costiere și 4 stații meteorologice automate navale (instalate pe fregatele *Regele Ferdinand*, *Regina Maria*, N.S. *Mircea* și NMH *Cpt. Cdr Al. Cătuneanu*).

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Direcția Hidrografică Maritimă din cadrul Forțelor Navale Române are statut de autoritate națională în domeniul hidrografiei maritime, executând următoarele misiuni specifice:

- asigurarea hidrografică, de navigație, topo-geodezică și hidro-meteorologică a navelor comerciale și a Forțelor Navale;

- menținerea și amplificarea legăturilor cu organizațiile și organismele internaționale de profil, asigurarea compatibilității cu acestea și cu instituțiile din statele aparținând NATO;

- editarea hărților marine și a documentelor nautice;

- aprovizionarea Forțelor Navale cu hărți și materiale topografice;

- comercializarea hărților și documentelor nautice oficiale pentru utilizarea la bordul navelor comerciale românești și străine;

- elaborarea de prognoze meteorologice și studii oceanografice și climatologice;

- realizarea și menținerea în stare de funcțiune permanentă a sistemului de semnalizare maritimă de pe litoral;

- explorarea litoralului și a zonelor adiacente în vederea actualizării hărților marine și a documentelor nautice;

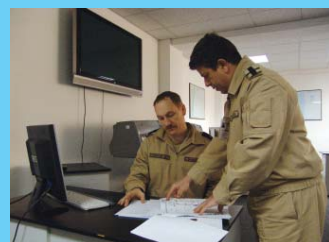
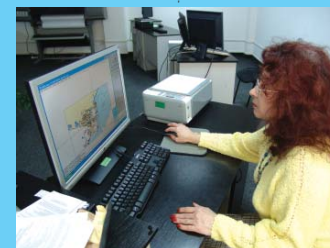
- mentenanța aparaturii de navigație la nave și a mijloacelor de semnalizare maritimă de pe litoral.

COOPERAREA NAȚIONALĂ ȘI INTERNAȚIONALĂ

Statutul de autoritate națională în domeniul hidrografiei impune cooperarea strânsă cu alte instituții al căror domeniu de activitate este legat de viața pe mare și utilizarea judicioasă a resurselor pe care aceasta le oferă.

La nivel național, Direcția Hidrografică Maritimă are încheiate protocoale de colaborare cu Autoritatea Navală Română (ANR), Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare Marină (INCDM) „Grigore Antipa” și Institutul Național de Cercetare pentru Geologie Marină (GeoEcoMar).

Biourul de hărți electronice.

De asemenea, instituția este în curs de negociere a unor acorduri de colaborare cu Compania Națională „Administrația Porturilor Maritime” (APM) S.A., Agenția Națională de Meteorologie, Compania Națională „Apele Române” și Administrația Fluvială a Dunării de Jos (AFDJ) – Galați.

Direcția Hidrografică Maritimă are relații permanente de colaborare cu 15 instituții hidrografice din diferite state ale lumii și are semnate protocoale de cooperare cu serviciile hidrografice din S.U.A., Marea Britanie, Grecia, Germania, Italia și Spania, fiind în fază de semnare a protocolului de colaborare în domeniul hidrografiei cu Turcia și în curs de negociere a unor astfel de protocoale cu instituțiile similare din Federația Rusă, Ucraina, Franța, Portugalia, Bulgaria și Georgia.

De asemenea, în calitate de autoritate națională în domeniile

hidrografiei, cartografiei și semnalizării maritime, DHM este reprezentanta guvernului român la toate reuniunile și grupurile de lucru din cadrul IALA/ AISM și OHI, organizații internaționale non – guvernamentale de profil, unde România este stat membru cu drepturi și obligații depline.

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ

Direcția Hidrografică Maritimă conduce și execută proiecte de cercetare științifică în colaborare cu Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare Marină (INCDM) „Grigore Antipa”, instituțiile de învățământ superior etc., în domenii de expertiză precum: hidrografia, meteorologia marină, climatologia, oceanografia.

Direcția Hidrografică Maritimă se subordonează nemijlocit Statului Major al Forțelor Navale și este organizată în secții, laboratoare, sectoare și compartimente.

Farul Verde de la intrarea în Portul Mangalia.

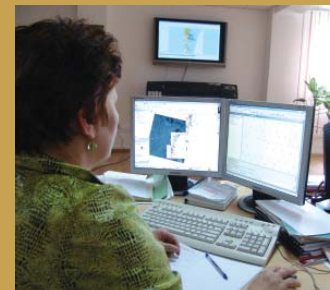

SECȚIA HIDROGRAFIE ȘI OCEANOGRAFIE

Este responsabilă pentru:

- coordonarea și executarea ridicărilor hidrografice și topo-geodezice din zona de litoral;
- măsurarea, colectarea, stocarea, procesarea și furnizarea către SMFN a informațiilor oceanografice și meteorologice;

Pentru îndeplinirea misiunilor hidrografice, DHM are în dotare nava maritimă hidrografică *Cpt.cdor Al. Cătuneanu* și șalupa hidrografică, echipate cu sisteme de poziționare și sonde hidrografice monofascicul și multifascicul.

Biroul de hărți electronice.

SECȚIA CARTOGRAFIE MARINĂ

Este responsabilă pentru:

- elaborarea și editarea hărților nautice pe hârtie, în conformitate cu cerințele standardelor OHI și NATO, în funcție de destinația comercială și/sau militară a acestora;
- elaborarea și producerea hărților electronice de navigație tip ENC S-57, Ed.3.1;
- întocmirea documentelor nautice: Avize pentru navigatori, Cartea faurilor, luminilor și semnalelor de ceață, Cartea pilot a Mării Negre, Catalogul hărților și publicațiilor nautice, Catalogul de simboluri și abrevieri, Table nautice;

Biroul de hărți clasice.

- transmiterea avertismentelor radio costiere prin NAVAREA III și a avertismentelor radio locale care se referă la siguranța navigației și condițiile meteorologice speciale, prin sistemul NAVTEX local și prin stația radio de coastă.

În prezent, tehnologia modernă din dotarea secției, specifică cartografiei electronice, oferă posibilitatea de a răspunde exigențelor sporite din domeniul navigației, cât și provocării de schimbare radicală a fizionomiei cartografiei maritime în ansam-

blu, prin elaborarea hărții electronice de navigație (ENC).

Softurile utilizate, de o mare precizie și cu posibilități extinse de detaliere cartografică, cuprind o serie de module specializate pentru editarea hărților de navigație clasice și electronice, respectându-se în totalitate cerințele de standardizare impuse de OHI.

SECȚIA SEMNALIZARE MARITIMĂ ȘI SIGURANȚA NAVIGAȚIEI

Farul de la Capul Tuzla, vechi de 110 ani, surprins dintr-un elicopter Puma Naval IAR 330.

Este responsabilă pentru:

- semnalizarea maritimă la litoralul românesc;
- efectuarea etalonării și compensării radiogoniometrelor, lochurilor hidrodinamice și electromagnetice, sondelor ultrason, girocompasurilor și compasurilor magnetice, precum și a aparaturii hidro-meteo, a binocurilor, alidadelor și cronometrelor de navigație;
- asigurarea mentenanței mijloacelor de semnalizare maritimă de pe litoral.

Asigurarea de navigație la litoralul românesc se execută cu: 7 faruri de aterizare dispuse la Mangalia, Tuzla, Constanța, Midia, Gura Portiței, Sf. Gheorghe și Sulina; 1 radiofar la Constanța, 3 faruri de intrare la Mangalia, Constanța și Midia; 3 grupuri de lumini de intrare

Ion Niță „paznic de far” la Mangalia.

la Mangalia, Constanța și Midia; 4 semnale de ceață în Mangalia, Tuzla, Constanța și Sulina.

SECȚIA METEOROLOGIE MARINĂ

Este responsabilă pentru:

a) elaborarea și transmiterea către structurile subordonate SMFN a prognozelor și avertismentelor meteorologice, precum și a datelor și informațiilor meteo, cu estimări ale propagării de radiolocație și hidrolocație;

b) executarea serviciului permanent de monitorizare și prognoză în cadrul sistemului SIMIN.

Situațiile sinoptice la principalele stații meteo de pe litoralul românesc și de la Dunăre se transmit de 5 ori în 24 de ore; prognozele meteo se elaborează atât pentru zona maritimă, cât și pentru cea fluvială și cuprind un

Secția de meteorologie marină.

interval de la 12 ore la o săptămână. Aceste informații și produse se transmit atât prin radio, cât și prin rețeaua hidrometeorologică a SMFN, în cadrul Sistemului Meteorologic Integrat Național (SIMIN).

NAVA MARITIMĂ HIDROGRAFICĂ „CĂPITAN COMANDOR ALEXANDRU CĂTUNEANU”

Caracteristici principale:

Deplasament maxim: 2665 tone; Dimensiuni (lungime, lățime, pescaj): 64.715 x 14,65 x 5,65 m; Propulsie: 2 motoare principale; Viteză maximă: 11 noduri.

Nava maritimă hidrografică Căpitan-comandor Alexandru Cătuneanu.

TIPOGRAFIA FORȚELOR NAVALE

Domeniul de responsabilitate al tipografiei este executarea de lucrări de carte și tipizate destinate Statului Major al Forțelor Navale și unităților militare subordonate. Tipografia, ca unitate productivă, execută lucrări la tipar înalt și offset, lucrări de legătorie, și lucrări de multiplicare, a manualelor, instrucțiunilor și dispozițiilor emise în Forțele Navale.

BAZA LOGISTICĂ NAVALĂ

ISTORIC

Prin Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare al Țării nr. 27 din 25.04.2002, se înființează, la data de 1 august 2002, Baza 1 Maritimă, marea unitate de asigurare logistică a Forțelor Navale din zona litoralului.

Începând cu data de 01 mai 2005, în baza Ordinului ministrului Apărării Naționale nr. M.S. – 179 din 14.12.2004, prin luarea în subordine a secțiilor logistice de la fluviu, Baza 1 Maritimă se transformă în Baza Navală, actuala Bază Logistică Navală.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Baza Logistică Navală este pilonul logistic al Forțelor Navale care execută misiuni de sprijin logistic pentru toate structurile din zona de responsabilitate. La ordin, poate asigura logistic și structuri militare aparținând altor categorii de forțe. Pentru îndeplinirea misiunilor specifice, cooperează cu toate structurile militare din zonă, cu diverși agenți economici și cu organe ale administrației publice locale. În prezent, Baza Logistică Navală se

Parcul auto al Batalionului de Sprijin al Forțelor Navale.

compune dintr-un comandament, un centru de mentenanță, patru secții logistice, trei depozite, un divizion de nave speciale și un centru de transmisiuni.

Misiunile acestei structuri sunt:

- planificarea, organizarea și executarea dinamică și eficientă a sprijinului logistic pentru unitățile și marile unități din subordinea Statului Major al Forțelor Navale, dislocate la mare, fluviu și pe teritoriul Dobrogei;
- asigurarea materialelor, produselor și serviciilor pentru derularea programelor de instrucție și pregătire pentru luptă, precum și pentru crearea, în limita fondurilor alocate, a rezervelor de materiale, conform prevederilor legale;
- încheierea contractelor de achiziții de bunuri și servicii;
- asigurarea mentenanței tehnicii de luptă a instalațiilor din dotarea navelor aparținând Comandamentului Flotei și navelor proprii;
- executarea, în siguranță și în timp scurt, a acțiunilor de salvare - avarii, a aprovizionării cu tehnică și materiale,

a remorcajului în porturi, pe mare și la fluviu, în condiții hidrometeorologice grele și normale, ziua și noaptea;

- participarea la misiuni umanitare sub egida organismelor internaționale și asigurarea sprijinului logistic, la ordin, a unor nave din Forțele Navale participante la activități de cooperare navală din Marea Neagră;

- executarea oportună și calitativă a reparațiilor și lucrărilor de instalare și punere în funcțiune a tehnicii de luptă de la bordul navelor și din unitățile de uscat; asigurarea condițiilor de hrănire, echipare și cazare a efectivelor; executarea mobilizării, ritmic, în siguranță și la termenele stabilite pentru structurile din asigurare și cele proprii;

- asigurarea de spații și condiții de cazare pentru personalul Forțelor Navale prin cămine de garnizoană, executarea de lucrări de reparații curente, în antrepriză sau în regie proprie, la cazărmlile din administrarea Forțelor Navale, participarea, alături de alte structuri specializate, la limitarea efectelor unor dezastre produse pe teritoriul Dobrogei.

SECȚIA LOGISTICĂ CONSTANȚA CU DEPOZITUL 340 MIXT

ISTORIC

În anul 1983, la 1 aprilie, prin comasarea mai multor unități și subunități din garnizoanele Mangalia și Constanța, a luat ființă Baza 330 Reparații și Aprovizionare, unitate logistică care avea ca atribuții asigurarea logistică a unităților din componența Diviziei 42 Maritime.

Structura inițială era următoarea: comanda-ment; divizionul Nave Auxiliare; secția de reparat nave și tehnică de luptă; secția de reparat, verificat și pregătit torpile; secția de reparat, verificat și pregătit rachete; secția plan-aprovizionare; compania pază; compania pază și aprovizionare.

La acea dată, misiunile erau complexe, ținând cont de organizare și de unitățile arondate spre asigurare. Principalele misiuni ale Bazei 330 Reparații și Aprovizionare erau: asigurarea cu bunuri materiale de toate categoriile a unităților arondate; transportul bunurilor materiale, tere-

stru și maritim; pregătirea rachetelor, torpilelor și minelor; mentenanța tehnicii de luptă și a navelor din asigurare; executarea misiunilor de salvare-avarii; demagnetizarea navelor; remorcajul în porturi și pe mare; întreținerea instalațiilor și amenajărilor portuare, precum și a cazărnilor proprii.

La data de 1 martie 1996, a intrat în vigoare un nou stat de organizare, iar noua denumire a unității a devenit Baza 330 Logistică. Principala modificare structurală a fost scoaterea din compunerea de pace a secției de verificat și pregătit rachete.

Începând cu data de 1 septembrie 2002, Baza 330 Logistică a fost restructurată și a devenit Secția 330 Logistică. Începând cu această dată, a început redisolocarea unității din garnizoana Mangalia în garnizoana Constanța - Palazu Mare, în locația actuală.

DOMENII DE COMPETENȚĂ – RESPONSABILITĂȚI

Misiunile și activitățile specifice Secției 330 Logistice sunt: aprovizionarea cu toate categoriile de bunuri materiale, armament și muniție necesare unităților din asigurarea logistică; executarea transportului de materiale și personal cu forțele și mijloacele proprii; asigurarea mentenanței la tehnica proprie cu mijloacele și forțele disponibile; asigurarea cu apă, energie electrică, energie termică a Portului militar Constanța; asigurarea securității obiectivelor cu plutoanele de poliție militară pentru: cazarma 362 Constanța, comandamentul Flotei, Portul militar Constanța; acordarea asistenței medicale pentru personalul propriu și a sprijinului logistic specific pentru unitățile asigurate logistic; întreținerea cazărnilor din administrare.

SECȚIA LOGISTICĂ MANGALIA CU DEPOZITUL 305 MIXT

ISTORIC

La data de 1 aprilie 1983, prin ordinul ministrului Apărării Naționale nr.003500 din 08.12.1982, s-a înființat „Baza 335 - Reparații și Aprovizionare Mangalia” a Brigăzii 29 Vedete a Marinei Militare. În anul 2002, conform Ordinului Ministrului Apărării Naționale

nr. MS-45/2002 privind desființarea, transformarea, reorganizarea, resubordonarea sau înființarea unor mari unități și formațiuni din componerea la Pace a Armatei României, Baza 335 - Reparații și Aprovizionare se transformă în Secția 335 Logistică – Mangalia, subordonată comandamentului Bazei 1 Maritime. La data de 1 mai 2005,

Pregătirea rachetei P-21 pentru lansare.

prin transformarea comandamentului Bazei 1 Maritime, Secția 335 Logistică – Mangalia intră în componerea comandamentului Bazei Navale.

DOMENII DE COMPETENȚĂ- RESPONSABILITĂȚI

Secția 335 Logistică - Mangalia se află în relații de subordonare cu Comandamentul Bazei Navale și în relații de cooperare, pe același nivel, cu structuri din componerea Bazei Navale din garnizoanele de marină precum și cu alte structuri din componerea altor eşaloane subordonate Statului Major al Forțelor Navale.

Misiunile principale ale Secției 335 Logistică sunt:

- susținerea logistică a acțiunilor executate de către Forțele Navale;
- planificarea și executarea acțiunilor de sprijin logistic pentru îndeplinirea misiunilor de către unitățile din asigurare;
- executarea sprijinului logistic, al forțelor puse la dispoziția Alianței sau

participante la misiuni internaționale;

- executarea mobilizării;
- aprovizionarea cu toate categoriile de bunuri materiale, armament și muniție;
- transportul de materiale și personal;
- acordarea asistenței medicale;
- asigurarea resursei financiare necesare desfășurării activităților de către forțele proprii și cele din asigurare;
- i) executarea transporturilor pentru limitarea și înlăturarea efectelor dezastrelor.

ORGANIZARE

Secția 335 Logistică are următoarele structuri în subordine: comanda-ment, Centrul de Colectare, Atelierul de Exploatare și Întreținere Portuare, Pluton Poliție Militară, Subunități Logistice, Formație de deservire și întreținere cazărmi, Căminul militar de garnizoană – C.5

Pregătirea rachetei P-21 în vederea lansării de la bordul navei purtătoare de rachete Pescăruș (189).

SECȚIA LOGISTICĂ TULCEA CU DEPOZITUL 342 MIXT ȘI SECTORUL 278 MIXT SLAVA CERCHEZĂ

Navele Secției 325 Logistice Tulcea. Cazarma plutitoare Târnava, bacul fluvial 457 și remorcherul fluvial 328.

ISTORIC

În baza Ordinului Marelui Stat Major cu nr. C.L. 0064 din 28.03.1962, începând cu data de 01.04.1962, se înființează Baza de Litoral 325, cu locul de dislocare permanentă în garnizoana Tulcea. La 1 iulie 1964, unitatea își schimbă denumirea în Batalionul 325 Deservire Nave. În

1980 unitatea se restructurează și își schimbă, din nou, denumirea în Batalionul 325 Aprovizionare. În 1984, s-a înființat Atelierul de reparații nave, dotat cu un doc plutitor cu posibilități de efectuare a reparațiilor navelor, precum și reparații la corpul acestora. În baza ordinului ministrului Apărării Naționale nr. MS 45/23.04.2002 și a dispoziției Statului Major General nr. B5/2530/27.05.2002 anexa nr. 1/SE 1860, începând cu data de 31.07.2002 încetează aplicarea statului de organizare al Bazei 325 Logistice, urmând ca, la 1 august 2002, să intre în vigoare statul de organizare al Secției 325 Logistice Tulcea, aflată în subordinea Bazei 2 Navale Tulcea. La 1 aprilie 2005, Secția 325 Logistică Tulcea se resubordonează Bazei Navale Constanța.

DOMENII DE COMPETENȚĂ- RESPONSABILITĂȚI

Secția 325 Logistică are următoarele structuri în subordine: subunități logistice (pluton deservire, asigurare medicală, formațiune întreținere și exploatare portuară); pluton poliție militară; Grupul de Nave Logistice; Atelier Plutitor de Reparații Navale și Tehnică de Luptă; Centrul de colectare.

Secția 325 Logistică asigură pe timp de pace, în situații de criză și la război, sprijinul logistic al unităților Forțelor Navale care desfășoară acțiuni în zona garnizoanei Tulcea și a Deltei Dunării.

Principalele misiuni ale unității sunt:

- aprovizionare, reparații și andocări, remoraj, salvare – avarii, asigurare medicală și asistență religioasă a structurilor din sarcină;
- asigurarea generării și operaționalizării structurilor din Forțele Navale care se vor înființa în timp de

război în garnizoana Tulcea, destinate pentru executarea acțiunilor militare pe fluviu și în Delta Dunării;

- sprijinirea autorităților centrale și locale pentru intervenția în situații de urgență prin acțiuni umanitare, acțiuni de căutare-salvare pe fluviu în zona de responsabilitate sau intervenția cu trupe și tehnică în situații de urgență.

Comandamentul Secției 325 Logistică asigură conducerea operațională și administrativă a forțelor și mijloacelor din subordine pentru executarea misiunilor specifice, planifică, organizează și conduce procesul de instrucție, execută evaluarea internă a forțelor din subordine.

În perioada 1990 – 2009, Secția 325 Logistică a executat întreaga gamă de misiuni menționate mai sus, evidențiindu-se în mod deosebit prin acțiuni de sprijin a autorităților centrale și locale pentru intervenția în situații de urgență.

Navele din componența Grupului Nave Sprijin.

NAVA FLUVIALĂ DE COMANDAMENT „SIRET”

Caracteristici tehnico-tactice: lungimea maximă 63,5 m, lăţimea maximă 11,3 m, înălţimea de construcţie 3,2 m, pescajul mediu maxim 1,86 m, deplasamentul standard 448,80 t, viteză maximă 30,5 Km/h, propulsie: motoare principale (nr. x tip): 2 x MB-820-DB, plin motorină 21,736 t.

Misiuni: Realizarea punctului de comandă ambarcat înaintat pentru conducerea acţiunilor militare în zona de responsabilitate şi realizarea activităţilor de protocol pe apele interioare.

NAVA DE COMANDAMENT „FORTUNA”

Caracteristici tehnico-tactice: lungimea maximă 33,0 m, lăţimea maximă 6,8 m, înălţimea de construcţie 2,7 m, pescajul 1,05 m, viteză max. 17 Km/h, propulsie: motoare principale (nr. x tip): 2 x 3 D12 x 300 CP, raza de acţiune 1300 Km.

Misiuni: Realizarea punctului de comandă ambarcat înaintat pentru conducerea acţiunilor militare în zona de responsabilitate şi realizarea activităţilor de protocol pe apele interioare.

CEAM FLUVIAL PROPULSAT

Caracteristici tehnico-tactice: lungimea maximă 47,0 m, lăţimea maximă 8,6 m, înălţimea de construcţie 2,0 m, pescajul 1,4 m, viteză max. 17 Km/h, propulsie: motoare principale (nr. x tip): 2 x 3 D-6 x150 CP.

Misiuni: Transportul armamentului greu, blindate, tehnică auto şi alte materiale.

REMORCHER FLUVIAL

Caracteristici tehnico-tactice: lungimea maximă 32,4 m, lăţimea maximă 5,8 m, înălţimea de construcţie 2,7 m, pescajul mediu 1,64 m, deplasamentul maxim 169,00 t, viteză 19,35 Km/h, propulsie: motoare principale (nr. x tip): 1 x BW-400, raza de acţiune 2500 Km, autonomie 10 zile.

Misiuni: remorcaj şi misiuni de salvare - avarii în folosul unităţilor şi subunităţilor din organica Forţelor Navale, dislocate în garnizoana Tulcea.

Nava fluvială de comandament Siretul.
Ceam fluvial 417.

Nava de comandament Fortuna.
Şaluşa fluvială de remorcare şi salvare 591.

CERCUL MILITAR TULCEA

ISTORIC

Înfiinţat la data de 17 februarie 1968, Centrul Militar Judeţean Tulcea avea rolul principal de a rezolva nevoile culturale de recreere şi destindere a personalului militar din garnizoana Tulcea. Existenţa acestui obiectiv militar cultural este mai veche, astfel, cunoscutul scriitor marinar Jean Bart consemna în revista Marea Noastră nr. 4/1939 pag. 81 într-un bilanţ pe anul 1938 al Ligii Navale Tulcea, că preşedintele filialei, colonelul Raţă Vasile, comandantul Regimentului 33 Dorobanţi, a organizat pe 26 februarie 1938, pentru membrii Ligii Navale, un bal în saloanele Cercului Militar.

În acea perioadă Cercul Militar era situat pe strada Libertăţii. În prezent, clădirea este demolată, iar în locul acesteia a fost construită Fabrica de confecţii (anii 1972-1973). Garnizoanei i s-a distribuit din fondul local de locuinţe un nou sediu pentru Cercul

Militar situat pe strada Progresului la nr. 31 – 33 unde funcţionează şi în prezent.

Principalele acţiuni care se derulau includeau: şedinţe, diverse expuneri, spectacole, expoziţii de artă plastică, proiecţii de filme, jocuri de club, aniversări, baluri etc. Între anii 1980 –1989, Casa Armatei desfăşura activităţi specifice în diferite localităţi ale judeţului unde lucrau militarii în termen la: munci agricole, lucrări industriale, irigaţii etc. Casa Armatei a participat în aceşti ani la diverse concursuri organizate la nivel de armată şi naţional pe teme diferite de artă şi cultură, participanţii fiind adeseori premiaţi.

După anul 1989, în garnizoana Tulcea s-au înfiinţat: Organizaţia Judeţeană a Uniunii Naţionale a Cadrelor Militare în Rezervă şi în Retrageră; Filiala Tulcea a Ligii Navale; Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Militari.

În baza Ordinului General nr. 42/03.12.1991, a Legii nr. 44/12.04.2001 și a Ordinului M.Ap.N. nr. 44 din 12.04.2001 aceste organizații au primit aprobarea de a funcționa la Cercul Militar.

ACTIVITĂȚI

Referindu-ne la activitatea Cercului Militar după anul 1989, apreciem că aceasta a fost axată pe mai multe direcții și anume: ca instituție culturală a armatei pe plan local, menită a contribui prin programele și acțiunile sale la lărgirea orizontului de cultură generală și de specialitate a militarilor, la înțelegerea fenomenelor și a proceselor actuale militare și sociale care au loc pe plan național și mondial, la cunoașterea tradițiilor militare și de luptă ale înaintașilor, a principalelor momente și evenimente din istoria poporului nostru, dezvoltarea sentimentului național și a conștiinței naționale, a camaraderiei militarilor români și cei aparținând altor state partener precum și diverse alte acțiuni de destindere, recreere, turism etc., rămânând echidistantă față de orice partid sau doctrină politică.

Acțiunile Cercului Militar s-au desfășurat atât la sediu, cât și în unitățile militare, șeful Cercului Militar fiind solicitat periodic și de către unitățile aparținând M.A.I. (pompieri și

jandarmi) pentru a desfășura diverse teme atât în cadrul programului de pregătire a cadrelor, cât și a militarilor profesioniști.

Printre activitățile Cercului Militar se numără:

- cunoașterea și evocarea tradițiilor de luptă ale înaintașilor unde s-au organizat: simpozioane, expuneri, mese rotunde, evocări istorice, întâlniri cu veteranii de război, etc.;

- literatură-carte unde s-au desfășurat: expoziții de carte, lansări carte, seară de muzică și poezie, expoziții de fotografie și foto-documentare, vizite la muzee;

- omagierea evenimentelor aniversare care au cuprins: organizarea de acțiuni festive și comemorative pentru a sărbători: Ziua Independenței de Stat și Ziua Europei, Ziua Eroilor, Ziua Tricolorului, Ziua Imnului Național, Ziua Marinei, Ziua Armatei, Ziua Revenirii Dobrogei la Patria – Mamă, Ziua Națională, Sfintele Paști, Crăciunul și alte sărbători creștine;

- acțiuni formativ-educative unde s-au desfășurat activități de inițiere a copiilor în creații literare, teatru începători;

- acțiuni recreativ-distractive ce au cuprins: jocuri de club, spectacole organizate în cooperare cu Școala Populară de Artă sau prezentate de formații de profesioniști (de Ziua Marinei), alte festivități ocazionate de înaintări în grad, leșiri la pensie, zile onomastice, nunți, botez etc;

- acțiuni de educație moral – creștină prin personalul de specialitate, calificat, prin baza materială bogată și adecvată oferită de Capela Militară.

Cercul Militar Tulcea a fost și va rămâne o instituție culturală de importanță deosebită pentru toate categoriile de militari, pensionari militari și membrii de familie ai acestora.

Instantaneu din interiorul Cercului Militar Tulcea.

SECȚIA LOGISTICĂ BRĂILA CU SECTORUL 319 MIXT GALAȚI

ISTORIC

La data de 30.06.1980, în baza dispoziției Marelui Stat Major și aprobării ministrului Apărării Naționale, s-a înființat Batalionul 329 Aprovizionare,

Reparații la navele Divizionului 88 Vedete Fluviale în atelierul plutitor al Secției 329 Logistice Braila.

cu dislocarea în garnizoana Brăila. La data de 30.05.1995, Batalionul 329 Aprovizionare se transformă în Baza 329 Logistică. La data de 01.08.2002, Baza 329 Logistică devine Secția 329 Logistică, cu dislocarea în garnizoana Brăila. În perioada 01.03 – 31.03.2005, Secția 329 Logistică se reorganizează și intră în subordinea Comandamentului Bazei Navale.

Începând cu data de 1 octombrie 2007, în baza raportului șefului Statului Major al Forțelor Navale, șeful Statului Major General a aprobat trecerea Sectorului 319 Mixt Galați din subordinea Comandamentului Logistic Întrunit, în subordinea Bazei Navale, ca anexă a Secției 329 Logistice.

DOMENII DE COMPETENȚĂ- RESPONSABILITĂȚI

Secției 329 Logistice, în calitate de unitate de asigurare logistică a forțelor din cadrul Serviciului Fluvial

al Comandamentului Flotei, i-au fost stabilite următoarele misiuni: menținerea unui înalt grad de pregătire în vederea trecerii de la starea de pace la starea de război, prin ridicarea capacității operaționale și punerea în aplicare a documentelor de mobilizare; aprovizionarea ritmică, oportună și în volum complet a structurilor din asigurare sau a altor forțe (conform ordinelor de acțiune) pentru completarea stocurilor cu muniție, armament, tehnică, echipament, alimente, C.L. și alte materiale și servicii, în locurile de staționare permanentă sau în punctele de aprovizionare stabilite, în raioanele acțiunilor de luptă; menținerea în permanență a unui grad ridicat de operativitate a tehnicii din înzestrare; executarea, în siguranță și fără produceri de avarii la tehnică, a transporturilor pe fluviu și uscat, a tehnicii și materialelor; paza și apărarea apropiată a transporturilor de bunuri materiale, armament și muniție, precum și a obiectivelor încredințate; asigurarea, la ordin, a acțiunilor de căutare, salvare, evacuare, precum și a misiunilor umanitare, în condiții deosebite sau în cazul producerii unor catastrofe pe fluviu și în sectoare de uscat adiacente acestuia; participarea,

Pregătirea mijloacelor auto ale Secției 329 Logistice Brăila pentru sezonul rece.

la ordin, la apărarea unor obiective militare și civile de importanță deosebită din apropierea fluviului; menținerea în permanență stare de operativitate a tehnicii, prin executarea lucrărilor de reparații la nave și tehnică de luptă în cadrul Atelierului Plutitor de Reparații Nave și Tehnică de Luptă, în locul de staționare permanentă sau în raioanele acțiunilor de luptă; executarea de misiuni de remoraj și salvare-avarii a navelor aflate pe fluviu și pe canalul Dunăre - Marea Neagră.

Organizarea secției este următoarea: Statul Major; Grupul de Nave Logistice; Secția Reparații Nave și Tehnică Navală; 2 Plutoane de Poliție Militară; Pluton Deservire; Alte formațiuni de deservire; Sectorul 319 Mixt.

Navele Secției 329 Logistică au participat la misiuni și aplicații internaționale, astfel: în anul 1995 – la aplicația DUNĂREA 95 (din cadrul Parteneriatului pentru Pace); în anul 1997 – la aplicația FLAVIA 97; în anul 2002 – la exercițiul combinat întrunit NATO / PfP COOPERATIVE PARTNER 2002; în anul 2007 – Nava de Comandament *Mureș* și Remorcherul Fluvial 310 au participat la exercițiul trilateral DANUBE GUARD.

Aspect din interiorul parcului auto al Secției 329 Logistice Brăila.

GRUPUL DE NAVE LOGISTICE

În componerea Grupului de Nave Logistice de la Brăila se află: nava de comandament *Mureș*, un tanc fluvial de 80 tone, un tanc fluvial de 1000 tone, un remorcher fluvial, un ceam autopropulsat, o șalupă fluvială rapidă de salvare, o navă fluvială de demagnetizare, o șalupă rapidă de legătură și cercetare, un poligon de vitalitate.

NAVA FLUVIALĂ DE COMANDAMENT „MUREȘ”

Lungimea maximă 95,75 m, lățimea maximă 14,20 m, înălțimea de construcție 3,40 m, pescajul maxim 2,10 m, deplasamentul standard 1470,00 t, viteză maximă 34,80 Km/h, motoare principale (nr. x tip): 2 x 12 R 251 MFA x 2465 CP, raza de acțiune 2500 Km, autonomie 5 zile.

TANCURI FLUVIALE DE 80 ȘI 1000 TONE

Tancul fluvial de 80 tone are lungimea maximă 31 m, lățimea maximă 6 m, înălțimea de construcție 2,20 m, pescajul mediu maxim 1,55 m, deplasamentul standard 100,00 t, viteză max. 13,3 Km/h, motoare principale (nr. x tip): 2 x 3 D-6 x 150 CP, raza de acțiune 800 Km, autonomie 3 zile.

Tancul fluvial de 1000 tone are lungimea maximă 86,30 m, lățimea maximă 12,76 m, înălțimea de construcție 3,70 m, pescajul maxim 2,23 m, deplasamentul standard 695,02 t, viteză maximă 19,1 Km/h, motoare principale (nr. x tip): 2 x MB-820-Dc x 940 CP, raza de acțiune 400 Km, autonomie 10 zile.

REMORCHER FLUVIAL (310)

Lungimea maximă 33,40 m, lățimea maximă 6,55 m, înălțimea de construcție 2,60 m, pescajul mediu 1,73 m, deplasamentul maxim 169,00 t, viteză 19,35 Km/h, motoare principale (nr. x tip): 1 x SKL x 570 CP, raza de acțiune 1200 Km, autonomie 10 zile.

Nava fluvială de comandament *Mureșul*.
Remorcherul fluvial 310.

Tancul fluvial 342.
Ceamul autopropulsat 418.

CEAM AUTOPROPULSAT (418)

Lungimea maximă 47,00 m, lăţimea maximă 8,60 m, înălţimea de construcţie 2,00 m, pescajul 1,40 m, viteza max. 17,00 Km/h, motoare principale (nr. x tip): 2 x 3 D-6 x 150 CP, raza de acţiune 300 Km, autonomie 3,5 zile.

ŞALUPĂ FLUVIALĂ RAPIDĂ DE SALVARE (596)

Lungimea maximă 10,35 m, lăţimea maximă 2,80 m, înălţimea de construcţie 2,50 m, pescajul 2,00 m, deplasamentul maxim 110,19 t, viteza maximă 21,00 Km/h, motoare principale (nr. x tip): 2 x D2156 HMV x 186 CP, raza de acţiune 700 Km, autonomie 10 zile.

NAVĂ FLUVIALĂ DE DEMAGNETIZARE „ELECTRONICA”

Lungimea maximă 40,87 m, lăţimea maximă 6,60 m, pescajul 1,40 m, deplasamentul maxim 169,00 t, viteza maximă 17,00 Km/h, motoare principale (nr. x tip): 2 x 3 D-6 x 150 CP, motorină 21,50 t.

Şalupe fluvială rapidă de salvare 596.

Nava fluvială de demagnetizare Electronica şi ceamul autopropulsat din Grupul de Nave Logistice al Secţiei 329 Logistice Brăila.

CENTRUL DE MENTENANŢĂ

ISTORIC

Unitatea s-a înfiinţat la 01.01.1982, prin ordinul nr. C.L.001678/25.12.1981 al Marelui Stat Major, având ca nucleu Secţia 338 Reparaţii Aparatură Electronică şi Automatică; la înfiinţare a primit denumirea de Baza 338 Reparaţii Tehnică de Luptă Navală. De-a lungul anilor, a suferit mai multe restructurări succesive, astfel: august 1998, noiembrie 2000, iulie 2001, august 2002, octombrie 2004, aprilie 2005. Începând cu 31.08.2002, unitatea şi-a schimbat denumirea din Baza 338 Reparaţii Tehnică de Luptă Navală în Centrul 338 Mentenanţă Tehnică Navală şi intră în subordinea Comandamentului Bazei 1 Maritime. Începând cu 01.05.2005, Centrul 338 Mentenanţă Tehnică Navală

intră în subordinea Comandamentului Bazei Navale, actuala Bază Logistică Navală.

DOMENII DE COMPETENŢĂ

Obiectivul principal al unităţii îl reprezintă execuţia oportună şi calitativă a reparaţiilor şi a lucrărilor de instalare şi punere în funcţiune a tehnicii de luptă de la bordul navelor, precum şi a celor din dotarea unităţilor de uscat, respectiv al echipamentelor militare din dotarea unităţilor şi marilor unităţi de nave din structura Forţelor Navale. Un accent major se pune pe execuţia lucrărilor de reparaţii la toate mijloacele, tipurile şi categoriile de tehnică din dotare, la care avem competenţe de execuţie, respectiv: mijloace de locaţie, mijloace

de comunicaţii, mijloace artileristice, arme sub apă, mijloace de propulsie, instalaţii corp-punte, mijloace de luptă, rachete şi torpile şi mijloace auto şi mecano-energetice. Nu sunt omise nici lucrările la corpul navelor (opera vie şi bordul liber, instalaţii de ancorare, prize şi valvule de fund şi bordaj), lucrările de

punte, instalaţii de propulsie, energetice şi auxiliare, lucrările la generatoare şi cabestane ancoră, precum şi lucrările de andocare şi ridicare pe cală a navelor tip vedete torpilare, şalupe maritime de remorcare/salvare scafandri, vedete maritime de scafandri, şalupe de comandament, cutere etc., precum şi ţintele navale de rachete.

DIVIZIONUL NAVE SPECIALE

ISTORIC

Divizionul a fost înfiinţat la data de 1 august 2002, ca urmare a reorganizării celor două divizioane de nave auxiliare, care aparţineau Bazelor Logistice 335 şi 330, sub numele de Divizionul Nave Auxiliare, trecând din acel moment în subordinea Bazei 1 Maritime. La data de 1 mai 2005, denumirea divizionului s-a schimbat în actuala titlatură Divizionul Nave Speciale. Divizionul Nave Speciale continuă tradiţia Divizionului 129 Nave Auxiliare, înfiinţat în anul 1964, sub directă subordonare a Diviziei 42 Maritime.

DOMENII DE COMPETENŢĂ

Divizionul Nave Speciale se subordonează comandamentului Bazei Navale şi execută misiuni de căutare-salvare, remorcare, demagnetizare, ambarcare/

debarcare şi transport de combustibil şi asigurarea manevrelor navelor; asigură ţintele navale pentru tragerile de artilerie ale divizioanelor de nave subordonate Comandamentului Flotei; execută transportul de carburanţi-lubrifianţi, misiunile de comandament cu şalupe de comandament *Luceafărul*, şalupe de comandament *Rândunica* şi cu nave maritime de comandament *Egreata*.

NAVE

În compunerea divizionului intră următoarele nave: remorcher maritim *Viteazul* (101); două tancuri maritime de motorină (531 şi 532); trei şalupe maritime de remorcaj - salvare; nave maritime de demagnetizare *Magnetica*; două şalupe maritime de comandament *Rândunica* şi *Luceafărul* şi nave maritime de comandament *Egreata*.

REMORCHER MARITIM - RM 101 „VITEAZUL” (Proiect - MM353A)

Lungimea maximă 44,50 m; Lăţimea maximă 9,40 m; Înălţimea de construcţie 4,40 m; Pescajul mediu la deplasament maxim 2,92 m; Deplasamentul standard 492,65 t; Viteza max. 13,1 nd; Autonomie 8 zile/2500 Mm; Motoare Principale (nr. x tip): 2 x 6LDSR - J - K (1200 CP).

Remorcherul maritim de salvare Viteazul (101) folosit la manevra navelor militare din Portul Constanţa.

TANC PETROLIER - TMM 531 (Proiect - 1407)

Lungimea maximă 76,36 m; Lăţimea maximă 12,5 m; Înălţimea de construcţie 5 m; Pescajul mediu la deplasament maxim 3,9 m; Deplasamentul standard 2085,2 t; Viteza max. 15,5 nd; Autonomie 7 zile/2500 Mm; Motoare Principale (nr. x tip): 2 x 8R25i - FMA (ALCO) (1645 CP).

TANC PETROLIER – TMM 532 (Proiect – 406/3)

Lungimea maximă 55,25 m; Lățimea maximă 9,45 m; Înălțimea de construcție 3,98 m; Pescajul mediu la deplasament maxim 3,5 m; Deplasamentul standard 449,2 t; Viteza max. 11,1 nd; Autonomie 4 zile/1056 Mm; Motoare Principale (nr. x tip): 2 x MB820bb (700 CP).

ȘALUPĂ MARITIMĂ DE REMORCAJ – SALVARE (SRS 578, SRS 580, SRS 581) (Proiect – 405)

Lungimea maximă 22,7 m; Lățimea maximă 4,8 m; Înălțimea de construcție 2,4 m; Pescajul mediu la deplasament maxim 1,46 m; Deplasamentul standard 59,8 t; Viteza max. 11,2 nd; Autonomie 3 zile/200 Mm; Motoare Principale (nr. x tip): 2 x 3D6(150 CP).

NAVĂ MARITIMĂ DE DEMAGNETIZARE – NMD 298 (Proiect – 1376)

Lungimea maximă 44,92 m; Lățimea maximă 8 m; Înălțimea de construcție 3,5 m; Pescajul mediu la deplasament maxim 2 m; Deplasamentul standard 386 t; Viteza max. 11 nd; Autonomie 15 zile; Motoare Principale (nr. x tip): 1 x 12LDSR (2500 CP).

ȘALUPĂ MARITIMĂ DE COMANDAMENT – „LUCEAFĂRUL” (Proiect Nr. 401 Hull tip yacht 53 convertible)

Lungimea maximă 17,4 m; Lățimea maximă 4,7 m; Pescajul mediu la deplasament maxim 1,2 m; Deplasamentul standard 25 t; Viteza max. 22 nd; Motoare Principale (nr. x tip): 2 x Detroit 12V71N (600 CP).

ȘALUPĂ MARITIMĂ DE COMANDAMENT – „RÂNDUNICA” (Proiect – 287/3)

Lungimea maximă 29,7 m; Lățimea maximă 4,6 m; Pescajul mediu la deplasament maxim 1,6 m; Deplasamentul standard 90 t; Viteza max. 16 nd; Motoare Principale (nr. x tip): 2 x M401A (1000 CP).

NAVĂ MARITIMĂ DE COMANDAMENT – „EGRETA” (Proiect – 1130)

Lungimea maximă 38 m; Lățimea maximă 7,54 m; Înălțimea de construcție 3,9 m; Pescajul mediu la deplasament maxim 2,5 m; Deplasamentul standard 233,8 t; Viteza max. 12 nd; Autonomie 15 zile; Motoare Principale (nr. x tip): 2 x M401A (1000 CP).

Nava maritimă de comandament Egreta.

Șalupa maritimă de remorcare-salvare 578 aparținând Divizionului Nave Speciale.

Șalupa maritimă de comandament Luceafărul.

BATALIONUL DE SPRIJIN AL FORTELOR NAVALE

Mijloacele de transport ale Batalionului de Sprijin.

ISTORIC

În baza raportului Marelui Stat Major nr. CL 00658/1958, la 24 februarie 1958 a fost înființat Serviciul Gospodărie, cu indicativul UM 02150/D, în subordinea șefului Statului Major al Comandamentului Marinei Militare, dislocat în garnizoana Constanța.

La 1 ianuarie 1962, C.M.M. și formațiunile anexă au fost dislocate în garnizoana Mangalia. În aceste condiții, în baza Ordinului M.St.M. nr. CL 0064 din 28 martie 1962, Serviciul Gospodărie a fost desființat, efectivele și tehnica acestuia fiind predate Detașamentului 327 Asigurare tehnico-materială, care a asigurat în continuare, din punct de vedere tehnico-material, atât C.M.M. cât și comandamentul Diviziei 42 Maritime

În timp, unitatea a suferit mai multe restructurări și reorganizări succesive, funcționând sub diferite denumiri, în garnizoanele Mangalia și Constanța, iar în urma procesului de restructurare

a Armatei Române, la data de 1 martie 2005, a fost reorganizată în Batalionul Stat Major și Deservire al Forțelor Navale. La 1 iunie 2007, unitatea s-a restructurat, în cadrul actualei structuri fiind integrate Secția Administrare și Mentenanță Patrimoniu, Compania 301 Poliție Militară, Tipografia Forțelor Navale, Muzeul Marinei Române, Cercurile Militare Constanța, Mangalia și Tulcea, Grupul Mass-Media al Forțelor Navale și Depozitul de Regulamente și Hărți al Statului Major al Forțelor Navale.

La 1 noiembrie 2009 unitatea a suferit o nouă reorganizare, transformându-se în Batalionul de Sprijin al Forțelor Navale.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Prin structurile din componență și prin diversitatea atribuțiilor și misiunilor, Batalionul de Sprijin al Forțelor Navale are un rol important

În structura Forțelor Navale: asigură un sprijin logistic și administrativ Statului Major al Forțelor Navale, Comandamentului Flotei, Componentei Operaționale Navale și Centrului de Informatică; asigură financiar, logistic și administrativ Secția 8 Audit Intern a Ministerului Apărării Naționale; execută activități de poliție militară în zona de responsabilitate, Constanța și Tulcea; asigură suportul necesar desfășurării activităților specifice de reprezentare și cu caracter cultural prin Grupul Mass-Media; asigură spații și condiții de cazare, recuperare și odihnă pentru personalul Forțelor Navale prin vilele „Mamaia” și „Scarlat” de la Olănești; asigură menținerea ordinii și disciplinei militare în zona de responsabilitate a Statului Major al Forțelor Navale, controlul și îndrumarea circulației autovehiculelor și coloanelor militare, protecția personalului armatei, paza și apărarea obiectivelor militare sau de interes militar din portul Constanța

și cazarmele Tomis Nord și Ovidiu-Nazarecea ș.a.

ACTIVITĂȚI ȘI EXERCITII PRINCIPALE EXECUTATE ÎN PERIOADA 1990-2009

De-a lungul existenței sale, Batalionul de Sprijin al Forțelor Navale a executat misiuni privind asigurarea unui suport logistic dinamic, oportunitate economic și eficient al Statului Major al Forțelor Navale, aducând astfel o contribuție substanțială menținerii și creșterii capacității de răspuns a Forțelor Navale în zona de responsabilitate.

Cu forțele, mijloacele și infrastructura de care dispune, Batalionul de Sprijin al Forțelor Navale a contribuit la reușita a numeroase activități, exerciții și aplicații multinaționale din țară și din străinătate, un număr important din efectivele unității remarcându-se pe timpul unor misiuni executate cu succes în teatrele de operații din Kosovo, Afganistan și Irak.

Un transportor amfibiu blindat (TAB) din componența companiei Poliție Militară a Batalionului de Sprijin intrând în Portul militar în timpul unui exercițiu de alarmare (2006).

GRUPUL MASS-MEDIA AL FORȚELOR NAVALE

Apariția și dezvoltarea structurilor de relații publice și presă militară s-a bazat, în special, pe imperativul necesității menținerii și promovării imaginii structurilor militare precum și pe cel care decurge dintr-o bună informare internă a audiențelor proprii.

Presa de marină modernă a fost înființată în 15 iunie 1990, odată cu înființarea redacției revistei *Marina Română*. Prima redacție teritorială radio-tv a fost înființată în anul 1991 pentru crearea și menținerea imaginii publice a instituției militare în zona de sud-est a țării. Pe data de 9 ianuarie 1998, s-a difuzat pe postul de televiziune MTC Constanța, prima emisiune de televiziune *Scutul Dobrogei*. Mijloacele de presă aflate la dispoziția Statului Major al Forțelor Navale, redacția revistei *Marina Română* și redacția Radio-TV *Scutul Dobrogei* au fost reunite începând

cu 15 ianuarie 2002 în Grupul Mass – Media al Forțelor Navale, cu sediul la Hotelul Militar Constanța. Începând cu data de 1 iunie 2005, GMMFN este subordonat, pe linie de comandă și de asigurare tehnico-materială și financiară comandantului Batalionului de Stat Major și Deservire al Forțelor Navale, iar pe linie profesională este coordonat de către Șeful Instrucției și Doctrinei din SMFN.

Grupul Mass - Media al Forțelor Navale realizează în prezent următoarele produse mediatice:

Revista *Marina Română* a fost înființată în 15 iunie 1990. Revista apare o dată la două luni, într-o ținută grafică modernă, integral color, adresându-se atât personalului din unitățile militare, cât și publicului larg. Difuzarea se face, gratuit, în unitățile militare de marină.

Emisiunea săptămânală de radio, *Scutul Dobrogei*, difuzată pe postul „Radio Constanța”.

Emisiunea de televiziune, *Scutul Dobrogei*, poate fi urmărită pe postul „TV Neptun Constanța”, post de televiziune care poate fi recepționat și pe satelit prin rețelele Boom Extrasatelit,

DiGi TV, DiGi Cablu și RCS-RDS. De asemenea, emisiunea *Scutul Dobrogei* se difuzează și pe posturile de televiziune „TV Brăila-Galați” și „TV Accent Tulcea”.

Toate produsele mediatice realizate de Grupul Mass-Media al Forțelor Navale sunt postate pe Internet, la adresa www.navy.ro.

MUZICA MILITARĂ

Muzica Militară a Forțelor Navale la Ziaua Imnului Național.

Muzica Militară a Forțelor Navale constituie o prezență artistică de prestigiu și însoțitoare în peisajul culturii muzicale naționale și internaționale. Beneficiind de o bogată și veche tradiție, formația continuă să dețină un rol important în viața culturală, afirmându-se ca un puternic instrument de educație, de cultivare a unor sentimente nobile, de îmbogățire a sensibilității și imaginației, ca mijloace eficiente de educație etică și estetică a militarilor și a publicului larg, deseori creații celebre ale unor mari compozitori fiind introduse în conștiința publicului prin intermediul acestui ansamblu.

Reorganizată în anul 2008, Muzica Militară a Forțelor Navale Române susține sistematic concerte de promenadă în stațiunile de pe litoral și este nelipsită la ceremoniile militare din Dobrogea.

Din palmares fac parte turnee întreprinse în Germania (1997 și 2001), Italia (1998), Danemarca (2004), Bulgaria (2007), colaborări cu instituțiile culturale constănțene, care s-au bucurat de unanimă apreciere.

Arealizat înregistrări pentru posturile de radio și televiziune locale și centrale, iar presa scrisă a evidențiat în repetate rânduri activitatea ansamblului.

Pe lângă repertoriul impus de regulamentele militare, formația abordează toate genurile muzicale din creația universală și națională. Un loc aparte îl ocupă repertoriul coral care cuprinde creații patriotice, ostășești, laice și religioase.

Întreaga activitate a Muzicii Militare a Forțelor Navale Române se bucură de sprijinul acordat de conducerea Statului Major al Forțelor Navale Române și a Batalionului de Sprijin al Forțelor Navale.

Muzica Militară a Forțelor Navale în concert pe esplanada Cercului Militar Național.

Muzeul Marinei Române

Muzeul Marinei Române este instituția specializată a Forțelor Navale, cu rol de formare a conștiinței istorice în rândul marinarilor militari și al comunității locale. Este clasificat ca muzeu de importanță națională și se înscrie, astfel, pe lista celor mai importante instituții culturale din țară, fiind singura din această categorie din Dobrogea.

Instituție unicat în România prin specific, reprezentativă prin maniera elevată de valorificare a patrimoniului național, Muzeul Marinei Române abordează cu profesionalism și diplomatie colaborarea cu unități similare din rețeaua muzeală națională și internațională.

Exponatele și fondul său documentar au inspirat istoricilor, muzeografilor, artiștilor și cercetătorilor proprii, din instituțiile militare de învățământ ale Marinei ca și din alte instituții de profil

și centre de cultură din armată și societatea civilă, pagini inedite de istorie navală și militară, precum și lucrări de certă valoare artistică și științifică.

Racordat la trecut, dar mereu în pas cu prezentul, Muzeul Marinei Române a venit în întâmpinarea cadrelor Forțelor Navale, a elevilor și studenților marinari, a tinerilor, în general, facilitându-le contactul direct cu simbolurile unei profesii de excepție.

Patrimoniu unicat în țară

Muzeul Marinei Române este organizat pe criterii tematico-cronologic, în conformitate cu periodizările istoriografiei românești și are patru secții – epoci: veche, medie, modernă și contemporană - prezentate pe parcursul a 22 de săli. Toate exponatele se constituie în argumente care vin să demonstreze continuitatea și dezvoltarea navigației în Dacia romană

și, mai apoi, în perioada de formare a poporului român.

Pânzarele moldave, machete de nave, arme originale, piese rare, datând din secolul al XV-lea, sunt numai câteva din exponatele cu ajutorul cărora istoria navigației în evul mediu românesc capătă verosimilitate și culoare. Muzeul prezintă și unul din cele mai valoroase obiecte aflate în patrimoniul său, o monoxilă în lungime de 10 metri, datând din secolul al XV-lea, descoperită în albia Crișului Alb.

Un loc aparte este acordat corabiei-machetă *Marița*. În anul 1834, această navă purtând numele soției domnitorului Bibescu, construită în șantierul naval de lângă Giurgiu, a părăsit portul Sulina, având la bord „300 chile mari de grâu”, cu destinația Constantinopol. Echipajul era românesc, iar la catarg flutura pavilionul Munteniei. Evenimentul a deschis pentru românii conștienți de rostul Marinei Comerciale în viața unei națiuni, o epocă „așa de fericită”, încât ei se credeau iar vechii domni ai Dunării și Mării Negre.

Participarea Marinei la ostilitățile celui de-Al Doilea Război Mondial este ilustrată cu fotografii, documente, obiecte care au aparținut unor personalități militare și eroi căzuți în timpul conflagrației, mine, torpile, arme de diferite tipuri. În ceea ce privește misiunile Marinei Române în perioada 23 august - 5 septembrie 1944, când navele noastre au fost dezarmate de sovietici și duse în porturile rusești din Marea Neagră, ele sunt prezentate prin lucrări artistice de amploare, panouri luminoase, metaloplastii, ordine și medalii conferite luptătorilor români de autorități române și sovietice, grafice, documente.

Ultimele săli ale muzeului sunt dedicate perioadei de refacere a Flotei Militare și Civile după 1947, proces

care a demarat greu, mai ales datorită controlului sovietic exercitat în primii ani după război.

Cea mai de actualitate sală a expoziției afectează un spațiu deosebit ilustrării modernizării Forțelor Navale. Într-o impunătoare vitrină centrală, se află machetele navelor militare *Mărășești*, (construită în șantierul național) și fregata *Regele Ferdinand*, achiziționată din Marea Britanie.

În ansamblu, Muzeul Marinei Române, prin zeci de machete reproducând toate tipurile de nave existente în Marina noastră militară și comercială, de la începuturile ei și până în zilele noastre, instrumente de navigație, documente și fotografii, armament alb și de foc, ancore, elice, lentile de faruri, drapele și pavilioane, tablouri, exponate de o deosebită valoare științifică și documentară, conturează în fața publicului interesat adevărata istorie a navigației române, dezvoltarea tehnicii navale, a relațiilor comerciale și militare ale Marinei.

Secția Mangalia a fost înființată în anul 2004 ca o necesitate a punerii mai accentuate în valoare a tradițiilor Bazei Navale, a portului și a șantierelor navale din localitate. Această primă filială a Muzeului Marinei Române va cuprinde o expoziție de armament și tehnică navală, organizată pe servicii de luptă, care urmează să fie amenajată în localul fostei Infirmerii a garnizoanei Mangalia de pe strada Portului. Tânăra generație, elevi și

studenți, cadrele militare, soldații și gradații voluntari din garnizoanele de pe litoral, cercetători, jurnaliști, membrii delegațiilor militare străine, echipajele navelor care acostează an de an în portul Constanța și un tot mai numeros public vizitator din țară și din străinătate se bucură în Muzeul Marinei Române de tradiționala ospitalitate marinărească, de consiliere și oferte culturale și de agrement dintre cele mai atractive.

CENTRUL DE MEDICINĂ NAVALĂ CONSTANȚA

ISTORIC

Începând cu data de 1 octombrie 1990 a fost înființat Centrul de Medicină Navală sub comanda locotenent-colonelului medic Octavian Dorin Opincaru în baza aprobării raportului Șefului Marelui Stat Major înaintat Ministrului Apărării Naționale, cu sediul și înzestrarea Dispensarului policlinic al Centrului de Scafandri.

La data înființării, colectivul medical includea 16 funcții de ofițeri medici și 16 funcții de cadre medicale cu studii medii. Față de organigrama actuală, la acea dată Centrul de Medicină Navală includea în plus un staționar cu 40 de paturi și un laborator de epidemiologie și igienă.

În anii următori, structura organizatorică și dotarea au suferit unele transformări pentru adaptarea la o cât mai bună îndeplinire a atribuțiilor în conformitate cu misiunea ordonată a fi îndeplinită.

DOMENII DE COMPETENȚĂ- RESPONSABILITĂȚI

Centrul de Medicină Navală este structura specializată, subordonată Statului Major al Forțelor Navale, care execută expertiza medicală a personalului care își desfășoară activitatea în mediul hiperbar, stabilirea capacităților și aptitudinilor specifice personalului îmbarcat, activități de control medical periodic, de asistență curativ – profilactică și de specialitate a personalului din Forțele Navale, precum și altor categorii de pacienți în condițiile respectării legislației în vigoare.

Ambientulul de lucru al cabinetelor medicale și al compartimentelor anexe este asigurat în totalitate de instalații corespunzătoare aflate în standarde de ultimă oră.

Centrul de Medicină Navală este singura structură abilitată în efectuarea controlului medical periodic al perso-

nalului care execută activități în mediul marin.

Centrul de Medicină Navală are deja o tradiție și o recunoaștere a competenței profesionale ce vizează expertiza medico-militară a personalului îmbarcat și a celui cu activități în hiperbarism, pentru asigurarea medicală a scufundărilor și a misiunilor personalului din Forțele Navale sau a celui cu care sunt încheiate contracte de prestări de servicii (expertiza medicală, controale medicale periodice, diverse examinări medicale cu indicații curative).

Centrul de Medicină Navală este structura medicală specializată care acordă asistență medicală personalului militar și civil din marile unități și unitățile subordonate Statului Major al Forțelor Navale, având următoarele obiective generale:

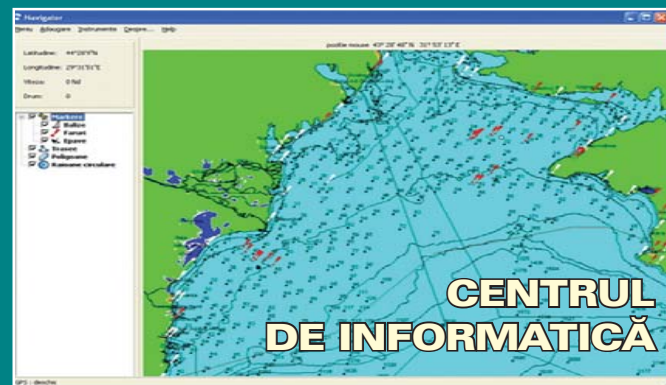
- promovarea grijii față de starea de sănătate a personalului militar și civil din marile unități și unități subordonate Statului Major al Forțelor Navale;
- păstrarea și dezvoltarea capacităților fizice și intelectuale ale întregului personal asistat, cu scopul asigurării îndeplinirii de către acesta a tuturor sarcinilor care revin marilor unități și unităților subordonate Statului Major al Forțelor Navale;
- prestarea de servicii medicale de calitate, prin acte medicale eficiente cu scopul păstrării și refacerii în scurt timp a stării de sănătate a persoanelor asistate;
- participarea la îmbunătățirea condițiilor igienico-sanitare din mediul militar;
- identificarea factorilor de risc cu impact asupra stării de sănătate a personalului din unitățile militare subordonate Statului Major al Forțelor Navale și aplicarea tuturor măsurilor necesare diminuării și eliminării acestora, prin activități profilactice;

- formarea deprinderilor pentru un stil de viață și muncă sănătos printr-un regim de muncă și viață echilibrate, coroborat cu un regim alimentar rațional;

- creșterea gradului de educație pentru sănătate a personalului militar și civil din marile unități și unitățile subordonate Statului Major al Forțelor Navale.

ACTIVITĂȚI SPECIFICE

Centrul de Medicină Navală desfășoară următoarele activități specifice: asistența medicală specializată prin intermediul medicilor specialiști; servicii de asistență stomatologică; asistența medicală în boli profesionale, în locuri de muncă cu risc crescut și în caz de accidente de muncă; expertiza medico-militară și psihologică a personalului militar în principal pentru stabilirea aptitudinii de scufundare și de îmbarcare; eliberarea medicamentelor necesare tratamentului ambulatoriu în baza rețetelor prescrise de către medicii rețelei, prin intermediul farmaciei proprii; asigurarea cu medicamente și materiale sanitar-farmaceutice a unităților subordonate Statului Major al Forțelor Navale; asistența medicală preventivă și profilactică; activități de cercetare științifică medicală; organizarea și desfășurarea Programului de Studii Complementare în Medicina Hiperbară, periodic, anual sau bianual; organizarea diverselor forme de pregătire medicală continuă a personalului medical și paramedical, a personalului implicat în asigurarea medicală a activităților de scufundare sau de îmbarcare din diferite ministere; organizează programe de educație pentru sănătate a întregului personal din cadrul Forțelor Navale și a altui personal din diferite ministere pe bază de convenții sau aderare la asociații sau fundații cu profil medical.

ISTORIC

La data de 30 august 1977, sub denumirea de Oficiul de Calcul al Marinei Militare, a fost înființată prima structură de informatică din Marina Militară, fiind singura structură care are ca obiect de activitate promovarea, introducerea în exploatare și implementarea serviciilor informatice, aflată astăzi sub denumirea de Centrul de Informatică, în subordinea Statului Major al Forțelor Navale.

De la înființare și până în prezent, unitatea a cunoscut diferite stadii de dezvoltare, atât în ceea ce privește organizarea, cât și misiunile și activitățile pe care le îndeplinește. A avut în exploatare și responsabilitate tehnică și tehnologii de calcul în pas cu realizările din domeniu, corespunzător fiecărei etape de existență, astfel: de la sistemele de calcul *Felix C-512*, *Felix C-1024*, *Independent I-102 F*, până la calculatoarele performante, atât personale, cât și servere cu putere mare de procesare, care asigură extinderea serviciilor pe arii geografice extinse.

Sistemele și aplicațiile informatice dezvoltate de către Centrul de Informatică au cunoscut și ele diverse etape de-a lungul existenței lor, pentru

realizarea și implementarea în unitățile Forțelor Navale. Astfel, au fost realizate aplicații și sisteme informatice care au acoperit domenii ale conducerii acțiunilor militare și folosirii în luptă a diferitelor genuri de forțe, precum și aplicații ale domeniului administrativ, logistic și financiar. Începând cu anul 1990, în Centrul de Informatică se introduc în exploatare primele calculatoare moderne, perioadă în care este proiectat și realizat primul nucleu al rețelelor de calculatoare locale și metropolitane ale Forțelor Navale. În anul 1996 au fost puse bazele primei rețele extinse de transmisii de date și prima rețea locală aflată în exploatarea Comandamentului Marinei Militare. Numărul de aplicații și sisteme informatice realizate în unitate și introduse în exploatare a crescut, acoperind și alte domenii ale conducerii operative și administrative, cum ar fi: personal, operații, instrucție și logistică.

DOMENII DE COMPETENȚĂ

Principalele misiuni ale Centrului de informatică sunt: analiza sistemului informațional, proiectarea și realizarea sistemelor și aplicațiilor informatice

specifice, necesare structurilor din Forțele Navale; implementarea și mentenanța sistemelor și aplicațiilor informatice specifice necesare structurilor din Forțele Navale realizate în Centrul de Informatică al Forțelor Navale sau puse la dispoziție din alte surse; elaborarea de propuneri privind dezvoltarea sistemului informatic al Forțelor Navale; asigurarea asistenței tehnice pentru funcționarea, modernizarea și dezvoltarea rețelor de calculatoare din Forțele Navale; implementarea politicilor de securitate în sistemele informatice și de comunicații din unitățile Forțelor Navale; participarea la construirea unui cadru tehnic pentru răspunsuri la crize de natură cibernetică.

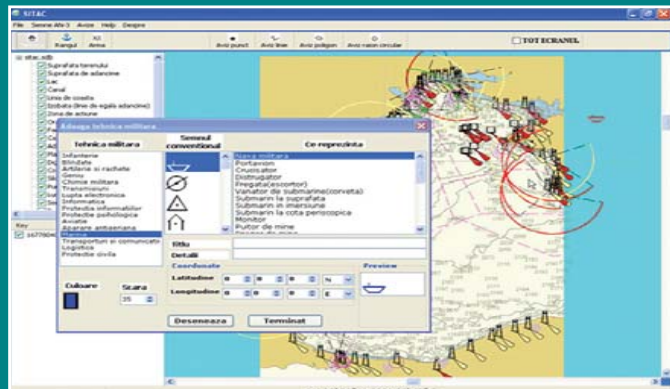
Din anul 1999, Centrul de Informatică a pus în aplicare planul de implementare a rețelei private a Ministerului Apărării Naționale, *INTRAMAN*, în unitățile din Forțele Navale, asigurând la ora actuală servicii de rețea pentru toate unitățile din compunerea Forțelor Navale.

Începând cu anul 2008, Centrul de Informatică a întreprins măsuri pentru implementarea unor noi tehnologii de proiectare și realizare de sisteme și aplicații informatice cum ar fi: utilizarea

hărților vectoriale, elemente de grafică 3D, orientarea aplicațiilor către soluții și tehnologii web.

Pentru realizarea de aplicații informatice, Centrul de Informatică are în continuare următoarele obiective majore: realizarea de aplicații informatice care să vină în sprijinul comandanților de unități pentru eficientizarea actului de comandă: *RESMIL*, aplicație informatică pentru gestionarea domeniului resurse umane; *dbNavy*, serverul de aplicații al Forțelor Navale; *myUM*, portal informatic pentru managementul personalului și activităților la nivel unitate militară; utilizarea noilor tehnologii informatice în realizarea aplicațiilor: *NAVIGATOR*, aplicație informatică pentru trasarea drumului navei pe hartă digitală, folosind ca date de intrare informații furnizate de dispozitive GPS și rezolvarea problemelor de cinematică navală; *SITAC*, aplicație informatică pentru afișarea situațiilor tactice pe hărți în format digital.

De la înființare, activitatea desfășurată de personalul Centrului de Informatică în folosul Forțelor Navale se constituie într-un element de avangardă și de promovare a tehnologiilor informatice în sprijinul actului de conducere.

CENTRUL DE INSTRUIRE, SIMULARE ȘI EVALUARE

ISTORIC

Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare s-a înființat pe 1 iunie 2007, ca structură administrativă subordonată Statului Major al Forțelor Navale, specializată în domeniul instruirii operaționale a structurilor din Forțele Navale și evaluării nivelului operațional de pregătire pentru misiune a echipajelor și navelor.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale este o structură specializată, organizată în scopul asigurării instrucției operaționale colective, evaluării și certificării structurilor din subordinea Statului Major al Forțelor Navale pentru executarea misiunilor naționale, participarea la exerciții navale în cadrul

inițiativelor regionale și la misiuni/exerciții NATO/UE.

Sarcina principală a Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare este de a pregăti și realiza cadrul optim de instrucție colectivă și pregătire a structurilor de forțe pentru obținerea unui beneficiu maxim în urma executării instrucției operaționale desfășurate în port și pe mare sau la simulatoarele tactice. Totodată, Centrul pune la dispoziție și organizează suportul

Militari Batalionului Infanterie Marină în timpul exercițiului de instruire prin simulare DANUBE PROTECTOR 10 desfășurat la CISE

instrucției tactice prin simulare pentru structuri de comandă din Forțele Navale, utilizând un soft NATO de instruire prin simulare (JCATS - Joint Conflict and Tactical Simulation), de tip constructiv, cu posibilități de utilizare locală, distribuit sau în confederație cu alte softuri aliate.

MISIUNI

În domeniul Instrucției operaționale de împropătare:

- asigurarea instrucției operaționale de împropătare (modulul de bază) a personalului și structurilor marilor unități și unități din Forțele Navale;
- asigurarea instrucției colective prin simulare tactică constructivă (sub suportul JCATS) a personalului din Forțele Navale de la nivelul echipei de luptă a navei până la nivelul Comandament Componentă Navală;
- asigurarea instrucției colective prin simulare distribuită (JCATS) a

structurilor de comandă din Forțele Navale cu celelalte categorii de forțe armate în cadrul exercițiilor naționale întrunite, iar în perspectivă cu structuri de comandă ale forțelor navale ale unor state NATO sau PfP;

- pregătirea prin convocări de scurtă durată, dar cu un program intensiv al ofițerilor din Forțele Navale desemnați să încadreze comandamente aliate CJTF la activarea NRF;
- organizarea și desfășurarea de module de instrucție operațională cu echipe de luptă de la nave, în domeniul ducerii luptei pe mare, prin folosirea sistemelor de simulare de tip CIC (ASTT „Proteus”, C2- Link-11).

În domeniul Evaluării structurilor de forțe din Forțele Navale

- executarea certificării naționale a nivelului de interoperabilitate și a capacităților operaționale (conform MAREVAL) la navele destinate participării la exerciții/ îndeplinirii

Exercițiul RAS simulat (manevra de apropiere) desfășurat de fregata *Mărășești* în timpul evaluării de către instructori de la CISE.
În stânga instructorul de la CISE, Mini Marius Irimia.

Evaluarea echipajului de către specialiștii de la CISE.

de misiuni sub comanda Aliată sau Coaliție;

- executarea evaluării nivelului de instrucție al echipajelor și pregătire a structurilor navale după parcurgerea instrucției operaționale de împropătare (modulul de bază);
- evaluarea națională a ofițerilor desemnați să încadreze comandamente CJTF la activarea NRF;
- certificarea națională „Gata de Acțiune” a structurilor navale după parcurgerea modulului avansat al instrucției operaționale de împropătare.

ORGANIZARE

Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare este organizat pe două secții, Secția de Instruire prin Simulare și Secția Instruire și Evaluare, structuri care au ca obiective majore asigurarea suportului necesar desfășurării exercițiilor tactice de instruire

prin simulare a structurilor din subordinea Statului Major al Forțelor Navale, participante la exerciții de comandament pe hartă asistate de calculator, de nivel tactic/operativ multinațional (combined) și conducerea procesului instrucției operaționale de împropătare a echipajelor, încheiat cu evaluarea nivelului de instrucție atins și certificarea națională a acestora „Gata de Acțiune”, pentru misiuni naționale și internaționale.

Un număr de 9 ofițeri și maiștri militari din structura CISE sunt certificați de SHAPE J7 ca instructori-evaluatori NATO în urma absolvirii cursurilor „ACO Maritime Evaluation Course”, iar 6 slariați civili sunt certificați și atestați de firma americană CUBIC ca instructori-operatori ai sistemului de simulare constructivă JCATS (Joint Conflict and Tactical Simulation).

Numeroși ofițeri și maiștri militari din cele 2 secții ale centrului sunt

Ziua Distingilor Vizitatori în timpul exercițiului SIMEX.

certificați și ca evaluatori NATO pentru forțele terestre sau instructori-operatori ale diferitelor simulatoare din Forțele Navale (ASTT PROTEUS, C2 LINK 11, STING RAY, navigație).

În cei trei ani de existență, Centrul de Instruire Simulare și Evaluare se înregistrează cu participarea la numeroase exerciții naționale și internaționale, activități importante în folosul Forțelor Navale, premiere în domeniul instruirii prin simulare, dintre care cele mai importante au fost:

În domeniul instrucției prin simulare tactică:

- SIMEX cu Divizionul 150 Rachete Navale (2007);

- SIMEX cu Compania de Infanterie Marină pentru participare la misiune Kosovo - ROFND (2008);

- SIMEX cu Divizionul 146 Nave Minare-Deminare (2008);

- SIMEX cu Flotila 56 Fregate (2008);

- SIMEX cu Divizionul 50 Corvete (2008).

- SIMEX cu Divizioanele de Nave Fluviale (2009).

Premiere în domeniul simulării:

- Primul SIMEX cu structuri de nave care au constituit ulterior Flotila 56 Fregate (2006);

- Primul SIMEX realizat de un Centru de Simulare cu o Componenta Operațională - SIMEX CON (2008);

- Primul exercițiu național distribuit cu COCFA - SIMEX 1/09 condus de Copl etapa I a ROUEX 09 (2009);

- Primul SIMEX cu participare multinațională cu Divizionul 146 Nave Minare-Deminare și nava bulgărească *Priboi* - pe timpul exercițiului LIVEX 09;

- Prima simularea serializată în dinamică, a acțiunilor forțelor

participante la exercițiului tactic pe mare, desfășurat cu prilejul Zilei Marinei Române (2009)

- Primul SIMEX în care sunt testate viabilitatea și capacitatea sistemul de comandă - control al Forțelor Navale pentru conducerea unei operații simultan cu realizarea sprijinului operațional - SIMEX LITORAL 09 (2009).

În domeniul instrucției operaționale și evaluării MIOB:

- Cvt *Amiral Petre Bărbuneanu* (260) /Dn. 50 Cvt.- Modul instrucție operațională de împrosptare (MIOB) de 4 săptămâni (februarie - martie 2008);

- NPR *Pescărușul* (189) /Dn. 150 RN. - Modul instrucție operațională de împrosptare (MIOB) de 3 săptămâni (aprilie - 2008);

- Fregata *Regele Ferdinand*

(221) /Flt.56 - Modul instrucție operațională de împrosptare de 4 săptămâni în vederea evaluării pentru certificarea națională Nivel II - capacități operaționale - (mai - iunie 2008);

- NSSL *Constanța* (281) - Modul instrucție operațională de împrosptare (MIOB) de 2 săptămâni (iunie 2008);

- DM *Locotenent Dimitrie Nicolescu* (29) / Dn. 146 NMD - Modul instrucție operațională de împrosptare (MIOB) de 3 săptămâni (septembrie 2008);

- NScf. *Midia* (283) - Modul instrucție operațională de împrosptare (MIOB) de 2 săptămâni (octombrie 2008);

- Cvt *Contraamiral Eustațiu Sebastian* (264) /Dn. 50 Cvt.- Modul instrucție operațională de

împrosptare (MIOB) de 4 săptămâni (februarie 2009);

- DM *Sublocotenent Alexandru Axente* (30) / Dn. 146 NMD - Modul instrucție operațională de împrosptare (MIOB) de 3 săptămâni (aprilie 2009);
- NPR *Zborul* (188) /Dn. 150 RN - Modul instrucție operațională de împrosptare (MIOB) de 3 săptămâni (iulie 2009);

- Fregata *Regina Maria* (222) /Flt.56 Fregate - Modul instrucție operațională de împrosptare de 2 săptămâni pentru participare la misiunea ACTIVE ENDEAVOUR 09 (august 2009);

- Fregata *Mărășești* (111) /Flt.56 Fregate - Modul instrucție operațională de împrosptare (MIOB) de 4 săptămâni (octombrie 2009).

- Fregata *Mărășești* (111) /Flt.56 Fregate - Modul instrucție operațională

Instantaneu din timpul evaluării dragonului maritim Lt. *Dimitrie Nicolescu* și echipajului de către o echipă de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare, 2008.

de împrăștiere (MIOB) de 4 săptămâni (februarie 2010).

Evaluări și certificări naționale „Gata de Acțiune”:

- Cvt 260 și Cvt 264/Dn. 50 Cvt;
- NPR 189 și 188/Dn. 150 RN.;
- DM 29 și 30/Dn. 146 NMD;
- Evaluare națională Nivel I – Interoperabilitate – a fregatei *Regele Ferdinand* (221)/Flt.56 Fregate pe timpul exercițiului NATO CERTEX 07 – Bulgaria/Marea Neagră;
- Participare în echipa NATO de evaluare Nivel I – interoperabilitate – pentru Fregata *Regele Ferdinand* (221)/Flt.56 Fregate pe timpul exercițiului NATO NOBLE MIDAS 07 – Croația/Marea Adriatică;
- Evaluare națională pentru certificare Nivel II – capabilități operaționale – a fregatei *Regele Ferdinand* (221)/Flt. 56 Fregate, pe timpul exercițiului NATO CERTEX 08 – Bulgaria/Marea Neagră;
- Participare în echipa de evaluare NATO Nivel II – capabilități

operaționale – pentru AFIRMAREA Fregatei *Regele Ferdinand* (221)/Flt. 56 Fregate pe timpul exercițiului NATO NOBLE MIDAS 08 – Sicilia/Marea Mediterană.

- Instruirea și certificarea personalului pentru NRF:

- NRF 11 – 27-28.03.2008;
- NRF 12 – 26-27.06.2008;
- NRF 13-15 – 08-16.12.2008;

- Evaluarea grupei EOD pentru certificarea națională - 29.07 – 01.08.2008 în cadrul exercițiului VIDRA 08;

- Evaluarea forțelor participante la SUMMIT-ul NATO 08 pentru a fi gata de misiune:

- 2 grupe EOD;
- Fregata *Regele Ferdinand* și Fregata *Regina Maria*;
- Remorcherul Maritim de Salvare *Grozavul*.

- Evaluarea detașamentului ROFND XVII pentru a participa la misiunea de menținere a păcii în Kosovo – 28-31.07.2008.

Instantaneu din timpul evaluării exercițiului de om la apă desfășurat la bordul dragonului maritim LT. Dimitrie Nicolescu de către o echipă de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare, 2008.

ACADEMIA NAVALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN”

ISTORIC

Procesul de pregătire a ofițerilor pentru nevoile Marinei Române a început în Școala Flotei, înființată la 17 noiembrie 1872. În etapa inițială, instituția de învățământ a marinei a parcurs, sub diferite denumiri, o perioadă de cristalizare, respectiv de evoluție structurală și funcțională.

Având în vedere faptul că atât mijloacele tehnice, cât și regulile de navigație sunt aceleași pentru navele militare și civile și pentru a răspunde mai bine nevoilor flotei comerciale, în cadrul Școlii Navale s-a înființat Secția Marinei Comerciale.

După Al II-lea Război Mondial, instituția a parcurs o etapă pregătitoare (sub denumirea de Școlile Marinei Militare și Școala de Marină Militară) în vederea integrării în sistemul

învățământului național. Astfel, în anul 1954 capătă denumirea de Școala Militară Superioară de Marină, cu durata de patru ani și se reintegrează în sistemul de învățământ superior național. Reînnoind tradiția pregătirii superioare a ofițerilor pentru exploatarea navelor civile, începând cu anul universitar 1959/1960, în Școala Militară Superioară de Marină

Ceremonia de depunere a jurământului studenților de anul I
--s-a încheiat cu defilarea efectivelor Academiei.

Susținerea examenului la disciplina navigație de către studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

se reînființează Secția Marinei Civile. Începând cu data de 1 ianuarie 1969, instituția a primit denumirea patronimică „Mircea cel Bătrân”, păstrată până în prezent, iar în anul 1973, școala destinată pregătirii cadrelor superioare ale Marinei Române (militare și comerciale), devine Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”.

În anul 1990 se înființează Academia Navală „Mircea cel Bătrân” care are structura universitară actuală - Facultatea de Marină Militară, Facultatea de Marină Civilă - și constituie exponentul învățământului superior românesc de marină, cunoscut și recunoscut prin TRADIȚIE, VALOARE și EFICIENȚĂ atât pe plan național, cât și pe plan internațional.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” se definește ca o instituție de învățământ superior și de cercetare științifică ce are misiunea de a asigura formarea specialiștilor în domeniul

fundamental al științelor ingineresti. Aceasta va însemna participarea academiei la promovarea și transmiterea științei, culturii, precum și crearea de noi cunoștințe prin cercetare științifică, dezvoltare și inovare.

Consecvență tradiției sale universitare, academia își asumă misiunea de asimilare a valorii culturii naționale și universale.

În cursul anului 2009, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a primit vizitele experților evaluatori ai Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior pentru evalu-

Instantaneu din timpul examenului studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” la disciplina navigație

area externă a programelor de studii universitare de licență, masterat și a calității la nivel instituțional.

În urma amplului proces de evaluare, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a obținut calificativul „GRAD DE ÎNCREDERE RIDICAT” și au fost acreditate și reacreditate toate cele 9 programe de studii universitare (6 programe de studii universitare de licență și 3 programe de studii universitare de masterat).

De asemenea, BUREAU VERITAS QUALITY INTERNATIONAL a acordat Academiei Navale Certificatul de Atestare a Managementului Calității conform ISO 9001/2008.

În urma înaintării către Autoritatea Națională pentru Cercetare Științifică a raportului de autoevaluare a activității de cercetare științifică, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a fost atestată să desfășoare activități de cercetare - dezvoltare științifică, conform H.G. 551/2007 prin decizia ANCS nr. 9673/17.06.2008, fiind

inclusă în Registrul Potențialilor Contractorilor.

Activitatea de cercetare științifică desfășurată de cadrele didactice universitare din academie înregistrează în ultimul timp un salt deosebit atât din punct de vedere cantitativ, dar, mai ales, calitativ. Mărturie stau cele peste 30 de proiecte din Planul Național de Cercetare Dezvoltare și Inovare și Planul Sectorial de Cercetare Dezvoltare al Ministerului Apărării Naționale și cele 3 proiecte internaționale: **Ro-No-Mar** - proiect de cercetare în domeniul maritim realizat în colaborare cu Centrul Norvegian de Expertiză Maritimă (AAKP), **Creating a Network for Teaching Navy English** - Proiectul european Lifelong Learning Programme, subprogramul GRUNDTVIG și **Crearea unei rețele europene de intercomprehensiune (REDINTER)** - Proiectul european Lifelong Learning Programme, colaborare cu Universitatea Catolică Portugheză.

Simulatorul intergat de conducere a navei, cea mai recentă achiziție a Academiei navale „Mircea cel Bătrân”.

Valoarea rezultatelor activității de cercetare științifică a fost probată în anul 2009 prin organizarea a patru manifestări științifice internaționale: a *XXI-a ediție a Conferinței Internaționale NAV-MAR-EDU 2009*, a *XVII-a ediție a Conferinței de Matematici Aplicate și Industriale CAIM 2009*, *Conferința Balcanică de Cercetări Operaționale BALCOR 2009* și al *VI-lea Workshop Internațional de Compatibilitate Electromagnetică CEM 2009*. Acestea s-au bucurat de participarea a peste 500 de cadre didactice, cercetători și specialiști de elită din diferite domenii.

Editura instituției este recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior și începând cu anul 2009, *Buletinul Științific al Academiei* a fost inclus în categoria „B” a revistelor.

Structura Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Structura organizatorică a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” cuprinde Facultatea de Marină Militară și Facultatea de Marină Civilă.

Facultatea de Marină Militară contribuie la pregătirea și formarea de ofițeri ingineri, ca profesioniști militari în domeniul naval, cu un bogat bagaj de cunoștințe tehnico-științifice, de comandă și psiho-pedagogice pe direcția celor cinci capacități: de a abstractiza, de a gândi sistematic o problemă, de a testa soluțiile, de a comunica în limbile moderne și de a folosi tehnicile informaționale.

În cadrul facultății se desfășoară studii universitare de licență în două programe de studii: Navigație, hidrografie și echipamente navale și Electromecanică navală.

Facultatea de Marină Civilă are ca obiective formarea ofițerilor ingineri maritimi și fluviali capabili să execute în siguranță cartul și să asigure întreținerea tehnicii de la bordul navelor maritime și fluviale de transport, precum și formarea inginerilor-economiști pentru societățile navale și portuare în concordanță cu cerințele economiei concurențiale.

În anul universitar 2009-2010, Facultatea de Marină Civilă desfășoară

Studentii Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” în sălile de curs.

Studentii Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” în laboratorul arme sub apă.

Perfecționarea deprinderilor cadrelor militare cu ajutorul simulatorilor Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, instantaneu din timpul instruirii executate la simulatorul Proteus ASTT.

studii universitare de licență la formele zi și frecvență redusă la patru programe de studii: Navigație și transport maritim și fluvial, Electromecanică navală, Electromecanică, Inginerie și management naval și portuar. De asemenea, se organizează studii universitare de masterat în cadrul a trei programe de studii - Științe nautice, Sisteme electromecanice navale, Inginerie și management naval și portuar.

În cadrul Academiei Navale mai funcționează și alte structuri importante de învățământ care participă la formarea studenților:

Departamentul de Limbi Străine - compus din Catedra de Limbi Străine, Centrul Principal pentru Învățarea Limbilor Străine și Centrul de Resurse și Învățare. Misiunea acestuia constă în instruirea studenților militari și civili, precum și a personalului Ministerului Apărării Naționale pentru învățarea și perfecționarea limbilor străine;

Departamentul de Învățământ cu Frecvență Redusă - asigură managementul operativ al programelor de studiu învățământ frecvență redusă și implementarea structurilor modulare pentru derularea procesului de învățământ;

Departamentul de Formare Continuă și Transfer Tehnologic - are

ca obiect de activitate organizarea programelor de învățământ continuu, destinat persoanelor din interiorul sau din afara comunității academice prin care se realizează formarea profesională sau transferul de tehnologie.

BAZA MATERIALĂ

Odată cu adaptarea continuă a planurilor de învățământ la noile cerințe ale beneficiarilor (sistemul național de apărare și industria de transport maritim și fluvial), eforturile conducerii sunt îndreptate permanent spre asigurarea de platforme integrate de învățare. Astfel, au fost achiziționate cinci simulatoare complexe, de ultimă generație - Simulatorul integrat de conducere a navei cu două subsisteme: Simulator de punte și Simulator compartiment mașini, Simulatorul tactic „Proteus ASTT”, Simulatorul off-line de lansare a torpilei Sting Ray, Simulatorul comandă, control cu capacități Link 11, Simulator de instruire în domeniul ingineriei electrice și electronicii. Acestea sunt destinate antrenării în condiții cvasi-reale a studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, precum și a personalului de specialitate din Forțele Navale Române.

De asemenea, sălile de curs, cele peste 100 de laboratoare, aulele universitare și celelalte facilități care sprijină un proces educațional responsabil și riguros sunt renovate și înzestrate cu aparatură modernă. Ambele facultăți beneficiază, astfel, de mijloacele care asigură formarea de ofițeri și manageri maritimi cu un înalt nivel de competență profesională.

În componența Academiei se regăsește Stațiunea de Pregătire

Marinărească și Sporturi Nautice - Palazu Mare care are drept obiectiv punerea în practică a cunoștințelor marinărești dobândite de studenți în anul I de studiu. Pentru perfecționarea pregătirii studenților și cadrelor Forțelor Navale, instituția mai cuprinde bazin de înot olimpic, poligon de vitalitate, bază sportivă modernă, bibliotecă universitară cu săli de lectură și calculatoare cu conexiune internet, centru de tehnologii informatice.

La cele enumerate se adaugă elementele complinitorii ale oricărui campus universitar – spațiile de cazare confortabile, cantina studențească compusă din patru săli, infirmeria, clubul multifuncțional și alte utilități destinate timpului liber.

COLABORAREA UNIVERSITARĂ

Academia Navală a încheiat în anul 2009 un număr de 20 de noi parteneriate cu instituții de învățământ superior din țară și străinătate, institute

și centre de cercetare științifică, firme de prestigiu în cadrul programelor de plasare a studenților pe piața muncii încă din timpul studiilor. Putem menționa astfel parteneriatele cu Universitatea „Ovidius” Constanța, Universitatea „Eftimie Murgu” Reșița, Telecom Bretagne, International Tanker Management, Oskar Wehr Kg (GmbH&Co.), Peter Doehle Hamburg etc.

Au fost consolidate parteneriatele tradiționale cu academiile navale din Bulgaria, Turcia, Grecia, S.U.A., Italia etc. prin programul de vizite, școlarizarea studenților, desfășurarea de stagii comune de practică și instruire la bordul navei școală *Mircea*. Trebuie menționat faptul că până în prezent 15 studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și-au continuat studiile la academii navale din S.U.A., Italia, Grecia și Japonia.

Cadrele didactice din ANMB au participat și participă la schimburi de experiență cu colegi din SUA, Italia, Franța, Olanda, Grecia, Germania, Turcia.

În subordinea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” se află Divizionul Nave Școală Instrucție.

Absolvenții Școlii Militare de Maștrii Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”.

DIVIZIUNUL DE NAVE ȘCOALĂ INSTRUCȚIE

ISTORIC

Divizionul de Nave Școală a fost înființat pe 1 august 1970 având locația în portul Constanța la dana zero. Inițial, divizionul a avut în componere următoarele nave: Nava școală *Mircea*, mutată de la Școala de ofițeri activi de marină „Mircea cel Bătrân”; Nava hidrografică *NH-112* și Șalupele maritime de remorcaj/salvare scafandri *SRS-572*, ambele transferate de la Divizionul 129 nave auxiliare; Vedeta maritimă auxiliară *VA-181* de la Brigada 29 vedete. În anul 1971 a fost transferat la divizion tancul maritim autopropulsat 131, iar din anul următor intră în componere navele *SRS 570* și *SRS 574*. În perioada 1974-1979, divizionul este înzestrat cu navele: Nava-școală *Matelot*, Dragoarele de radă *DR-4*, *DR-6*, *DR-7*, *DR-8*, Șalupele maritime de comandament *Vega*, Pontonul de acostare-cazare/atelier plutitor și nava de degazare-dezactivare *NDD 113*. În anul 1992 intră în componerea divizionului: cutterul *INMAR* (redenumit *Academic Star*) și nava școală de transport *Dej* cu numărul de bordaj 287, care după reparații a fost redenumită *Albatros*, iar în anul 2003 intră în organigrama divizionului cutterul *Tomis*.

COMPETENȚE

Obiectivul fundamental al divizionului este acela de a asigura condițiile optime pentru formarea

deprinderilor intelectuale, senzoriale, motrice, individuale și/sau colective, necesare studenților și elevilor instituțiilor de învățământ ale Forțelor Navale și pentru a rezolva problemele specifice activităților practice de specialitate la bordul navelor.

NAVE

La momentul actual, divizionul are în componere următoarele nave: nava școală *Mircea*, nava școală și de transport *Albatros*, șalupe și ambarcațiuni de instruire practică marinărească (N.S. *Matelot*, cuterele *Tomis*, *Academic Star* și *SRS 574*).

Nava Școală *Mircea* în Portul Brest, Franța, 2008.

NAVA ȘCOALĂ „MIRCEA”

Nava Școală *Mircea* la parada velierelor la plecarea din Alicante, Spania, 2007.

Nava școală *Mircea*, velier clasă A, tip bark (cu trei arbori), a fost construită în anii 1938-1939 la Șantierul Naval „Blohm und Voss” din Hamburg, Germania, iar la 17 mai 1939 a sosit în țară și a intrat în serviciul Marinei Militare. Nava a fost botezată *Mircea* ca și înaintașul său bricol *Mircea* (1882-1944), purtând cu cinste pe mări și oceane tricolorul românesc și numele marelui domnitor *Mircea cel Bătrân*, întregitorul Țării Românești până la „Marea cea Mare”.

După reparațiile capitale și modernizările făcute în anul 1966 - la același șantier naval unde a fost construită - și între anii 1994-2002, la Șantierul Naval Brăila, *Mircea* a devenit nava cea mai modernă dintre „surorile” ei (*Eagle* - SUA, *Gorch Fock I* - Germania, *Gorch Fock II* - Germania, *Sagres* - Portugalia).

Nava școală *Mircea* are și posibilitatea de propulsie mecanică cu ajutorul unei elice cu pas variabil, antrenată de către motor. Nava este destinată instruirii practice a studenților și elevilor în cadrul marșurilor de lungă durată.

CARACTERISTICI PRINCIPALE

Deplasament (To): 1844; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 81,6x 12 x 5,35; Înălțimea de construcție (m): 7,3; Propulsie: vele; 1 motor MAK DIESEL 1100 CP cu elică cu pas reglabil; Viteza maximă cu motorul 9,5 Nd; Autonomia 4000 Mm; Nr. de vele = 23, cu o suprafață totală de 1750 m²; Înălțimea arborelui trinchet deasupra liniei de plutire: 44,00 m; Înălțimea arborelui trinchet deasupra punții teuga: 38,00 m; Înălțimea arborelui mare deasupra liniei de plutire: 44,00

Cadeții la urcarea în arboradă pe Nava Școală Mirocea, 2007.

m; Înălțimea arborelui mare: deasupra punții principale: 41,10 m; Înălțimea arborelui artimon deasupra liniei de plutire: 39,00 m; Înălțimea arborelui artimon deasupra punții duneta: 33,60 m.

MARȘURI DE INTRUCȚIE EXECUTATE:

- 3 iulie - 3 septembrie 1939: Marea Mediterană (escale în porturile: Palermo, Toulon, Palma de Mallorca, Gibraltar, Alger, Alexandria);
- 15 iulie - 30 august 1967: Marea Mediterană, Oceanul Atlantic

(escale în porturile: Toulon, Gibraltar, Portsmouth, La Valletta);

- 1 - 24 iulie 1968: Marea Mediterană (escale în porturile: Istanbul, Napoli);

- 7 - 23 iulie 1969: Marea Adriatică (escală în portul Split);

- 14 iunie - 23 iulie 1971: Oceanul Atlantic (escale în porturile: Tunis, Casablanca și La Valletta);

- 16 iunie - 11 iulie 1972: Marea Mediterană (escală în portul Toulon);

- 29 iunie - 26 iulie 1974: Marea Mediterană (escale în porturile: Alexandria, Beirut);

- 19 iulie - 24 septembrie 1975: Marea Mediterană, Oceanul Atlantic, Marea Nordului (escale în porturile: Gibraltar, Amsterdam, Le Havre, Londra, Palermo);

- 4 martie - 30 august 1976: Traversada Oceanului Atlantic (escale în porturile: Las Palmas,

La Guaira, Cartagena, Veracruz, Havana, Hamilton, Newport, New York, Baltimore, Philadelphia, Lisabona, Alger);

- 18 iunie - 28 iulie 1979: Marea Mediterană, Oceanul Atlantic (escale în porturile: Istanbul, Livorno, Lisabona, Pireu);

- 30 iunie - 09 august 1980: Marea Mediterană (escale în porturile: Toulon, Barcelona, La Valletta);

- 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1993, 1994, 2003: Marea Neagră (escale în porturile: Varna, Istanbul, Sevastopol, Odessa, Burgas, Suhumi, Novorossisk);

- 19 aprilie - 26 septembrie 2004: Competiția „Tall Ships Challenge – 2004” (escale în porturile Cagliari, Las Palmas, Hamilton, Charleston, Baltimore, Providence, New London, Halifax, Arichat, Sydney, Brest, Cadiz, La Valetta);

- 26 aprilie - 2 mai 2005: Festivalul Maritim Internațional „Marmaris 2005”;

- 9 iunie - 20 septembrie 2005: competiția Nautică Internațională „Tall Ships Race 2005” (escale în porturile Palermo, Lisabona, Oostende, Zeebrugge, Cherbourg, Middlesbrough, Newcastle, Fredrikstad, Bremerhaven, Amsterdam, Cartagena și Tunis);

- 10 iulie - 10 august 2006: Marș de instrucție (escale în porturile Novorossisk, Sevastopol, Odessa, Constanța, Sam-sun, Varna);

- 19 iunie - 10 august 2007: Competiția nautică

internațională „Tall Ships Races 2007 Mediteranea”, (escale în porturile Pireu, Alicante, Barcelona, Toulon, Genova);

- 26 mai - 18 septembrie 2008: Marș de instrucție în Marea Nordului (escale în porturile Cagliari, Malaga, Rouen, Brest, Rotterdam, Copenhaga, Stralsund – Rostock, Plymouth, Lisabona, Valletta);

- 12 aprilie - 25 august 2009: Marș de instrucție cu participare la etapele 2, 3 și 4 ale competiției nautice „Tall Ships Atlantic Challenge 2009” (escale în porturile Catania, Cadiz, Tenerife, Hamilton, Charleston, Boston, Ponta Delgada și Melilla);

- 30 mai - 24 iunie 2010, Marș de instrucție (escale în porturile Istanbul, Brindisi, Izmir).

Salutul cadeților de la bordul Navei Școală Mirocea, în arboradă, la plecarea din Portul Halifax, 2004.

Practică marinărească la bordul Navei Școală Mirocea, 2007.

NAVA ȘCOALĂ DE TRANSPORT „ALBATROS”

Nava școală și de transport *Albatros* a fost construită la Șantierul Naval Brăila și lansată la apă în anul 1977.

În perioada 1977–1992, nava a fost exploatată de către Navrom Constanța sub denumirea de *Dej*.

Din anul 1992, ea a fost donată de către NAVROM Constanța Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pentru a fi utilizată ca navă școală pentru studenții Facultății de Marină Civilă. Pentru a fi reclasificată și amenajată ca navă școală în perioada 1992–1995 nava a efectuat reparații medii în Șantierul Naval Galați, iar din august 1995 nava a fost dislocată în Dana Militară a Portului Constanța.

CARACTERISTICI PRINCIPALE

Deplasament (To) - : 8750; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m) - 130,86 x 17,70 x 8,10; Înălțimea de construcție la puntea principală (m) - 10,20; Propulsie: 1 Motor principal tip SULZER SRD 68.

MARȘURI DE INSTRUCȚIE EXECUTATE

Din 2001, după obținerea Certificatelor de navigație și după urcarea pe doc în

Șantierul Naval Constanța, nava a executat voiaje pentru a transporta diferite mărfuri, dar și pentru a desfășura în continuare practica la bordul navei cu studenții din anul III, care au putut pune în practică teoria acumulată pe băncile Facultății de Marină Civilă. Oricum, este sigur că primul lor voiaj la bordul *Albatros*-ului nu-l vor uita niciodată. Va fi întotdeauna începutul aventurii lor pe mările și oceanele lumii. Nava este destinată să transporte mărfuri generale, mărfuri în vrac, utilaje, chereștea în magazine și pe punte, containere. În scurta sa istorie *NST Albatros* a efectuat și misiuni de transport strategic cum au fost cele din anul 2003 (iulie-noiembrie) și 2009, din Golful Persic, când a transportat tehnică militară și echipamente în folosul Ministerului Apărării Naționale. Nava *Albatros* poate să execute transporturi de materiale în cadrul unor marșuri de instrucție de scurtă și medie durată în Marea Neagră și Marea Mediterană, având la bord studenți din anii superiori ai Facultății de Marină Civilă din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

NAVA ȘCOALĂ „MATELOTUL”

Nava școală *Matelot* a fost construită în 1967 în Șantierul Naval Galați, sub numele Păltiniș și este destinată să asigure desfășurarea practicii marinărești a studenților Academiei Navale și elevilor de la Școala Militară de Maiștri Militari.

CARACTERISTICI PRINCIPALE

Deplasament (To) – 60; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m) - 24,50 x 4,50 x 1,50; Propulsie - 2 motoare principale tip 3D6 de 150 CP; Viteza (Nd) – 12.

CUTERE

Cuterele *Tomis* și *Academic Star* sunt de tip nave cu vele, având și posibilitatea de propulsie mecanică. Navele sunt destinate instruirii practice marinărești a studenților în cadrul marșurilor de instrucție de scurtă durată.

La bordul lor, studenții și elevii învață transmiterea semnalelor între nave și ambarcațiuni cu ajutorul pavilioanelor de saulă și a pavilioanelor brațe, semnalele transmise cu sifleea și aruncarea bandulei, armarea și dezarmarea bărcii cu vele, modul de folosire a pavilionului, a flămuri și a mărcilor de către ambarcațiuni.

Cuterul *Tomis* a fost construit în perioada 1957–1959 de către firma McGruer în întregime din mahon. Acesta este un yacht de croazieră și regată omologat în clasa internațională 8 metri.

Cuterul *Academic Star* denumit inițial *INMAR*, a fost construit în perioada 1981–1985 de către Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” în întregime din fibră de sticlă. Acesta este un yacht de croazieră și regată omologat în clasa internațională 14 metri.

Cuterul *Tomis*. Instantaneu din timpul desfășurării Regatei „Cupa Mircea” la veliere.

Caracteristici principale:

Tomis

Lungimea - 12 m; lățimea - 2,2 m; deplasamentul - 8,6 t; pescaj - 2,6 m; înălțimea - 12 m; suprafața velică - 100 m.

Academic Star

Lungimea - 14,5 m; lățimea - 4,81 m; deplasamentul - 20t; pescaj - 2,8 m; înălțimea - 14 m; suprafața velică - 120 m.

ȘALUPĂ MARITIMĂ PENTRU ȘCOALĂ ȘI ANTRENAMENT

SRS 574 este destinată pentru salvarea navelor aflate în dificultate, executarea de lucrări cu scafandri, remorcajul navelor și asigurarea suportului tehnico-material necesar desfășurării pregătirii practice a elevilor și studenților din învățământul de marină. Nava a fost

construită în anul 1971 în Șantierul Naval Galați.

CARACTERISTICI PRINCIPALE:

Deplasament (To) - 58,3; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m) - 21,86 x 4,80 x 1,44; Propulsie - 2 motoare principale tip 3D6 de 150 CP; Viteza (Nd) - 11,2.

Depunerea jurământului militar la Școala de Aplicație a Forțelor Navale de către seria de SGV ianuarie 2009.

ISTORIC

Școala a fost înființată prin Înaltul Decret nr. 1093 din 26 februarie 1896 și a început să funcționeze cu data de 1 noiembrie 1896, la Galați până în 1900, iar apoi la Constanța în perioada 1900 – 1948. În toată această perioadă a îndeplinit permanent rolul de formare, dar mai ales de dezvoltare și perfecționare a pregătirii personalului din Flotilă, Flotă, respectiv Marina Militară. Rolul ei a fost preluat începând din 1 aprilie 1962 de către Școala de Echipaje a Marinei Militare, cu sediul la Mangalia, care a funcționat până la 1 iunie 1997 sub diferite denumiri, astfel:

- 1962 – 1969: Școala de Echipaje a Marinei Militare;
- 1969 – 1973: Centrul de Instrucție al Specialiștilor Marinei Militare;

- 1973 – 1991: Centrul de Instrucție al Marinei Militare;
- 1991 – 1997: Centrul de Perfecționare a Pregătirii Cadrelor Marinei Militare.

În 1997 Centrul a fost desființat și și-a redeschis porțile începând cu 1 iulie 2001 sub denumirea de Baza de Instrucție Navală, cu sediul în Mangalia.

În baza Hotărârii Guvernului nr. 406 din 23 iunie 1990, în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” a luat ființă Facultatea de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară, iar la 1 septembrie 2003 aceasta se transformă în Școala de Aplicație a Forțelor Navale în baza Hotărârii Nr. 15 a Comitetului Întreunit al Șefilor Statelor Majore ale Categoriilor de Forțe ale Armatei, din mai 2002.

Odată cu sărbătorirea a 110 ani de la înființare, la data de 1 noiembrie 2006, Școala de Aplicație a Forțelor Navale a primit denumirea onorifică „Viceamiral

Constantin Bălescu” în cinstea primului și ilustrului ei comandant.

La 1 septembrie 2008 Centrul de Instrucție al Forțelor Navale a fuzionat cu Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, noi instituții de învățământ atribuindu-i-se numele de Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” cu sediul în garnizoana Mangalia.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” este instituția militară de învățământ din subordinea Statului Major al Forțelor Navale destinată dezvoltării profesionale a cadrelor militare din Forțele Navale, precum și formării și dezvoltării profesionale a soldaților voluntari în specialitățile militare specifice Forțelor Navale.

Misiunea școlii este de a gestiona unitar formarea continuă a ofițerilor cu grade inferioare, maiștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari, în vederea evoluției în carieră prin diferite programe de instruire în raport cu nevoile Statului Major al Forțelor Navale, în forme și modalități similare

Aspiranți la lucrul pe hartă în timpul cursului de bază pentru ofițeri organizat la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” din Mangalia.

cu cele din armatele statelor membre NATO sau ale UE.

Obiectivul fundamental al Școlii de Aplicație a Forțelor Navale îl constituie perfecționarea pregătirii profesionale și formarea continuă a personalului militar profesionalizat din Forțele Navale, prin:

- dezvoltarea profesională prin cursuri de carieră și de nivel a ofițerilor și a maiștrilor militari de marină;
- pregătirea absolvenților Academiei Navale pentru prima funcție în cadrul cursului de bază;
- formarea și dezvoltarea profesională a soldaților și gradaților voluntari în cadrul Centrului de Instruire al Forțelor Navale;
- asigurând alinierea permanentă la standardele, procedurile și tehnologiile de instruire și evaluare ale NATO, la modernizarea continuă a navelor, tehnicii și armamentului din dotarea Forțelor Navale Române.

În structura organizatorică a Școlii de Aplicație a Forțelor Navale intră: comandamentul, structura Instrucție și educație, Centrul de Instruire al Forțelor Navale și structuri anexe.

Structura instrucție și educație asigură cadrul organizatoric și desfășurarea cursului de bază cu

Pregătirea SGV-ilor în laboratorul de artilerie al Școlii de Aplicație, sub coordonarea Mmi Octavian Jarcă.

absolvenții Academiei Navale și a cursurilor de carieră și de nivel.

Cursurile de carieră care se desfășoară în Școala de Aplicație sunt urmate de ofițeri care vor încadra funcții prevăzute cu gradul de locotenent, căpitan și locotenent-comandor, precum și de maiștri militari pentru gradele imediat superioare ale acestora.

În cadrul cursurilor se asigură cadrul organizatoric optim pentru acumulările necesare de cunoștințe privind valorile Forțelor Navale, formarea abilităților de luare a deciziilor, a capacităților de planificare a procesului de instrucție, de comunicare și de conducere a acțiunilor echipajelor și subunităților de luptă.

Cursurile de nivel asigură dobândirea de noi cunoștințe și de abilități necesare realizării performanțelor în

domeniu, ca urmare a mutațiilor ce se produc în organizarea subunităților și în înzestrarea acestora cu echipamente militare noi. Obiectivul fundamental al cursurilor de nivel vizează specializarea și perfecționarea pregătirii în același domeniu de activitate pentru funcții similare situate pe aceeași treaptă a carierei militare.

Printre obiectivele importante ale structurii instrucție și educație, care dau consistență activității specifice, se mai regăsesc: elaborarea/participarea la elaborarea actelor normative specifice, doctrinelor și manualelor militare pentru Forțele Navale în vederea corelării cu reglementările în vigoare la nivel național, cu tratatele internaționale la care România este parte și cu actele normative similare ale armatelor statelor membre NATO, acceptarea și implementarea

Pregătirea armamentului din dotare înainte de instrucție în teren.

Aspiranți în sălile de curs de la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

standardelor NATO prin acte normative specifice, doctrine și manuale militare, precum și valorificarea lecțiilor învățate

prin integrarea rezultatelor obținute în actele normative specifice, doctrinale, manualele militare și în activitatea de învățământ. Astfel, începând cu anul 2003, Școala de Aplicație a Forțelor Navale a elaborat 8 manuale, a revizuit unul, a elaborat 2 programe de instrucție pentru misiuni – cel pentru nava de suprafață și cel pentru grupul de nave de suprafață – a elaborat 4 programe de instrucție individuală, contribuind astfel la efortul general al Forțelor Navale în domeniul standardizării.

CENTRUL DE INSTRUIRE AL FORTELOR NAVALE

Are ca misiune formarea militarului ca luptător individual, apt să îndeplinească misiuni de luptă izolat, în echipă și în cadrul grupei de infanterie, ziua și pe timp de noapte, precum și acumularea de cunoștințe și formarea deprinderilor necesare ducerii acțiunilor de luptă specifice subunităților, exploatarea și întreținerii tehnicii și echipamentelor din dotarea Forțelor Navale.

Obiectivul general al programului de instrucție îl constituie formarea de militari disciplinați și încrezători în forțele proprii, căliți din punct de vedere fizic și psiho-moral, bine motivați, cu deprinderile de bază ale luptătorului formate, apti să își continue instruirea la nivelul specialității, al postului

pe care îl vor încadra și al instrucției colective.

Scopul principal al instrucției soldaților și gradaților voluntari este de a dezvolta și menține deprinderile individuale și colective necesare acestei categorii de personal pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice postului, pe timp de pace, în situație de criză și la război.

Instruirea în teren a SGV-ilor la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

Pe locul de azi al Cercului Militar exista o Grădină Publică, în care se plimbau elevii străjeri și lumea bună a Mangaliei, în fața acestei grădini întinzându-se o plajă largă cu nisip fin.

În anii '50 Mangalia devine garizoană militară, perioadă în care se construiesc actualul port și canalul dintre Lacul Mangalia și mare, plaja dispărând. Astfel, în anii '60, în Mangalia existau numeroase unități militare, fapt ce a determinat nevoia construirii unui Cerc Militar nou.

Între anii 1951-1958 Cercul Militar a funcționat sub denumirea „Casa Ofițerilor”, într-o clădire veche, fostă vilă în centrul orașului de atunci.

Între anii 1958-1960 Casa Ofițerilor a funcționat în clădirea I.G.A.F., iar între anii 1960-1969 în fostul local al Spitalului Militar Mangalia, strada Vânători nr. 9.

La 15 august 1969, de Ziua Marinei, Casa Armatei (noua denumire) s-a

mutat în noul local construit special pentru această destinație, în strada 1 Decembrie 1918, unde funcționează și în prezent.

Construirea localului a durat mai mulți ani și s-a făcut sub îndrumarea arhitectului Lt. col. Paul Rădulescu, cu ajutorul militarilor în termen din unitățile garnizoanei, conduși de tineri locotenenti, pe atunci, care astăzi frecventează Cercul Militar în calitate de ofițeri în rezervă.

De-a lungul timpului, la Cercul Militar Mangalia activitățile desfășurate au fost variate, cuprinzând ședințe ale cadrelor militare din garizoană, pregătire și studiu pe teme din domeniul militar și de specialitate, acțiuni de destindere și recreere, lectură, vizionare de filme, spectacole, baluri, cercuri literare, expoziții de carte și pictură, târguri de carte, activități de educație rutieră, desfășurate în comun cu Inspectoratul Județean al Poliției Constanța și altele.

Deschiderea anului de învățământ 2010-2011 la Școala Militară de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”.

ISTORIC

Înaltul Decret nr. 3110 din anul 1897, semnat de regele Carol I, prin care a fost aprobat „Regulamentul de funcționare al Școlii de Submecanici și Submaeștri de marină” reprezintă actul de naștere al Școlii Militare de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Prima locație a școlii a fost portul dunărean Galați, la Tiglina, până în anul 1898. Din acest an, școala are un nou sediu în orașul Constanța.

Pe parcursul existenței sale, școala a cunoscut mai multe reorganizări, a funcționat în patru garnizoane și unsprezece sedii, a purtat denumiri diferite pe anumite perioade de timp, dar scopul fundamental a fost acela de a forma și pregăti maiștri militari, șefi de specialități, capabili să-și îndeplinească atribuțiile la bordul navelor militare și comerciale ale marinei române.

Ca urmare a ingerințelor brutale ale ocupantului sovietic, a fost chiar desființată, în perioada 1950-1959.

Din 21 august 1965, instituția se va numi Școala Militară de Maiștri de Marină, cu durata de școlarizare de 3 ani. Din anul 1984, la concursul de admitere în școală participă numai absolvenți de liceu, cu diplomă de bacalaureat, iar școala funcționează în regim postliceal. Începând cu anul 2002, durata de școlarizare se reduce la 2 ani.

În perioada 1987-1990, școala a funcționat ca secție a Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân”, redevenind instituție de sine stătătoare începând cu 20 martie 1990. Începând cu data de 27 mai 1992, Școlii Militare de Maiștri de Marină i-a fost atribuit numele unuia dintre cei mai cunoscuți înaintași ai marinarilor militari, Amiralul Ion Murgescu, la insistențele căruia, pe când era comandantul Marinei Române, s-au pus bazele învățământului pentru maiștri militari de marină.

Etapela următoare au însemnat noi evoluții pe calea aplicării reformei

Sediul Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”.

învățământului militar, astfel că, începând cu data de 13 mai 2004, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a pus la dispoziția Marinei Militare se subordonează Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, iar din 01 septembrie 2008 se subordonează direct Statului Major al Forțelor Navale.

DOMENII DE COMPETENȚĂ-RESPONSABILITĂȚI

Ca standard de referință, a fost elaborat modelul maestrului militar de marină, caracterizat printr-o pregătire pluridisciplinară, fiind specialist, leader militar de organizații mici, având o bogată cultură generală, civică, marinărească și fiind promotor al valorilor naționale.

De asemenea, elaborarea modelului maestrului militar de marină a jalonat noi direcții de acțiune, în sensul că acesta nu este un simplu ajutor al ofițerului, ci el constituie și va constitui coloana vertebrală a Forțelor Navale.

În perioada existenței sale, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a pus la dispoziția Marinei Militare și Grănicerești (actuala Poliție de

Elevii Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” la orele de pregătire marinărească.

Ore de curs în săli și laboratoare moderne.

Frontieră) și, în anumite perioade, și la dispoziția Marinei Comerciale, peste 8000 cadre militare ce au demonstrat, prin înalta ținută și profesionalismul de care au dat dovadă, că sunt absolvenții unei instituții de excepție în peisajul învățământului militar românesc.

Începând cu anul 2001, la examenul de admitere în școala noastră au participat pentru prima dată și fete, fiind admise în acel an un număr de 17 eleve.

Disponând de o bază materială corespunzătoare și de un corp de cadre didactice valoros, actul de învățământ în școala noastră are un caracter preponderent practic, îmbinând în procesul instructiv-educativ lecțiile desfășurate în cabinetele și laboratoarele de specialitate, cu stagiul la bordul navelor Forțelor Navale, în scopul atingerii nivelului competențelor cerute de prima funcție.

Efortul de organizare-reorganizare a școlii și de perfecționare continuă a

personalului a fost și este completat, în mod constant, de dezvoltarea bazei materiale.

În ceea ce privește dotarea, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” dispune de o bază materială bogată și diversificată, în compunerea căreia intră: 6 cabinete, 18 săli de specialitate, 4 laboratoare, 8 poligoane, 3 săli de sport, o sală de fitness modernă, un muzeu reprezentativ și o bibliotecă cu

Elevii Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” în timpul orelor de curs.

Elevii Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu” la orele de pregătire marinărească.

un fond de peste 32000 de volume de specialitate și de cultură generală.

La sfârșitul perioadei de școlarizare, maiștri militari de marină beneficiază de repartii pe funcții în unitățile Forțelor Navale, în una din următoarele specialități:

- Timonerie și tehnică de navigație navală;
- Artilerie navală și antiaeriană;
- Rachete navale și antiaeriene;
- Arme sub apă;
- Radio și observare - semnalizare;

Laboratorul de limbi străine al Școlii Militare de Maiștri Militari „Amiral Ion Murgescu”.

- Radiolocație navală;
- Hidroacustică;
- Motoare și mașini navale;
- Motoare și instalații electrice;
- Tehnică de calcul și centrale de conducere a focului (la cererea eșalonului superior).

Pentru desăvârșirea pregătirii marinărești a elevilor, începând cu anul 2003, fiecare nouă generație de elevi participă la marșuri de instrucție organizate cu diferite prilejuri, de către Forțele Navale.

Cu certitudine, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” se prezintă, cu toate componentele ei materiale și umane, ca fiind o pepinieră de clasă a învățământului militar de marină, mai ales în actuala perioadă de aliniere la cerințele NATO, beneficiind cu succes de lunga tradiție, de peste un secol, în formarea și pregătirea maiștrilor militari de marină.

ISBN 978-605-624-087-2